

Boek van Fragapatti, de Zoon van Jehovih

HOOFDSTUK I

1. In Horub, een etherische wereld aan de grenzen van Aza, in de processie van Sayutivi, Cnod en Gorce, een gewest van licht van tienduizend aardse jaren en honderd avondsterren, regeerde duizend jaar lang Fragapatti, de Oriaanse hoofdman van Obsod en Goomatchala; hij was God van Varit, God van Lunitzi en Witchka, en Schleinaka, en Dows, dertigduizend jaar lang; Opzichter over Gies, over de weg en het pad van Fetisi, en Mark, zeventigduizend jaar; Prim van Vaga, Tsein, Loo-Gaab en Zaan, veertigduizend jaar.
2. Fragapatti zei: Tot mij sprak Jehovih in de Raad van Obsod, de hoofdstad van Horub, waar mijn miljoen Goden zich bevonden, onze troon zelf een boog van licht, en daar kwam vanuit de troon van de Almachtige een groter licht, volmaakt stralend, en daarbij de Weergaloze Stem. Jehovih sprak:
3. Mijn Zoon, Mijn Zoon! Ga naar de rode ster, de aarde. Zij komt op uw pad; haar mantel is rood van menselijk bloed!
4. Fragapatti zei: De Vader zegt: De rode ster komt deze kant op: haar mantel is rood van menselijk bloed!
5. De Goden en Godinnen wendden zich tot hun tabellen, om de tijd te noteren; en nu ging het gerucht snel naar de miljoenen oren: De rode ster! De aarde! Herinner je, dat was de kleine ster waar Sethantes de mens rechtop deed staan, nu zo'n 60.000 jaar geleden. En Aph verbrijzelde haar wanden, en snoeide haar tot in de ziel.
6. En daarna onderzochten zij de geschiedenis van de aarde, deze Goden en Godinnen; zij stelden haar baan vast om precies te weten wanneer zij voorbij zou komen; en zij ontdekten dat haar dageraad van dan vijf jaar en vijftig dagen zou bedragen, haar tijd om de Arc van Aza over te steken. En tot nu toe zwierf ze op een afstand van tweehonderd jaar.
7. Fragapatti zei: Aangezien dit plotselinge licht zo lang van tevoren een aankondiging gegeven heeft, is er een groots werk op komst. Laat mijn snelle boodschappers komen; ik wil met hen spreken.
8. Toen leidden de maarschalken de snelle boodschappers binnen en ze groetten, voor de troon van Jehovih.
9. Fragapatti zei: Autevat, mijn zoon, het Al Licht kwam over mij, en Het zei: Mijn Zoon, ga naar de rode ster, de aarde, haar mantel is rood van vergankelijk bloed! Nu, in haar tijd, bevindt ze zich meer dan tweehonderd jaar buiten de grenzen van Horub. Daarom riep ik u en uw begeleiders. Hoelang zal het u kosten om erheen te gaan en de aarde en haar hemelen te inspecteren, en hier terug te keren?
10. Autevat, die veel ervaring bezat in zulke zaken, zei: In aardse tijd, veertig dagen. Fragapatti zei:

Hoeveel begeleiders hebt u nodig voor zo'n grote afstand? En Autevat zei: Twintigduizend.

11. Fragapatti zei: Zorg dan voor al wat u nodig hebt, en vertrek meteen. En als u zult ontdekken dat de bewoners van de aarde geschikt zijn voor heilige getuigenissen, draag dan de God of de Heren op om loo'is te sturen teneinde een erfgenaam groot te brengen voor Jehovih's koninkrijk.

12. Autevat antwoordde: Uw wil en die van Jehovih zullen geschieden. En, na gepaste groet, trokken hij en zijn begeleiders zich terug en toen ze in Got-wawa kwamen, bestelden ze een pijlschip van twintigduizend standaardmaten. Binnen twee dagen werd het voltooid, en in die tijd had Autevat zijn begeleiders gekozen. En zo vertrok hij, snel als een lichtstraal, Autevat met zijn begeleiders, naar de rode ster, de aarde. Om te zien wat er gaande was, dat een God die zo ver weg was als Fragapatti, van het vloeien van menselijk bloed kon weten en aanvoelen!

13. Want zodanig is de totale volmaaktheid van Jehovih's Zoons en Dochters. Zelfs stervelingen kunnen dingen bespeuren die op kleine afstand zijn; maar Jehovih's verheven Goden voelen de adem van de sterren, en weten wanneer zij in verwarring zijn.

HOOFDSTUK II

1. Fragapatti en de Raad werden zeer in beslag genomen door de Sortiv van een Oriaanse Arc, waar doorheen de falanx van Inihab en haar stelsel zich iedere duizend jaar beweegt; een etherische streek waar de ster Unhowitchata werd ontbonden, zo'n twintig dagen geleden, en waarbij dertig miljard gebonden geesten, die verwickeld waren in de vergankelijkheid, werden afgesneden door het hoofd Avaia en zijn scharen van etherische Goden die grotendeels gesteund hadden op de inwoners van Ful, een lusthof van Horub, in Fragapatti's gebieden.

2. En Avaia had de uiteengerukte scharen ondergebracht bij de Sortiv, waar het licht fel op hen viel; en om die menigte uit te dunnen, berekenden de Goden dat er meer hulp nodig zou zijn dan voorhanden was. Om dit te verhelpen gingen Fragapatti's scharen de ji'ay velden van Uth uitbreiden en verlaagden zij de graad om geschikt te worden voor de geesten der duisternis die gered waren van Unhowitchata, een vruchtbare wereld die onvolkomen menselijke zielen voortbracht, te overvloedig om van kwaliteit te zijn.

3. En Inihab stond op het punt de Arc van Sortiv te passeren, met haar honderd sterren, vele van hen groter dan de aarde, naar zeventig daarvan zouden indien nodig de bewoners van Horub gaan als verlossende Goden en Godinnen, want de dageraden van dan kwamen over hen. Om dit allemaal te verdelen, hadden Fragapatti en zijn Raad van miljoenen werk te doen, zodat de toestand van de aarde en haar hemelen hen niet al te zeer bedrukte.

4. Maar binnen de tijd van veertig dagen, of in een periode die op de aarde veertig dagen zou zijn, keerden Autevat en zijn begeleiders, twintigduizend in getal, met het vuurpijlschip van de aarde en haar hemelen terug, en ze spoedden zich tot dichtbij Obsod, waar de maarschalken hen ontvingen en hen aankondigden bij de Raad. Fragapatti zei: Laat Autevat en zijn begeleiders naderen tot de troon.

5. En Autevat ging naar binnen, groette en stond voor het hoofd, Fragapatti. Autevat zei: In Jehovih's Naam, en door Zijn macht en wijsheid, ben ik hier om over de rode ster en haar hemelen bekend te maken: Ten eerste:

6. Het is drieduizend en honderd jaren geleden sinds de grote Osiris het zaad uitstrooide van de verstandscultuur temidden van de stervelingen, en het was uitgegroeid tot een reus, en tot een zeer genadeloze tiran. Om te weten waarover ik spreek, gaven God en zijn Heren, O Fragapatti, om u te eren, mij hun woord en zij openden de bibliotheken van hun hemelen, en begeleidden mij rondom de aarde, naar alle naties, stammen en zwervenden. De God van de aarde zei tegen mij:

7. Groeten aan Fragapatti, in de Naam van de Vader! En aan u, zijn Zoon! Brengt u hem en zijn Raad in Horub dit verslag. Want ik sta machteloos met mijn Heren en scharen tegen een dergelijke overmacht.

8. God zei: Sinds de tijd dat de grote Osiris opsteeg naar zijn etherische rijk, bracht onze hemel overvloedige oogsten op gedurende 1500 jaren. En God en Heren volgden elkaar in regelmatige orde op voor iedere dan die over de aarde kwam.

9. Maar daarna kwam er verandering, want de a'ji velden trokken zich nauw samen aan alle zijden van de hemel, en de zielen van engelen en stervelingen kwamen omlaag naar de grove aarde. Na die tijd streefden slechts degenen, die reeds in de tweede verrijzenis verkeerden, naar de hogere werelden.

10. Zij verminderden het voortdurende opstijgen en lieten onze universiteiten, scholen en werkplaatsen leeg achter; want de scharen van es'yans, de nieuw geboren van de aarde, waren koppig in hun zeer aardse kennis en zij versmaadden wijze raad en begeleiding.

11. En er kwamen miljoenen en miljoenen pasgeboren geesten van de aarde in atmosfeera terecht, die niet konden aannemen dat zij gestorven waren, maar volhielden dat zij in donkere kerkers 1) waren opgesloten, dag en nacht huilend en vloekend.

12. Want het zaad van stoffelijke kennis had wortel geschoten in het Ihuan ras. Zij hadden de bewegingen, namen en plaatsen van de sterren, de maan en de zon leren kennen; en daaruit voorspelden zij de aangelegenheden van naties en mensen. En met hemelkaarten en tabellen wezen zij tijdig de bestemming van de dingen aan, overeenkomstig de datums van stoffelijke geboorten en bewegingen, en zij schreven de belangrijkste oorzaak toe aan de zon en de sterren die in samenstand stonden.

13. En zodoende verwierpen zij al het geestelijke, zelfs Jehovih; redenerend dat wanneer de zon winter en zomer teweegbracht, en de gewassen deed groeien en sterven, die ook heerste over de dieren en de mensen. En zo werden de tempels, die gebouwd waren om de sterren te observeren, waarvoor de mensen eens op de knieën vielen en Jehovih vereerden, tot plaatsen van vreselijke doodvonnissen voor een ieder die leerde over de geesten of erin geloofde.

14. En nu verrees er op de aarde een machtige natie, van de I'huans, Parsi'e geheten, en zij negeerden de geboden van Goden en Heren om geen stad te bouwen die uit meer dan tweeduizend zielen bestond; werkelijk, zij verklaarden dat de Heren en Goden slechts de inblazingen waren van de bezielende kracht van de zon en de sterren, duister en persoonlijk gemaakt door de lichtgelovigheid van voorbije tijdperken.

15. En zo bouwden zij Oas, een stad van de zon, als een voorstelling van de zon en haar planeten, en die bestaat tot op deze dag uit een miljoen zielen, die gezworen hebben haar tot de centrale plaats van bestuur over de hele aarde te maken, en alle andere plaatsen schatplichtig te maken en voor haar glorie te laten betalen. En zij stelden een koning aan over Oas, en noemden hem KONING van de ZON. (So-qi - uitg.) zodat zijn erfgenamen voor altijd de opvolgers zouden zijn.

16. En Oas werd boven alle andere plaatsen die ooit hadden bestaan op de aarde verfraaid en versierd, en haar roem verspreidde zich door Jaffeth en Shem en Ham, waartussen zij centraal gelegen is. Haar universiteiten werden beroemd en haar observatoria waren zo prachtig omdat hun daken bedekt waren met zilver en goud. De spiegels en lenzen en donkere kamers in de torens waren zo vervaardigd dat de sterren zowel overdag als 's nachts waargenomen konden worden; en de verslagen van de observaties, gemaakt door mensen met grote kennis, omvatten meer dan duizend jaar.

17. Maar helaas, nu streeft Oas er niet alleen naar om de centrale zon te zijn in kennis, maar ook in macht en heerschappij, over de hele aarde. En zo stuurt zij vanuit haar overvloed aan weelde, legers uit om te veroveren en te vernietigen, te vergaren en te plunderen, om haar luister nog meer te vergroten.

18. En dus kleuren Jaffeth en Shem en Ham rood van menselijk bloed, waarop ik mijn stem verhief tot de hoge hemel, opdat Jehovih verlossing zou zenden voor de zielen van de mensen.

19. Want van de miljoenen verslagenen, van wie de geesten nog steeds in chaos verkeren op de slagvelden, of krankzinnig vechten tegen een of andere onzichtbare verschrikking of hallucinatie, kan er geen één worden overgehaald om naar een heiligere plaats in de hemel te komen; terwijl grote aantallen van hen als krankzinnig Oas binnenstormen om te ontdekken dat zelfs hun zielen vervloekt worden door de stervelingen.

20. God zei: Zo is de aardse hemel op de aarde terechtgekomen, behalve de I'hins en de veraf wonende I'huans, van wie de geesten verzameld worden door mijn Heren en worden voorbereid voor de latere verrijzenis. Maar in de Parsi'e-natie gelooft niemand meer dat de doden zullen verrijzen of dat de geest bestaat; maar dat bij de stoffelijke dood het einde is gekomen, waarvoor de koning een gebod heeft uitgevaardigd dat men nooit meer zal prediken of leren over een hemel voor de geesten der doden, noch een Grote Geest, een Schepper, bekendmaken.

21. Autevat zei: Op die wijze ontvouwde God de toestanden op de aarde en in de hemel, nu op een dood punt gekomen van eeuwigdurende vernietiging, en deze zaken aanschouwde ik met mijn begeleiders in meer bijzonderheden, in ieder land en koninkrijk. En terwijl we daar zaten, in Vibhraj, in de heilige kring, verscheen er een licht, een enkele ster voor ons, bij de troon van God; en vanuit het midden viel het boek van de hemel, om voor de stervelingen het plan en de wil van Jehovih, dat wat op komst was, uit te dragen.

22. Hierop zei God: Zeg mij, Autevat, u hebt door de machtige hemelen gereisd, en u bent voorzien van de kennis van Goden die over andere werelden heersen, wat betekenen dit licht en dit heilige boek? Waarop ik antwoordde: Dit, O God: De tijd voor de aarde is gekomen om aan de stervelingen de zaken te bewijzen waarover de Goden en Heren onderwezen hebben. De geschiedenis zal niet langer heimelijk worden gehouden door het uitverkoren ras, de I'hins; maar zal gelden voor zowel de heiligen als de zondaren.

23. U zult de verrijzenis aantonen voor deze koppige koningen, de massamoordenaars van mensen, zodat zij niet als de I'hins zullen zeggen, wij geloven in de onsterfelijke ziel omdat het werd doorgegeven door de Ouden, maar omdat het werd bewezen voor onze ogen.

24. God zei: Hoe zal dit geschieden? Waarop ik antwoordde: Niet ik, grote God, kan dat vertellen, want deze taak valt niet onder mijn verantwoording. Maar zoveel weet ik: U moet loo'is naar de stad Oas sturen, en zij zullen een su'is' - sar'gis verwekken van de vierde graad, al het andere laat u rusten totdat Fragapatti komt.

25. God zei: Om de vierde graad te verkrijgen, zullen er vijf generaties nodig zijn die moeten ontspringen uit het I'hin-ras, en zich vermengen met de I'huans. Ga dan, O Autevat, naar uw etherisch tehuis, naar de Raad van Obsod bij Jehovih's troon, en zeg tegen de grote Fragapatti: Er zal een erfgenaam voor het licht van de verrijzenis geboren worden voordat de dageraad van dan van Horub aanbreekt.

26. Autevat zei: Na het vernemen van deze waarheden vertrok ik, en steeg op en kwam vlug terug naar uw rijk.

27. Fragapatti zei: Het is in orde. Ten tijde van de volgende dageraad van dan op de aarde, zal ik een rustperiode nemen waarin ik Jehovih's plan voor de aarde en haar hemelen zal vervullen.

28. Na Autevat, die zich terugtrok, te hebben gegroet, ging Fragapatti met zijn Raad verder in de zaken van andere werelden, en hij maakte een aantekening van de tijd en de plaats waarop de aarde dichtbij de vlakten van Horub zou komen, in de etherische werelden, zo'n tweehonderd jaren die nog moesten volgen.

HOOFDSTUK III

1. Maar de dageraad kwam; en in de vleugel van Goomatchala, het huis van Fragapatti, de Oriaanse hoofdman in de hoogstaande etherische werelden, kwam de Stem, Jehovih's Woord, en zei: Mijn Zoon! Zie, de dageraad van dan nadert de grenzen van Horub. De weeklagende aarde, de rode ster, komt snel. En God en Heren roepen de naam uit van Mijn minderjarige Zoon, Zarathoestra.

2. Fragapatti stond op toen hij de Stem hoorde, en zag de tijd vervuld, de tweehonderd jaar en langer, voor de naderende wereld, de tijd voor het geopenbaarde woord aan de stervelingen. Tot U, O Jehovih! zei hij, Onbegrensd!, kom ik met mijn scharen, tien miljoen in getal.

3. Fragapatti begaf zich naar de etherische Raad van de Goden en Godinnen. Hij zei: De tijd is gekomen; de rode ster nadert de grenzen van de vlakten van Horub. Jehovih roept!

4. Toen verheugde de Raad zich, want de gewichtige zaken van honderden etherische werelden waren voor een poosje geregeld, met een toegezegde rust en ontspanning in stoffelijke gebieden. Eerst sprak Adar, God van vele werelden, een gebiedster van de tijd in a'ji-vortexen, in de gewesten van de Hispiain-zoons en hij zei: O Jehovih, geef Uw Zoon Fragapatti vijf jaar van rust, de dageraad van de aarde in dan. Slechts de aarde en haar hemelen om af te handelen!

5. Vervolgens sprak Fivaka, Godin van drie etherische werelden, witharige Heerseres over de Scimetar van Bars, een periode van Os, Carboon-vormgeefster voor de Arc's van Job en Sawl. Ze zei: O Jehovih, Almachtige! Hoe zal het gebed van Uw Dochter Fivaka luiden? Wat kan haar liefde bedenken voor de rust en heerlijkheid van onze hoge God Fragapatti, het Oriaanse hoofd! Daarna sprak Che'sin, hoofdmaarschalk voor zeven etherische werelden, een tengere man met wapperende baard, voortgebracht op de ster Indr. Hij zei: O Jehovih, maak dat ik in mijn grote liefde bijdraag tot de rust en glorie van ons heilig hoofd, Fragapatti!

6. Zo spraken tienduizend Goden en Godinnen van hun liefde en grote achting voor de werker Fragapatti, rijk aan macht, wijsheid en liefde, boven alle etherische Goden in Horub.

7. Fragapatti zei: Tien miljoen man sterk zal mijn schare zijn. Op de aarde en in haar hemelen zullen we tijdens haar dageraad van dan die vijf jaar en vijftig dagen duurt, geen andere arbeid hebben en

dus maken we het tot een feest voor Goden en Godinnen om de gevallen wereld te verlossen!

8. Fragapatti had gesproken. Dus gingen de beambten en werklieden verder aan hun taken; en binnen zeven dagen maakten de Yattal bekend dat het ruimteschip, het beyan praalvaartuig gereed was voor de reis. Intussen was de keuze van de tien miljoen verlossers geschied en zij kwamen, elk als een stralende ster, om hun kamers te betrekken in het vorstelijke vaartuig.

9. Fragapatti stelde Huod aan als opperbevelhebber, en hij gaf hem tienduizend helpers. Voor de gordijnen en tallij stelde hij Metrav aan, de Godin van Rook en meesteres van het Vloeiende Oosten. En voor de spiralen stelde hij Iata aan als meesteres van de Rusteloze Morgen. Zij was weefster van Ga'ing in Reth, vierduizend jaar, en zeer geliefd met zwarte doordringende ogen. Voor de muziek benoemde Fragapatti Theritiviv tot dirigent. Zij was de Godin van Helm, een etherische wereld op de route van Zi en Olus, vierduizend jaar de meesteres van Ne'alt en Exan; eens de metgezel van Etisyai, de Vruiji, geliefd in Wan en Sangawitch om haar vrolijkheid in tegenspoed. Over de trompettisten stelde Fragapatti Boan aan als dirigent; hij was de God van Ixalata, nu met verlof. Als cartograaf maakte hij Yan tot Hoofd; hij was de opzichter van Oatha, een etherische zee in de Oriiaanse Arc van Wede en Hollenpoitchava, ook met verlof tijdens de dageraad van de rode ster. Voor de bibliotheken benoemde hij Hetta tot hoofdmeesteres; zij was de Godin van Vitia in de Wails van Zuid-Eng; dertigduizend jaar Lerares van Imes, en tienduizend jaar raadvrouw van het Oriiaanse hoofd Erris, van de Arc Wiamesse.

10. Bovendien verdeelde Fragapatti de mindere diensten op het vaartuig over die Goden en Godinnen wier hoogverheven rangen van uiterste tegenstelling waren, zodat de grote reis door etherea een doorsnee zou zijn van al hun serieuze bedoelingen. En zo begonnen zij dus aan hun reis, temidden van de toejuichingen van miljoenen etheriërs, die hen liefde en vreugde toewensten op hun vrolijke kruisvlucht om Jehovih's wil te volbrengen.

11. Vlug spoedden zij zich over de moerassen van Ull, waar zo'n miljard jaar geleden zeven stoffelijke sterren uiteengescheurd waren, nu beplant met a'ji-velden en zich vormende nebulae; waarheen zij, bij tijden, de druja's brengen, de duistere geesten van andere werelden, opdat die de gedaante van stoffelijke vormen zullen aannemen om hun verwaarloosde goede werken uit vroegere tijden te voltooien; het schip steeg onbelemmerd, en toen schoten zij de weiden van Ze binnen, waar Lepsa, de God van de stoffelijke ster Tessa, vierhonderd jaar, zeventig miljoen es'yans voedde en hen grootbracht voor waarheid en goede werken. Lepsa wist dat het ruimteschip in aantocht was, en dus had hij een miljard toeschouwers opgeroepen om te komen kijken, wetend dat zij de grote Fragapatti wilden zien; en ze zongen en bliezen op hun trompetten van blijdschap; waarop de Goden en Godinnen op het vaartuig ontelbare Arc-bloemen naar buiten wierpen, en zoete parfums, aandenkens van liefde.

12. Nu begaf het schip zich op weg naar Evul; waar zeven etherische werelden grensden aan de Arc van Nu, de weiden van Elim, de God van Ooh'sin, waar zich een andere schare verzamelde van twee miljard om hen te zien voorbijgaan, hen aanmoedigend met zang en trompetten en snaarinstrumenten; en voor deze God Elim liet Fragapatti de banieren van het vaartuig groeten in het teken van Jehovih's Naam, omdat zij vrienden waren gedurende negentigduizend jaar, en Elim antwoordde hem met een miljoen lichtpalen, temidden van het golven van ontelbare banieren.

13. Terwijl het vaartuig zich voortbewoog, het vuurschip met haar tien miljoen blijde zielen, naderde het de zomen van Horub, de grenslijn van Fragapatti's eerbiedwaardige gewesten, bekend gedurende honderduizenden jaren, en vanwege zijn werk op vele werelden. Hier, bij het bereiken van C'vork'um, de baan van het zonnestelsel, vlakbij de buitenpost van dan, waren vijfhonderd miljoen etheriërs gekwartierd, op een ontdekkingsreis van meer dan vier miljoen jaar en rijk voorzien van de heerlijkheden van Grote Jehovih's universum. Hun Koa'loo, hun ruimteschip, was

nagenoeg als een wereld, zo uitgestrekt en beladen met alle toebehoren. Zij spraken over naar huis gaan! Hun piloten hadden lang voordat de aarde werd geschapen het firmament doorkruist, en ze kenden meer dan een miljoen wegen in de etherische werelden, en waar men het beste kon reizen om de mooiste contrasterende taferelen te aanschouwen.

14. Op hun uitnodiging stopte Fragapatti hier voor een poosje, en de scharen wisselden hun liefde uit, en hielden een verhandeling over hun plannen, zich verheugend in de heerlijkheden van Jehovih's eeuwige koninkrijken; en ofschoon zij reeds lang geleefd hadden en zo veel gezien, wisten ze allemaal over nieuwe en wonderbaarlijke werken te vertellen; want zo groot is de vindingrijke macht van de Grote Geest, dat men in de etherische werelden nooit tweemaal hetzelfde tafereel zal tegenkomen; stralend, verschillend; bewegend in eeuwigdurende veranderingen, alsof elkeen het voorgaande in schoonheid en pracht te boven wil gaan.

15. En daarna spoedden zij zich weer verder, nu rijk voorzien van de ontzagwekkende wonderen die ze zojuist vernomen hadden van de vreemde reizigers. Weldra naderde het vaartuig nu de grenzen van Chinvat, de aard-vortex, net achter de omloopbaan van de maan. Hier wachtte Fragapatti een dag lang en stuurde vlugge boodschappers omlaag naar de lagere hemelen, en naar de aarde, om te beslissen waar hij zou ankeren gedurende de dageraad.

16. En, de volgende dag, gaf hij opdracht de lichten te minderen, en nu ging het langzaam naar de wentelende aarde; omlaag, omlaag, totdat hij de derde graad van de plateaus vanaf het aardoppervlak bereikte, Haraiti genaamd.

HOOFDSTUK IV

1. Jehovih zei: Hier, O Mijn Zoon, Fragapatti! Hier, in Haraiti heb Ik de grondslag voor uw koninkrijk gelegd. Leg hier het vuurschip vast, voor vijf jaar en vijftig dagen.

2. Roep uw scharen tevoorschijn; bouw een troon van Mijn troon; de stem van uw Schepper is met u. Fragapatti zei: Troon van Uw troon, O Jehovih, zal ik hier bouwen. Haraiti zal mijn hoofdkwartier zijn voor de dageraad van dan. Kom naar buiten, O jullie Goden van de dageraad! Kom naar buiten, O jullie Godinnen van de dageraad! Luister naar de stem van de Zoon van Jehovih. Buig u neer, O hemelen!

3. Het schip werd geankerd, en de tien miljoen kwamen naar buiten en groepeerden zich tot een levend altaar. Fragapatti hief zijn hand op en zei: Troon van Uw troon, O Jehovih! En de scharen hieven hun handen op, en de elementen namen vorm en majesteit aan, omhoog rijzend tot een troon, schitterend als van vuur. Daarop besteede Fragapatti de troon, ging erop zitten en zei: U zij de heerlijkheid, O Vader, de Allerhoogste!

4. Er kwam een licht omlaag uit het etherische firmament en het overdekte de troon met een baldakijn, groot genoeg voor vijf miljoen mensen om er onder te zitten, en aan de zomen van het baldakijn richtten de etheriërs, van wie dat de taak was, kristallen zuilen op, ondoorschijnend en transparant, verlicht met alle mogelijke kleuren en schakeringen en tinten.

5. Fragapatti zei: Uit uw Raadskamer, O Jehovih, zal ik voor U bouwen tot in eeuwigheid! En nu hieven de scharen, Goden en Godinnen, hun armen op, alsof ze iets opwierpen, en kijk, daar verreest het bewoonbare Mouru, de raadskamer en hoofdstad van Haraiti.

6. Toen vouwden alle handen zich samen in gebed, om de Vader te verheerlijken; vervolgens werd

een loflied gezongen.

7. Daarna zei Fragapatti: In Uw naam, en door Uw Macht en Wijsheid, O Jehovih, zal ik nu de hemel boven de aarde opnieuw vestigen. Mijn maarschalken zullen zich nu omlaag naar de aarde begeven en God en zijn Heren gebieden om aanwezig te zijn, en alle anderen die dit licht kunnen verdragen. Zij zullen mijn stem horen, en mijn geboden vernemen.

8. Tienduizend maarschalken vertrokken, na gegroet te hebben, naar de aarde en de lagere gewesten.

9. Fragapatti zei: Intussen zal ik mijn Hoge Raad van het eerste huis van Mouru aanstellen, de Goden en Godinnen van de dageraad. Hoor mij nu aan, in de naam van Jehovih, het Al Licht:

10. Caoka, God van Airram; Atakasha, God van Beraitis; Airyama, God van Kruse; Pathema, Godin van Rhon; Maidhyarrya, meesteres van Karyem; Gatha-Ahunavaiti, Godin van Halonij; Rama-quactra, God van Veres; Vahista, God van Volu (spraak); Airam-ishya, God van Icisi, de Myazdas; Haptanhaiti, God van Samatras; Yima, God van Aom; Sudhga, God van Laka; I'ragha, God van Bukh-dhi; Elicic, Godin van N'Syrus; Harrwaiti, Godin van Haut-mat in a'ji; Dews, Godin van Vaerenthagna; Wettemaiti, Godin van Dyhama; Quactra, Godin van AEgima; Ustavaiti, Godin van Maha-Meru; Cura, Godin van Coronea; Yenne, Godin van Aka; Caoshyanto, God van Aberet; Rathweiska, God van Huri; Cpentas, God van Butts; Vairyo, God van Nuga-gala; D'Zoata en haar broeder Zaota, God en Godin van Atarevasksha; Ratheweiskare, God van Nece; Yatha, God van Ameshas, en Canka, God van Srawak.

11. Fragapatti zei: O Jehovih, zie de heerlijkheid van mijn huis! Ik heb slechts diegenen gekozen die over hele werelden geregeerd hebben. Werd ooit een God zo begunstigd, met zo'n raad! Werd er ooit zo'n groot licht gezonden naar zo'n kleine wereld als de rode ster?

12. Jehovih zei: Zoals Ik de mens geschapen heb met de behoefte aan ontspanning op bepaalde tijden, zo heb Ik dezelfde voorwaarden aangebracht als door Mijn hoogste Goden verlangd wordt. Ook heb Ik geen enkele God zo hoog verheven zonder dat de meest dienende taak een heerlijkheid voor hem is. Noch zal de alleenheerser medegevoel kennen voordat hij met een bedelaar is omgegaan; noch zal de hoogste en beste mens liefde en tederheid kennen zonder een tijd in de diepste ellende te hebben doorgebracht.

13. Fragapatti zei: Zal de sterke man vergeten dat hij eens een kind was; kan een Orians hoofd vergeten dat hij eens een slaaf was; kan hij die in het licht vertoeft hen vergeten die in de duisternis zijn?

14. Machtig bent U, O Jehovih! Ik kwam naar de aarde en haar hemelen om mijzelf in Uw dienst te stellen; maar U was hier voor mij; Uw stem verheft zich om mij te berispen; ja, ik ben nog altijd slechts een kind voor U!

HOOFDSTUK V

1. Nadat Fragapatti de beide afdelingen van zijn raad, die honderdduizend zielen omvatte, had gekozen, zei hij:

2. Als een God een nieuw koninkrijk tot het zijne maakt, is het gebruikelijk voor hem dat hij zijn eigen hoofdstad scheidt en er de grenzen van zijn lichten en zijn gehoorzaal aan toevoegt; maar als

hij Goden en Godinnen als zijn helpers heeft, is het behoorlijk en juist voor hen dat zij helpen bij het bouwen. In dit geval geef ik het u in handen om te zorgen dat het rijk er komt.

3. Nauwelijks hadden zijn woorden geklonken of de Goden en Godinnen strekten de handen naar Jehovih uit, en zie, de elementen van het plateau namen vorm aan en daar verrees het gewelf van een nieuw koninkrijk; toen strekten zij nogmaals hun handen uit naar Jehovih, en daar verschenen de muren van het hemelse huis; en nog eens strekten zij de handen naar Jehovih uit, en daar kwamen de grond en de fundering.

4. En het huis werd genoemd: het Huis van Mouru, de plaats van Fragapatti's troon in de lagere hemelen. In de vlakten achter het huis schiep Fragapatti zo'n duizend velden en weiden; en in elk daarvan schiep hij tienduizend woningen, en elke woning was geschikt voor duizend zielen. Met wegen die van de een naar de ander gingen, schiep Fragapatti ze, terwijl zijn scharen als werklieden fungeerden, in de wijsheid en kracht van Jehovih.

5. Terwijl dit werk gaande was, keerden de maarschalken die naar de aarde omlaag waren gegaan, terug en zij brachten God en zijn Heren mee, en ook brachten ze 1.200.000 geesten van de tweede verrijzenis mee. Fragapatti gebod hen om God en zijn Heren naar het Huis van Mouru te brengen, en daar werden zij heengebracht.

6. Fragapatti zei: In de naam van Jehovih groet ik u, O God, en u, Heren en uw scharen.

7. God zei: In Uw naam, O Jehovih, ben ik, en zijn mijn Heren en mijn scharen gezegend met grote vreugde. Dat u, O Fragapatti, gekomen bent om de aardgeborenen en de geesten van deze hemelen te verlossen, is een vreugdevolle periode in de tijd van de werelden.

8. De Heren zeiden: Namens onszelf en onze scharen, O Jehovih, danken wij Uw Zoon, Fragapatti.

9. Fragapatti zei: Opdat u, O God, mijn besluiten zou kunnen vernemen, gebod ik u en uw Heren, en uw verheven scharen, naar hier. Luister dus naar mij, en naar wie ik u toestuur, volgt u mijn geboden op, in de naam van Jehovih: Nu is de tijd gekomen dat de stervelingen op de aarde met hun lessen moeten beginnen, over geestelijke dingen die aangetoond worden en om zelf deel te kunnen nemen aan de opbouw van Jehovih's koninkrijken.

10. Door u, de huidige regerende God van de aarde en haar hemelen, zal het sterven en de verrijzenis van uw uitverkoren erfgenaam Zarathoestra ten uitvoer gebracht worden; ten eerste om te bewijzen, dat de mens op de stoffelijke aarde volmaakt rein kan leven en zonder zonde; ten tweede, dat de stoffelijke dood bij het aardse lichaam van de mens behoort, en niet bij de geest; en ten derde, dat na de dood diezelfde mens kan opstaan in de geest en verschijnen aan de stervelingen, om gezien en gekend te worden; waarna hij zijn uiteindelijke opstijging naar de opperste hemelen zal laten zien, in de armen van zijn God.

11. Terwijl u dit persoonlijk wordt opgelegd om ten uitvoer te brengen, zult u ook, door uw dienstdoende engelen, het voordeel van de deugd en de waarheid boven de zonde en de duisternis aan de stervelingen bewijzen. Want ook moet u twee slechte mensen, die geheel onrein zijn, door de dood laten overvallen; en zij moeten op dezelfde tijd sterven als uw erfgenaam Zarathoestra; maar zij zullen niet aan de stervelingen verschijnen na hun dood. Want hierna zullen de stervelingen een getuigenis voor elkaar zijn voor wat betreft de beloning van de deugd, en de kracht om één te zijn met de Goden, de Zonen van Jehovih.

12. Maar aangezien alle getuigenis van de geesten door de sluwheid van filosofen getrotseerd kan worden, moet u niet wachten tot na de dood van uw erfgenaam, om de waarheden over het

koninkrijk van de Vader te onderwijzen, maar doet u dat van tevoren. Laat Zarathoestra, terwijl hij nog in de stof is, regels opschrijven over het vergankelijke leven, en leerstellingen, en geloof, en berouw, en de lof van de Grote Geest, en over profetie, en alle soorten rechtmatige gaven, en de kracht van wonderen, en de triomf van de menselijke geest over de stoffelijke elementen.

13. En zodra u deze dingen hebt voltooid, moet u de geest van Zarathoestra naar dit huis brengen; maar de Druks, die met hem sterven, moet u op de gebruikelijke wijze overdragen aan de plaatsen die voor hun verrijzenis gereed zijn gemaakt.

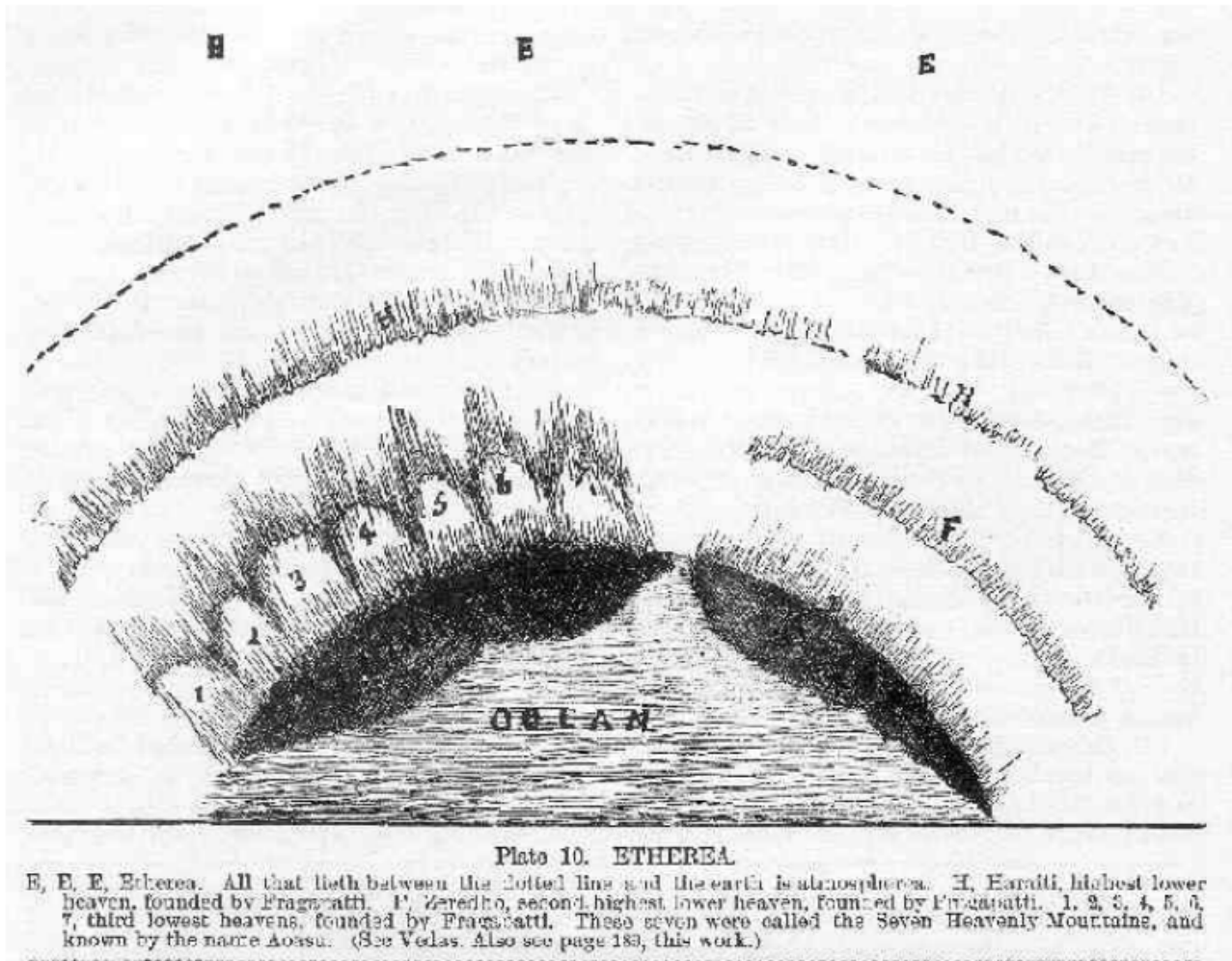
14. Vertel mij eens hoe het met uw erfgenaam gaat; en vraag van mij wat u ook maar wilt om u te helpen deze, mijn geboden, ten uitvoer te brengen, en het zal u geschonken worden.

15. God antwoordde: Zarathoestra heeft zijn twintigste jaar bereikt, en hij begrijpt het lot dat hem is opgelegd. Hij is zuiver en wijs, met vertrouwen en zachtmoedigheid; maar hij is groter en krachtiger dan elk ander mens op de wereld. Hij is onderricht in zowel geestelijke als stoffelijke zin en bezit de kennis van de boeken van de Ouden, en van het schrijven en tabletten vervaardigen.

16. Fragapatti zei: U kunt beschikken over vijf jaar, waarin ge uw arbeid voltooit. Vertrek dus naar uw plaats en neem diegenen van uw Heren en scharen met u mee die u nodig zult hebben. Ik zal duizend boodschappers aanstellen om tussen uw plaats en deze heen en weer te reizen, opdat op elke dag dat u zult vragen om het een of ander, het u geschonken zal worden, waarop God antwoordde:

17. Ik zal nu gaan en Zarathoestra een boek laten schrijven over wijsheid, en hem profetie geven over de koningen en naties en stammen van de mensen. Hetgeen ik doe zal u getoond worden in Mouru. Zo sprekend trok God zich wat terug, en hij koos zijn Heren en de andere helpers uit zoals hij het wenste; en daarna verleende Fragapatti een dag van ontspanning, en in die tijd werden de etheriërs goed vertrouwd gemaakt met de toestanden van de stervelingen en de duizenden miljoenen geesten die nog altijd in de eerste verrijzenis bleven hangen, en in duisternis en chaos.

18. De volgende dag vertrokken God en zijn scharen naar de aarde, een heel eind begeleid door duizenden vrijwilligers uit de etherische bezoekers van Haraiti.

afb. 10 E, E, E, is Etheria. Al hetgeen tussen de gestippelde lijn en de aarde ligt is atmosfeer. H is Haraiti, de hoogste lagere hemel en gesticht door Fragapatti. F is Zeredho, de tweede hoogste lagere hemel, gesticht door Fragapatti. 1 t/m 7 zijn de derde laagste hemelen, gesticht door Fragapatti. Dit werden de Zeven Hemelse Bergen genoemd en bekend onder de naam Aoasu. (Zie de Veda's en ook hoofdstuk VI - 20).

HOOFDSTUK VI

1. Fragapatti zei: De Stem van Jehovih komt tot mij en Hij zegt: Mijn Zoon, benoem een assistent-hoofd om op uw troon te zitten, en gaat u rondom door atmosfeer en neem opzichters en inspecteurs mee; want u moet met eigen ogen de toestand zien van de duizenden miljoenen geesten in hada. (lagere hemelen - uitg.)

2. Fragapatti zei: In Jehovih's naam benoem ik Athrava, God van Mouru, als mijn assistent. Hierover was grote vreugde in de raad. Toen kwam Athrava naar voren, en hij besteeg Jehovih's troon en ging aan de rechterhand van Fragapatti zitten. Van alle kanten vielen er etherische lichten op de plaats, en Fragapatti vergaarde uit de elementen en maakte een kroon voor Athrava, en hij kroonde hem.

3. Er werden beambten en werklieden gezonden om een ruimteschip te bouwen voor Fragapatti en voor de begeleiders die hij mee zou nemen. Zo koos Fragapatti de volgende dag zijn metgezellen uit, dertigduizend in getal en hij maakte Verethragna tot voorzitter, en zij vertrokken voor hun

inspectie van hada en de aarde.

4. Zijn schip was zonder lichten of schermen gebouwd, opdat zij onopgemerkt konden reizen. Eerst onderzocht hij het plateau van Haraiti, dat voor die tijd nooit bewoond geweest was; en hij ontdekte dat de afstand van de aarde gelijk was aan tienmaal de middellijn van de aarde; en de middellijn van oost naar west en van noord naar zuid kwam in afmeting overeen met de aarde, als het volume had bezeten; dat wil zeggen, de oppervlakte van het plateau bedroeg 528.000 mijlen in elke richting. En in verhouding tot het aantal stervelingen op de aarde, zouden er op dit plateau vijfhonderd achtentwintig miljard (528.000.000.000) zielen kunnen wonen. En nog was dit niet het duizendste deel van het aantal dat er in feite van zou kunnen bestaan, er binnenin en aan de buitenkant.

5. Fragapatti zei: Zodanig is Haraiti, O Jehovih. En toch zijn er tot nu toe geen geesten gekomen om er te wonen! Wie kan Uw werken in ogenschouw nemen, O Vader! Wie zal er bang zijn voor de uiterste grens van Uw handwerk!

6. Verethragna zei: En toch zullen wij in de laagste hada's geesten vinden, bijeengekropen als bijen in een korf. En waarom toch, O hoofdman, want is het niet ook zo bij de stervelingen? Zij zitten als bosjes bij elkaar in steden en stammen, voeren strijd om centimeters grond, terwijl er uitgestrekte gebieden van de aarde braak en leeg liggen!

7. Fragapatti zei: Is dit niet de kern van de duisternis van de stervelingen en van de geesten in de laagste gewesten - dat zij niet weten hoe te leven? Een spin of een mier is meer in eenheid met de Schepper dan zij!

8. Vervolgens bezochten zij Zeredho, op een afstand van de aarde die gelijk was aan zesmaal haar middellijn. Hier troffen zij een kolonie aan van twee miljard geesten, die 3300 jaar eerder door Osiris gesticht was. Maar niet dezelfde mensen, maar zij die naderhand van de aarde naar boven waren gekomen. Zij hadden een God die Hoab heette, een atmosferiër van de aarde, gedurende 2100 jaar. En hij was oprecht en wijs, en uitmuntend in goede werken; maar hij wist niets van etherea en bezat geen eerezucht om daar naartoe te stijgen. En zijn tevredenheid had zich op de kolonie gewroken, en zij waren ook tevreden.

9. Fragapatti vroeg: Hier voor eeuwig te blijven, is dat de mate van uw verlangens, O Hoab? En Hoab antwoordde hem en zei: Ja meester. Wat is er meer in het leven dan de hoogste plaats te bereiken en daar te blijven? Waarop Fragapatti vroeg: Is dit het allerhoogste? En Hoab zei: Ja meester. Elke plaats en toestand is het allerhoogste, als de mens het zo maakt. Niemand kan hoger geraken dan ik; geen volk hoger dan mijn volk. Wij zijn vrij van de aarde en van hada; en we verlangen niet ernaar terug te keren, noch naar een andere plaats te gaan.

10. Fragapatti zei: Laten we wat gaan lopen, zodat ik uw koninkrijk kan zien. Hoab stemde toe, en zij wandelden rond, zagen de bewoners op hun gemak liggen, sommigen vermaakten zich met het weven van lichtdraden, haalden ze weer uit elkaar en weefden ze opnieuw; anderen speelden met kristallen en lenzen en ondoorschijnende en transparante elementen, maar niet één deed iets voor een ander; in feite hadden zij er ook geen behoefte aan, want allen waren in staat om voor zichzelf te handelen. Nadat zij een tijdje hadden voortgelopen, vroeg Fragapatti: Hebt u, O Hoab, geen verlangen om terug te gaan naar de plateaus beneden u, waar de bewoners in ellende en duisternis verkeren, en ze naar uw eigen rijk te brengen? Waarop Hoab zei:

11. Nee, meester. Laten ze zichzelf maar redden. Zelfs als we hen overeind hielpen, zouden ze ondankbaar zijn. Nee, mijn leerstelling is: De mens is het allerhoogste van alle dingen. De elementen zijn stom; de werelden zijn met vele en uitgestrekt. Laat de mens een hoekje voor zichzelf uitkiezen, en zich daar voor altijd vestigen. Fragapatti vroeg: Omdat iemand een hoekje

uitkiest, is dat dan per se van hem? Hoab zei: Onze plaats werd ons nagelaten door onze voorvaderen, natuurlijk is die van ons, om er altijd te blijven. Ook laten we geen andere geesten zich in onze gebieden vestigen. Aangezien we ver weg zijn van de rest van de wereld worden we weinig lastig gevallen.

12. Fragapatti vroeg: Hoe kwamen jullie hier terecht? Hoab zei: Lang geleden kwam er een God hierheen die Osiris heette, en hij bracht zes miljard druja's van de aarde omhoog. Met hen stichtte hij hier een kolonie; met werkplaatsen, scholen, ziekenhuizen, en alle dingen die nodig zijn om de mensen te verlichten, met een overvloed aan leraren. In de loop der tijd trokken veel van de inwoners weg uit deze plaats, en het was nagenoeg ontvolkt. Maar de Goden van hier beneden stuurden nieuwe bewoners als vervanging en daarvan vormen wij de tweede en derde aflossing; zo erfden wij de plaats, met al zijn werkplaatsen en opleidingen, en de andere plaatsen.

13. Fragapatti vroeg: Zou het, zoals u door de Goden van andere plaatsen werd opgeheven, u geen vreugde geven om anderen op te heffen, die nog steeds in duisternis verkeren? Hoab zei: Nee meester. Wij zijn zuiver en veredeld; de atmosfeer van druja's is onprettig voor ons. Zij zouden ons eigen geluk bederven. En bovendien legt het ons zwaar werk en verantwoordelijkheden op. Wij kunnen niet omgaan met wat voor volk ook als het niet elegant en heilig is. Wij zorgen voor onszelf; laat anderen dat ook doen en alles zal in orde zijn.

14. Fragapatti vroeg: Wie denkt u dat ik ben, en mijn mensen die bij me zijn? Hoab zei: Bezoekers uit een of ander afgelegen rijk, die of onenigheid met zichzelf hebben of zich bemoeien met de zaken van andere mensen. We hebben eerder bezoekers gehad en het speet ons nooit als ze ons verlieten. Waarop Fragapatti antwoordde:

15. U staat wel sterk in uw filosofie. Was er geen natie of volk met een zodanig streven als dit, dan zou er geen tevredenheid in de wereld bestaan. Als men tevreden is met het eigen zelf en goede gedrag, is men in feite een God. Als u niets te vrezen zou hebben van immigranten die naar uw land komen, of van een of andere nieuwe filosofie die uw sinds lang gevestigde overtuigingen ondermijnt, dan zou u inderdaad de gelukkigste van de Goden zijn, en uw volk het gelukkigste van de volken.

16. Hoab zei: Juist! Dat hebt u verstandig opgemerkt. O, was er maar niets te vrezen; niets om te duchten, voor eeuwig!

17. Toen zei Fragapatti: En ik verzeker u, Hoab, dat die toestand bereikt kan worden. Want ik heb koninkrijken gezien in de hemel, die zodanig versterkt zijn. En als u en uw mensen bereid zouden zijn om de daarbij behorende heilige geheimen te ontvangen, dan zou ik die heel graag voor u ontvouwen. Hoab zei: U bent een wijze God; blijf, en leer het ons.

18. Fragapatti zei: Ik ben nu met een reis bezig, en kan niet langer blijven; maar, op één voorwaarde wil ik hier terugkomen en deze zaken onthullen zodat u nooit meer hoeft te vrezen voor immigratie naar uw land, noch voor een filosofie die welke man of God ook zou onderwijzen: een nauwgezette belofte tot geheimhouding door al uw mensen. Hoab zei: Het zal geschieden.

19. En Fragapatti en zijn scharen trokken zich terug en verlieten dat plateau, met de belofte terug te keren zodra hij zijn volk had ingelicht. Maar Fragapatti inspecteerde het hele oppervlak, en hij zag dat het geschikt was om er voor duizend miljard geesten te zorgen en ze te onderwijzen; terwijl er slechts twee miljard in Hoabs koninkrijk verbleven, en die bewoonden maar een kleine hoek van het plateau; niettemin maakte Hoab aanspraak op het geheel.

20. Daarna daalde Fragapatti af naar het volgende plateau, het plateau van de eerste graad boven de

aarde, Aoasu geheten, en dat betekent: land- en luchtwereld, voor het eerste geestelijke leven na de sterfelijke dood. Aoasu had haar basis op de aarde, en het was golvend met bergen en dalen zoals de aarde, en er waren zeeën boven de stoffelijke zeeën. En het buitenste oppervlak van Aoasu ligt vanaf twintig tot zo'n honderd mijl boven het aardoppervlak; en het is van binnen en van buiten bewoonbaar, op de manier van alle geestelijke werelden. Maar de eerste verrijzenissen bevonden zich er binnenin en op het aardoppervlak; en de tweede verrijzenissen voornamelijk op het oppervlak; ofschoon alle atmosferische plateaus ook zijn gemaakt voor de tweede en derde verrijzenissen. Op de weg tussen Aoasu en Zeredho, ernaast oprijzend, was het dat Osiris Vibhraj had gesticht, hetgeen nu zo ontvolkt was dat Fragapatti niet stopte om het te onderzoeken, maar regelrecht verder ging naar Aoasu. (Zie afb.10).

21. Hier verheffen zich de bergen van de Ochtend en de Avond, en de bergen van de Maan en de Zon en de Sterren; waarvan de belangrijkste van deze groepen zijn:

22. Ushidaho, Ushidarena, Erezifya, Fraorepa, Ezora, Arezura, Tudae, Bumya, Doitya, Raoidhita, Mazassavao; Autare, een plaats van licht, bewoond door Hura, de Heer van Vouta; Ereasho, Vatagaiko, een plaats van Uz, hetgeen betekent: kwellingen, vanwege zijn duisternis.

23. Deze groep bergen is negentig mijlen hoger dan de aardse bergen van Jaffeth. Ten zuiden daarvan bevinden zich Adarana, Aayana, Isakata, Somya, Kanaka-tafedrhao, Vahra, en de tweelingberg Hamanakanna; acht ketens van de ronde bergen, Fravanku; de vier pieken, de Vidwaana. 2)

24. Deze strekken zich uit boven de aardse bergen van Shem (India - uitg.) en ze hebben een hoogte van honderd mijl boven de aarde. Dit zijn de oudst bewoonde geestelijke werelden sinds de ondergang van Pan, waarvan de geestelijke werelden opgeheven werden naar een hogere hemel, die sindsdien Haraiti werd genoemd.

25. Zich naar oost en west uitstrekkend ligt de zogeheten Rode Mans groep: Aezaka, Maenaka, Vakhedraekae, Akaia, Tudhakkae, Ishvakhaya, Draoshivao, Cairivao, Nanhusmao, Kahayuyu, Autarekanhae, Karayaia, hetgeen de eerste plaatsen in de hemel waren voor de kolonisering van de geesten van het Ihuan-ras.

26. De volgende groep ligt van west naar zuid en die omvat: Gichindava, Ihuna-Varya, Raegamma, Akaya, Asha-cteambana, Urinyovadidhkae, Asnahovao, Ushaoma, Utsagaerenao, Cyamakhama, Cyamaka, Vafrayaotso, Vafrayao, Vourrusha, en Uasoakhao.

27. Zuidelijk van deze groep liggen de Torenhoge Adelaars en dat zijn: Ijatarra, Adhutuvavata, Ceptimavarenao, Cpentodata, Asnavoaya, Kairogakhaivacao, Tauraiosia, Baroyo, Barocrayama, Fraayapoa, Udrya, Usayaokhava, Raevao. Al deze groepen kregen hun naam van de Goden en Heren van de tussenliggende werelden gedurende de tijd van de Yi-ha-taal van de stervelingen, en ze zijn genoemd volgens de vermenging van de stammen van de Ihins; iedere lettergreep, in de vroegere tijden, was een stam, waarover de Goden dit getuigenis gemaakt hebben dat zou blijven bestaan van voor de tijd van Fragapatti en Zarathoestra, en waarin aan stervelingen en geesten kan worden bewezen dat deze indeling van de geestelijke wereld aan de mens geopenbaard werd in de tijd dat de taal tot zijn hoogste gecompliceerdheid werd opgevoerd. 3)

28. Behalve deze bergen in de laagste hemelen waren er vierduizend anderen, waarvan de namen in goede orde waren vastgelegd in de bibliotheken van de hemel, door Thor en zijn onder-Goden; maar meer dan tweeduizend ervan waren onbewoond, als gevolg van het feit dat Jehovih nog geen voldoende aantal mensen voor hen had geschapen. Maar de hiervoor genoemde bergen waren het voornamelijk, waar ten tijde van Apollo de valse Goden en valse Heren koninkrijken voor zichzelf

hadden gesticht; en de namen van die bergen zijn tevens de namen die zij zichzelf toeëigenden.

29. Fragapatti zei: Helaas, deze hemelen! Wie kan de verwaandheid van mensen en engelen overzien, die zich hebben afgesneden van de Grote Geest, strevend om koninkrijken op te richten op hun eigen gezag! Hun plaatsen vergaan; treurige geschiedenissen! Kijk eens naar die zwervende geesten, ronddolend, of zich verstoppend temidden van de ruïnes! Beschaamd over hun lompen, en naaktheid! Rondzwerwend; bij miljoenen, honderden miljoenen!

30. Verethragna zei: Ik dank U, O Jehovih, dat ik nog eens onder de laagste verkeer, Laat mij, O Vader, in deze duisternis, opdat ik nooit meer de laagste van mijn broeders en zusters zal vergeten. Ik aanschouw Uw Wijsheid, O Jehovih! Maar zonder deze tijdperken, in de dageraden waarvan Uw etheriërs omlaag komen om de gebondenen in de hel te zien, zouden zij zelf de afschuwelijkheden vergeten. O, laat U mij niet rusten voordat ik heb geholpen om hen te verheffen zodat ze U kennen en tot heerlijkheid worden in Uw werken!

HOOFDSTUK VII

1. Fragapatti onderzocht in Aoasu de gehele Ochtend van de Oostelijke Geboorte, 4) en zijn beampten telden de geesten en legden hun toestand vast, en daarna riep hij zijn begeleiders en zei:

2. Ik heb de Ochtend van de Oostelijke Geboorte afgemeten; breng mij nu naar de Vallende Avond van de Dood.

3. Dus werd het ruimteschip, met haar passagiers, enigszins omhoog gebracht en vertrok naar het westen, laag voortsnellend over de streken die ten westen liggen van Ham, Shem en Jaffeth. Fragapatti zei:

4. Ik begrijp dat het de bedoeling van de Goden op deze ster was om de bewoning ervan te voltooien door naar het westen te gaan. Daarom wil ik zien waar zij van plan waren dat de Avond van de Dood en de geboorte van het koninkrijk van de Vader moest komen op het stoffelijke gedeelte.

5. Toen zij bij de Atlantische Oceaan kwamen, (Uzocea), lieten zij hun schip steeds hoger stijgen en spoedden zich er overheen naar de gewesten die door de I'hins en de I'huan bewoond werden.

6. Daar aangekomen begaven zij zich naar Ipseogee, een streek in de lagere hemel waar Hapacha, de Heer van de I'hins, een koninkrijk van zeventig miljoen zielen bezat, veel van hen waren I'huan geesten. Hier stopte Fragapatti, maakte zijn schip vast en bleef er zeven dagen. En Hapacha ontving hem en zijn scharen, en hield hen aangenaam bezig. En gedurende de tijd van hun verblijf zond Hapacha zijn otevan uit door al de hemelen die bij Guatama behoorden, noord en zuid, en de onderzoekers en inspecteurs van Fragapatti's scharen werden naar alle bewoonde plaatsen gebracht, zodat zij hun verslagen konden voltooien.

7. Inmiddels begeleidde Hapacha Fragapatti door zijn koninkrijk en toonde hem de werkplaatsen, scholen, universiteiten, ziekenhuizen en al die plaatsen behorend tot de tweede verrijzenis.

8. Fragapatti zei tot Hapacha: Ik ben zeer ingenomen met u en uw koninkrijk. U zult binnenkort van mij horen. Voor het ogenblik moet ik vertrekken. Fragapatti vertelde niet wie hij was, ook niet over zijn zending; maar hij bracht zijn scharen bijeen en vertrok, steeds naar het westen gaand, totdat hij de omtrek van de aarde voltooid had.

9. Nu zal ik nogmaals naar de aarde gaan, zei Fragapatti, en de stervelingen en hun koninkrijken inspecteren. Dus stuurden zijn begeleiders het schip net boven de landen, de weg gewezen door boodschappers die bekend waren met de aarde en al de bewoonbare plaatsen. En zij vervolgden zigzaggend hun koers en begaven zich in alle koninkrijken en alle grote steden, en in de wouden en vlakten, en ze bepaalden de toestand van de aarde, en haar vermogens, en ook de toestand van de stervelingen en hun bekwaamheden.

10. En zodra Fragapatti dit laatste onderzoek voltooid had, keerde hij terug naar Mouru in Haraiti; en de totale tijd van zijn afwezigheid bedroeg zevenenzeventig dagen.

11. En al de aantekeningen die tijdens de expeditie waren verkregen, werden onmiddellijk in Mouru gedeponerd, waar de Hoge Raad en alle anderen die dat verkozen, ze konden lezen. En op de derde dag daarna hernam Fragapatti de troon van Jehovih en was hij gereed om de koninkrijken van atmosfeera opnieuw in te richten, en ook die van de aarde; omver te werpen of af te schaffen wat niet goed was, en om zowel stervelingen als geesten, die zichzelf daarvoor waardig hadden getoond, op te heffen.

HOOFDSTUK VIII

1. Dit is nu de werkwijze van het Huis van Mouru: Fragapatti maakt het onderwerp bekend; dan de rang en graad, overeenkomstig de verheffing, de afgevaardigden van honderden en van duizenden spreken over het onderwerp. Zodra allen hadden gesproken die dat wensten, of aan wie Fragapatti dit gevraagd had, deed Fragapatti uitspraak in de naam van Jehovih. En dat waren de besluiten. Als voorbeeld:

2. Fragapatti zei: Hoe moeten de indelingen van de aarde zijn, en wie de Heren daarover? En als het Huis zich geuit had, zei Fragapatti: In de naam van Jehovih, zo zullen de indelingen van de aarde zijn, te weten: Jaffeth in het oosten en noorden, bij de zee en tot aan de gebieden van het ijs, en in het westen tot aan de bergen van Oh'e'loo, hetgeen de eerste indeling zal worden genoemd.

3. In het oosten en zuiden, water en water; en in het westen, de hooglanden van E'zar; en de naam zal Shem luiden.

4. Het zuidelijke land zal voortaan Arabin'ya genoemd worden, omgeven door de zee. En ten noorden daarvan zal het eerste land van het bruinrode ras Heleste worden genoemd, grenzend aan Shem en Jaffeth in het oosten en zich uitstrekkend tot halverwege de zee in het westen.

5. Uropa zal Godin zijn van het westelijk deel, en het zal naar haar worden genoemd. En de twee grote landen in het westen zullen Noord-Guatama en Zuid-Guatama genoemd worden. En al de eilanden van de aarde zullen Oce'ya worden genoemd; en de wateren van de aarde zullen Oce'a worden genoemd, hetgeen betekent: in gelijkenis met de aarde en de lucht. 5)

6. Voor de zeven delen van de aarde zullen er zeven heersers zijn met de rang van Heer God; en voor Zuid-Oce'ya, een heerser met de rang van Heer; en voor Noord-Oce'ya een heerser met de rang van Heer; en voor Japan (Zha'pahn) een heerser met de rang van sub-God.

7. Hoor mij aan, O Goden en Godinnen. Wie van u ik bekend zal maken die slechts zal regeren tijdens de dageraad van dan, maar die ook een opvolger zal verheffen uit zijn eigen naam en in Jehovih's naam, met dezelfde rang, om tweehonderd jaar lang gezag uit te oefenen, gedurende de

volgende verrijzenis.

8. Fragapatti zei: Ik roep uit, in de naam van Jehovih, Ah'oan tot Heer God van Jaffeth; Yima tot Heer God van Shem; E'chad tot Heer God van Arabin'ya; Gir'akshi tot Heer God van Heleste; Uropa tot Godin Vrouwe van Uropa; Yaton'te tot Heer God van Noord Guatama; Kow'anea tot Heer God van Zuid-Guatama; M'wing'mi tot Heer van Zuid-Oce'ya; Ots'ha'ta tot Heer van Noord-Oce'ya en Soo'fwa tot sub-God van Japan.

9. Kom naar de troon, O Heer Goden, en Heren en sub-God, opdat u gezalfd kunt worden in de naam van de Vader, en naar behoren gekroond met het embleem van het Al Licht.

10. Eerst kwamen de Heer Goden; en zij stonden voor de troon van Jehovih, die nu stralend verlicht was in goud en wit. Fragapatti zei: Door Uw Macht en Wijsheid, O Jehovih, die in mij berust, zelf ik hen, Uw Heer Goden, en schenk hen aan Uw koninkrijken, voor Uw heerlijkheid, Amen! Ontvangt u van dit vuur, want het is Zijn zalving met macht en wijsheid, opdat alle mannen en vrouwen en kinderen, stervelingen en geesten, die onder uw gezag komen, zich mogen verheugen in hun Schepper, en opstijgen voor eeuwig. Amen!

11. De Heer Goden antwoordden: Laat ik U verheerlijken, O Jehovih, in het koninkrijk dat U mij geschonken hebt! In Uw naam ontvang ik dit vuur, want het is Uw doopsel met macht en wijsheid. Wie U ook maar hebt toevertrouwd aan mijn gezag, zal ik voor altijd blij maken, en voor eeuwig laten opstijgen naar Uw talloze koninkrijken!

12. Fragapatti zei: En aan u laat ik, uit naam van de Vader, de macht na om opvolgers te verheffen, opdat u eveneens aan uw opvolgers macht kan nalaten om hun opvolgers ook te verheffen; en zo verder, tot aan de volgende dageraad van dan vanuit de etherische koninkrijken, want zodanig zal het gezag zijn van de Goden en Heren van de aarde en haar hemelen, gedurende een lange tijd hierna.

13. De Heer Goden antwoordden: Uw macht, O Jehovih, aanvaard ik, om een opvolger van mij te verheffen voor mijn gebieden, met de macht om de verheffende macht over te dragen aan zijn opvolgers na hem, tot aan de volgende etherische dageraad van dan.

14. Fragapatti zei: Kroon uit Uw Kroon, O Jehovih, weef ik uit Uw gouden licht voor hen, Uw verheven Zoons en Dochters; en met mijn hand, in Uw naam, kroon ik hen. Weest U met hen, nu en immer. Amen!

15. Toen verzamelde Fragapatti van het licht dat aanwezig was, en hij vormde er kronen uit voor hen, en zij kwamen naar voren aan de voet van de troon en hij kroonde hen. En ook, op het moment dat zij zeiden: Ik ontvang Uw vuur! kwam er van boven een stroom van licht omlaag, helder als de zon, en het plaatste zich op hen.

16. En nu zaten zij neer aan de voet van de troon, naar oud gebruik, en Fragapatti kwam omlaag van de troon en hij bracht begeleidende Goden mee; en zij namen de zojuist gezalfdde Goden bij de hand en lieten hen opstaan; en Fragapatti zei: Verhef u, O Heer God, en ga uw gang. Jehovih is met u. Daarop gingen zij terzijde staan, een eindje verwijderd.

17. Vervolgens kwamen de twee Heren naar voren. Fragapatti zei: O Jehovih, door Uw Macht en Wijsheid, berustend bij mij, stel ik hen, Uw Heren, over hun gebieden van de aarde aan; en met mijn handen en in Uw naam weef ik een kroon voor elk van hen, en ik kroon hen tot Heren van Uw licht, voor Uw heerlijkheid. Amen!

18. Luister naar mij, O Heren; hetgeen ik schenk uit naam van de Vader, en u ontvangt, zult u eveneens schenken uit naam van de Vader aan uw opvolger bij het einde van deze dageraad van dan. Ofschoon een Heer God gezag heeft, ten eerste over de stervelingen, en ten tweede over de eerste hemel in zijn deel dat op de aarde rust; en ofschoon een Heer alleen gezag heeft over de stervelingen en over die ashars die hem dienen, bent u beiden als Heer aangesteld over de veraf gelegen eilanden, waar u vele dingen op uw eigen manier moet beslissen, vaak ook als ware u Goden, hetgeen ik u ook schenk, en uw opvolgers voor altijd.

19. De Heren zeiden: Wat U mij hebt opgelegd, O Jehovih, zal ik doen, met Uw macht en wijsheid, voor Uw heerlijkheid, tot in eeuwigheid, Amen! Ik ontvang Uw kroon met lof en dankzegging, en zal hem uit Uw naam aan mijn opvolger schenken, zo helder als ik hem nu ontvang.

20. Daarop plaatste Fragapatti hen de kronen op, en zij gingen aan de voet van de troon zitten. Vervolgens nam Fragapatti hen bij de hand, liet hen opstaan en zei: Verhef u, O Heren van Jehovih, en ga uw gang.

21. En toen zij opzij waren gaan staan, kwam Soo'fwa naar voren. Fragapatti zei: In Uw naam, O Jehovih, en door Uw macht die in mij berust, kroon ik hem, Uw Zoon, tot sub-God over zijn deel van de aarde en haar hemelen. Uit Uw licht kroon ik hem, en schenk hem een roede water en een roede vuur, opdat hij gezag zal hebben in Uw naam, en voor Uw heerlijkheid. Amen!

22. Hoor mij aan, O God: Uw plichten maken dat u zowel Heer als God bent; maar uw tweede verrijzenissen zullen met kleine tussenpozen verwijderd worden, waarover u hierna zult worden ingelicht. Maar u zult de macht bezitten om assistent-Heren aan te stellen om u bij te staan, in mijn naam en van de Vader. En ook zult u een opvolger verheffen die na u komt, eveneens met de macht voor zijn opvolger.

23. Ontvang deze kroon van geel licht, in Jehovih's naam, want het is het embleem van het oudst bewoonbare land boven de wateren van de aarde! En moge de Vader met u zijn, nu en in eeuwigheid. Amen!

24. Ook hij ging aan de voet van de troon zitten, en Fragapatti liet hem opstaan, net als de anderen, en zei: Verhef u, O God, en ga uw gang. Daarna ging hij terzijde staan. En nu zongen de es'enaurs een lied, en de maarschalken gingen voorop; en de nieuw gemachtigde Goden vertrokken uit het Huis van Mouru. En er was reeds voorzien in een vaartuig voor hen, geschikt om hen naar de aarde terug te brengen; en zij gingen aan boord en, onder het gewapper van banieren en de muziek van trompettisten spoedden zij zich voorwaarts en waren weldra uit het zicht.

HOOFDSTUK IX

1. De scharen van de tweede verrijzenis werden nu naar de woningen begeleid die tevoren door Fragapatti in Haraiti waren geschapen; en zij werden voorzien van leraren en bezigheden, in overeenstemming met hun ontwikkeling.

2. Fragapatti zei: Nu zullen de hoofdmaarschalken de bouwers van vuurschepen naar mij toe sturen; ik wil met hen spreken. Toen nu de bouwlieden gekomen waren, en naar behoren gegroet hadden voor de troon, zei Fragapatti:

3. Bouw een avalanza voor mij die geschikt is om drie miljard engelen te vervoeren, met even zovele kamers, en die in staat is te dalen en te stijgen, met een oost- en west- en noord- en

zuidmechanisme, en voorzie het van een magneet, zodat het naar het noorden is gericht tijdens het reizen.

4. De bouwers groetten, en trokken zich toen terug om het vaartuig te gaan bouwen. En het bedroeg tweehonderdduizend passen van oost naar west en hetzelfde van noord naar zuid; de hoogte was duizend lengtes, en de bekleding er omheen was zo'n duizend passen (750 m.) dik; en het was voorzien van etherische schermen, tweehonderdduizend; en met vierhonderdduizend banieren van alle mogelijke kleuren, schakeringen en tinten. Behalve dit waren er vijftigduizend kleine vlaggen en wimpels. De vloer was geweven volgens een spinnenwebpatroon en strekte zich vanuit het midden naar buiten uit, en met ronde staven die elkaar kruisten; en het binnenste geraamte was samengesteld uit een miljoen verticale stutten, de gehele hoogte van het vaartuig; en daar nog overheen waren twintig miljoen staven; binnen het geheel bevonden zich de kamers en zalen, en de plaatsen voor de musici.

5. Toen het voltooid was, verwittigden de bouwers Fragapatti. Hij zei: Athrava, kom en ga op de troon zitten. Ik heb beloofd naar Hoab en zijn kolonie in Zeredho te gaan, zodra hij mij bericht zou zenden over bepaalde aangelegenheden. Kijk, de boodschappers hebben mij verwittigd, en Hoab verlangt te weten hoe hij zijn kolonie kan inrichten, opdat hij nooit meer hoeft te vrezen om te worden lastiggevallen door andere Goden en engelen.

6. Laten er vijftigduizend musici met mij aan boord van het schip gaan, en ook een voldoende aantal kapiteins en officieren om met het schip om te gaan. De maarschalken verrichtten onmiddellijk de juiste keuzen en brachten hen naar het schip, waarop zij allemaal aan boord gingen, Fragapatti met hen, en ze vertrokken.

7. Zo ging Fragapatti naar Zeredho terug, de tweede hoogste van de lagere hemelen, waarvan de ambitieuze Hoab met zijn kolonie verlangde om voor altijd de enige bezitters te kunnen blijven.

8. Hoab was in afwachting om hem te ontvangen en hij had een voldoende aantal van zijn gezapige onderdanen op de been gebracht om de schijn van een hemelse raad op te houden. Maar wat een verrassing! Hij had slechts een klein vaartuig verwacht, met een paar begeleiders. En nu, terwijl hij de pracht van het ruimteschip, genaamd Avalanza, aanschouwde, en de majesteit van het korps van musici, zozeer alles te boven gaand wat hij ooit gezien had, werd hij bang, en met ontzag vervuld.

9. Fragapatti naderde langzaam maar met Avon-lichten (verlichting die is aangepast aan het gezelschap), en toen het schip dichterbij was, wierpen de scharen aan boord honderdduizenden geurende bloemknoppen naar buiten die in prachtige kleuren uit elkaar klapten en de atmosfeer rondom met de heerlijkste geuren bezwangerden. Tenslotte ging de avalanza voor anker en kwam Fragapatti zonder enig ceremonieel aan land, met een duizend begeleiders, en hij ging rechtstreeks naar Hoab toe, die enigszins beschaamd was vanwege zijn eigen armzalige uiterlijk.

10. Fragapatti zei: Vriend en broeder, vrede en vreugde zij u en uw huis! Waarop Hoab antwoordde: Gegroet, grote hoofdman! Geluk begeleidt u en uw scharen! En ware het niet dat ik voordien ontdekt had dat u een filosoof als ik zelf was, dan zou ik me verontschuldigen voor het enorme verschil tussen het uiterlijk van onze scharen. Maar u bent evengoed welkom!

11. Fragapatti zei: Louter een bijkomstigheid van de omstandigheden, meest edele God. U bent zich ervan bewust, dat kinderen die op een vakantie-uitstapje gaan, zich op hun best uitdossen; dus is het beter dat ik een verontschuldiging bedenk dan dat u het zou doen.

12. Hoab zei: Nee, hoofdman, er is een filosofie aan deze zaak verbonden die mij de laatste tijd bezorgd heeft gemaakt: Een duizend jaar geleden werd mijn kolonie eierzuchtig door zich uit

voornaamheid terug te trekken, en ook om mooie schepen te bouwen en plezierreizen te maken. Vijfhonderd jaar later hielden zij op met schepen bouwen en uitstapjes maken, en ze zeiden: Wat is het nut ervan? De laatste tijd zijn het allemaal utilitariërs (zij die de dingen beoordelen naar hun nuttigheid - vert.) en doen ze slechts het minst mogelijke. In feite ontzeggen veel van mijn onderdanen zichzelf alle gemakken, onder het voorwendsel dat zij zonder kunnen.

13. Fragapatti zei: U herinnert zich toen ik hier eerder was dat ik tegen u zei, dat zonder tevredenheid geen volk de vrede kon verkrijgen; en u stemde daarmee in. Waarom zou u dan niet verheugd zijn dat uw volk zijn eerzucht en nieuwsgierigheid bedwongen heeft? Heeft uw ziel, in die korte tijd, haar tevredenheid verloren? U weet dat ik hierheen kwam om u en uw volk het grote geheim mee te delen, zodat jullie jezelf zo sterk maken dat jullie nooit meer bang zullen zijn voor Goden of engelen die jullie lastig vallen.

14. Hoab zei: Luister naar mij, O hoofdman: Als mijn volk alle eerzucht kwijtraakt voor ritens en ceremoniën, en dansen, en uitstapjes; en er voortdurend naar streeft zichzelf van alles te ontzeggen, behalve waar de noodzaak toe dwingt, en als die noodzaak steeds geringer wordt, waar zal het dan eindigen? Zal niet alle inspiratie verdwijnen? Want, om de waarheid te zeggen, sinds mijn mensen de ritens en ceremoniën hebben opgegeven, en de gebeden en liederen, hebben zij ook de vreugden van de ziel opgegeven, en zijn ze geworden als een dood volk.

15. Fragapatti zei: Dan schijnt u te willen aantonen dat het vasthouden aan alleen maar het nuttige in het leven uiteindelijk zal leiden tot zelfmoord voor de staat, de familie, het individu en zelfs de ziel?

16. Hoab antwoordde: Veel van mijn mensen zijn te lui om zichzelf te kleden; en uit schaamte zoeken ze afgezonderde plaatsen om, naar zij zeggen, te leven zoals het hun belieft. Plegen zulke mensen geen zelfmoord tegen de staat? Heeft iemand het recht om zich terug te trekken van zijn medemensen en te zeggen: Dat komt me beter uit? Er is ons verteld, dat in het eerste tijdperk van de stervelingen, zij geen ideaal hadden om samen te wonen, ontbloot zijnde van alle talenten, en dat de Goden hen inspireerden tot de taal en tot het samenleven, en hen ritens en ceremoniën gaven als een drijfveer om ze harmonieus en aantrekkelijk te maken voor elkaar.

17. Fragapatti zei: Hoe moet ik het verschil verklaren tussen uw argumenten van dit ogenblik en die uit de tijd dat ik bij u was? U wilde me laten geloven dat u en uw mensen het hoogste, het beste, en het gelukkigste waren van alle volken in de hemelen. Vanwaar deze verandering?

18. Hoab antwoordde: U hebt me beloofd dat u ons de een of andere wijze van bescherming zou leren tegen het lastiggevalen worden door andere Goden en geesten uit andere koninkrijken. Sinds die tijd heb ik dit onderwerp beredeneerd en ik bespeur dat, indien zo'n toestand van veiligheid aan mijn volk kon worden gegeven, zij zouden afdwalen in isolement, en zelfs hun taal en verstand zouden kwijtraken. Waarom was het dan, dat u me vertelde in andere hemelen geweest te zijn waar zo'n toestand van schijnbare onmogelijkheid bestaat?

19. Fragapatti zei: Laat u niet door argumenten beïnvloeden, O Hoab, maar onderzoek liever de bewijzen voor uzelf. Ik vertrouwde er niet op dat mijn verklaring aan u te ongerijmd was om zonder bewijs geloofd te worden. Kijk dan, wat ik heb gedaan: Ik bracht een vaartuig mee dat groot genoeg is voor al uw mensen, in het verlangen dat u met mij mee zou gaan naar mijn koninkrijk, nieuw gesticht in Haraiti; en als u, aan het eind van een paar jaar, nog verdere wensen zou hebben, zal ik u en Uw mensen naar weer een ander koninkrijk brengen, in een verafgelegen wereld. Daarna, en als u dit verlangt, zal ik zorgen voor hetzelfde vervoer terug naar Zeredho, met de macht erover te heersen zoals uw hart het begeert.

20. Hoab antwoordde: Hoffelijkste van de Goden! Ik vreesde inderdaad, dat u was gekomen met het oude verhaal; het Al Licht te vereren, de Onkenbare Nietigheid; met dwaze ceremoniën en riten en gebeden, en lofliederen; hetgeen, hoe goed ook voor de domme en bijgelovige, waardeloos is voor een God die zo verlicht is als ik. Dit bemerkte u met uw eigen oordeel. Graag wil ik met u meegaan, en ik zal zoveel mogelijk van mijn mensen overhalen om ook mee te gaan. U bent de eerste God die ooit naar onze hemel kwam, die niet onze vrijheden wilde beperken, wat noch ik, noch mijn mensen kunnen toestaan.

21. Vervolgens werden deze dingen medegedeeld aan de mensen van Zeredho, en na een paar dagen kwamen zij bijeen en gingen aan boord van de avalanza, iedere ziel. Fragapatti gaf een wenk aan de gezagvoerder om niet rechtstreeks naar Haraiti te gaan, maar via de weg van Utza, een van de hellen in de Aoasu-bergen, bewoond door duizenden miljoenen geesten in duisternis, waarvan er velen niet eens wisten wie zij waren, noch hadden zij een naam, want het waren infantielen, idioten, chaotisch en stinkend.

HOOFDSTUK X

1. Toen zij te Utza kwamen, riep Hoab uit: Wat zien mijn ogen! Zowaar ik leef, hier zijn mensen die eens in Zeredho thuishoorden, mijn eigen hemel! Wat voor vreemde wet zorgde ervoor dat ze mijn koninkrijk verlieten om in deze kwellingen te gaan wonen?

2. Fragapatti liet de avalanza stoppen, opdat er inlichtingen verkregen konden worden. Daarom riep hij de druja's en er kwamen duizenden van hen, in rafels gehuld en beschonken. Hoab kende er velen van en hij vroeg: Weten jullie wie ik ben? En zij antwoordden: Jawel, Hoab, de God van Zeredho. Weer sprak Hoab en hij zei: Waarom verlieten jullie mijn heerlijke koninkrijk om in deze hel van ongerechtigheid te gaan wonen?

3. Zij antwoordden: Helaas gingen we weg, inderdaad! Maar het is nu eenmaal gebeurd. Luister dan, O Hoab, dit is de reden: Ook de stervelingen laten vaak de reinheid in de steek om te genieten van de zonde. Een betere reden weten we niet.

4. Toen sprak Fragapatti, en hij zei: Jehovih zegt: Ik heb de mens vele talenten gegeven. Omdat de wegen niet openstaan voor zijn groei, stort hij in de duisternis. Denk niet dat u een lijn kunt trekken en zeggen: O mens, u zal dit niet doen, of u moet dat doen: want u bent machteloos om hem vast te houden die Ik schiep om verder te gaan. En als hij geen weg vindt om verder te gaan, keert hij zich om en gaat terug.

5. De druja's zeiden: Ja meester, Zeredho verzadigde onze zielen niet; wij waren dorstig naar plezier en luchthartigheid. We hoorden geen andere stem dan Nuttigheid. We werden beroofd van alle versiering en ontspanning, en kunst, en tenslotte zelfs van muziek. We zouden graag van Zeredho horen, of zij niet opgehouden zijn met praten, en misschien met leven omdat, echt waar, de Nuttigheid gesproken heeft!

6. En zij lachten en sprongen in het rond als idioten en gekken, meedoend met hoeren en dieven, en leugenaars en dronkaards.

7. Fragapatti liet het schip een tijdje verdergaan en stopte toen, en hij riep andere druja's, en ondervroeg hen op dezelfde manier, en hij kreeg dezelfde soort antwoorden.

8. Weer bewogen zij zich verder, en hetzelfde herhaalde zich; eindelijk kwamen zij bij een plaats

waar alles duisternis was en lawaai en verwarring, waar men zelfs geen aandacht schonk aan het schip, noch aan het roepen naar hen. Toen sprak Fragapatti tot Hoab; hij zei: Is het u bewezen dat de mens niet stil kan staan? Hoab zei: Dat is waar. Deze zaak komt mij heel bekend voor. Ik begrijp nu dat, was ik niet buiten Zeredho gekomen, ik deze dingen niet gezien had, noch had ik Zeredho gezien zoals ik het nu zie.

9. Fragapatti zei: Ga niet te snel tegen uw eigen filosofie in, want ik zal u langzaamaan uw eigen wijsheid tonen. Zo reisden zij zeven dagen door de hel, het laagste gebied van hada, waar geen regering was, geen orde, geen waarheid, geen deugd, maar kwellingen en gejammer en gevloek.

10. Fragagatti zei: U hebt gezien dat deze vele mensen hun eigen duisternis niet beseffen.

11. Hoab antwoordde: Is het niet waar, O hoofdman, dat niemand zijn eigen duisternis kent? Wie is er dan veilig? Wie weet of hij zich niet op de weg naar omlaag bevindt?

12. Fragapatti zei: U hebt gezegd dat de mens het allerhoogste is. Maar komt het ons allemaal niet bekend voor, zoals de Ouden zeiden, dat door goed te doen met al onze wijsheid en kracht, en het vertrouwen daarin, we op de weg naar het allerhoogste zijn?

13. U hebt met zekerheid bewezen, zei Hoab, dat Zeredho niet het allerhoogste is, want het kan de mensen niet vasthouden. Zelfs de hel heeft de overhand gekregen. En zegeviert de hel niet over alle zelfrechtvaardiging, en over rijkdommen en koninkrijken en keizerrijken? Als dus de hel zegeviert, is dan de hel niet het sterkste? En als het allersterkste niet de hel is, is het dan het allerhoogste? De Ouden waren gelukkig door onwetendheid, want door te geloven in een Al Persoon, een Schepper, en dat ze Hem tenslotte zouden zien, hadden zij een doel op het oog. Maar met het toenemen van wijsheid, zien we dat we ons zo'n Persoon niet kunnen realiseren, en zo hebben we geen doel voor ogen dat voor ons ligt. Derhalve komt het op onszelf neer, en is alles dood.

14. Fragapatti zei: Heeft de mens geen leer getrokken uit het verleden? In de oude tijden haalden de Goden de stervelingen over om stenen afgodsbeelden te maken en die te vereren. En zij voldeden totdat de mens meer kennis verwierf. Weer kwamen de Goden tot de stervelingen en bedachten een grote man als een God in de lucht en ze overreedden hen om die te aanbidden. Hij was een geschikte God totdat de mens leerde met de engelen om te gaan; en de engelen spraken die filosofie tegen. Maar luister eens, O Hoab, zien we hier geen les in dat er altijd een Allerhoogste Persoon moet zijn die zo ver voor ons uit is dat we Hem niet kunnen bereiken? Indien dit waar is, als we een Persoon overtroffen hebben, van wie we de vorm en gesteldheid begrijpen kunnen, is het dan niet onze plicht om in onze eigen ziel de gedachte op te roepen aan een Alomtegenwoordige Persoonlijkheid buiten ons begripsvermogen?

15. Hoab zei: Dat schijnt zo te zijn. Maar hoe kunt u uw ziel leren denken over een Alomtegenwoordige Persoonlijkheid die het menselijk begrip te boven gaat?

16. Fragapatti zei: Laten we, als basis van waaruit we redeneren, de etherische, de atmosferische en de stoffelijke werelden waaruit Zijn lichaam is samengesteld, in aanmerking nemen; en het mechanisme daarin als de openbaringen van Zijn Macht en Zijn Wijsheid. Aangezien wij zelf deze dingen als deel daarvan bezitten, zien we ook dat we nog een eigenschap hebben die al de andere omvat, en dat is de samenbundeling, geconcentreerd in één persoon. Moeten we dan niet aan Hem, die alle dingen in Zichzelf omvat, die in één persoon geconcentreerde samenbundeling toekennen? Anders zou Hij ondergeschikt aan ons zijn en dat bestaat niet. Omdat wij dus zelf als persoon bestaan, zijn wij dan niet louter zijtakken uit de Alomtegenwoordige Persoon? Anders zouden we geen persoonlijkheid verkregen hebben. Krijgt een kind zijn persoonlijkheid niet omdat zijn moeder een persoon is? Kan de mens een wezenlijkheid bezitten zonder dat hij deze ontvangen heeft uit een

wezenlijkheid? Zou de mens een persoon kunnen zijn zonder te ontspringen uit een Persoon?

17. Hoab zei: U bent een groot licht, O hoofdman! Werkelijk, u hebt een universum voor mij ontvouwd! Ja, er moet wel een Al Persoon zijn! O, had ik deze filosofie maar eerder ontdekt!

18. Fragapatti zei: Wees niet verblind, O Hoab, door plotselinge schijn. Want had ik u meteen laten zien hoe het is om te geloven in een Alomtegenwoordige Persoon, wiens pracht en luister het universum zelf te boven gaat, en vervolgens dat de mens kan bereiken om één te worden met Hem, zoals een muziknoot is afgestemd op een melodie, dan had ik uw ziel zozeer in verrukking gebracht dat u niets anders zou doen dan te luisteren. Laten we daarom ons onderzoek een poosje opschorten, opdat we de een of andere verrijzenis kunnen bedenken voor deze hel van miljoenen lijdenden.

HOOFDSTUK XI

1. De avalanza was zodanig vervaardigd dat de door Fragapatti en Hoab gesproken woorden door allen konden worden gehoord die dat verkozen en van wie er twee miljard aan boord waren. En toen Hoab zijn overtuiging uitsprak, werd de hele vergadering aangegrepen door hetzelfde sentiment; waarop Fragapatti de hand ophief en zei: Krachtens Uw macht, O Jehovih, zal ik deze hel verlichten!

2. En door Fragapatti's wil werd er onverhoeds een licht geschapen, zo stralend, dat geen van de aanwezigen, behalve de etheriërs, er naar kon kijken. Hoab boog zich neer en verborg zijn gezicht, en de scharen van Hoab werden door de angst overvallen en wierpen zich voorover op de vloeren van de avalanza.

3. Fragapatti zei tegen de vlugge boodschappers: Ga meteen naar Mouru, geef de groeten en zeg dat Fragapatti dadelijk verzoekt om een miljard etherische vrijwilligers, als signaalposten in Aoasu's laagste hellen, en dat ze roeden van vuur en water meebrengen.

4. De vlugge boodschappers vertrokken met spoed. Daarna gebod Fragapatti dat de avalanza voor een dag lang moest worden verankerd; en hij en vele van zijn scharen begaven zich in de hel, waar de geesten huilden en jammerden en vloekten, of in dronkenschap en diepe slaap lagen. Veel van hen waren naakt en stonken; en honderdduizenden van hen die op aarde verziekte stoffelijke lichamen hadden gehad, droegen nu de essentie van hun verdorvenheden met zich mee in de hel, zelfs de verrotting door pest en toring, en door andere kwalen waarvan het zelfs niet geoorloofd is erover te spreken.

5. Fragapatti zei: Door Uw Macht, O Jehovih, zal een wand van vuur deze mensen omringen. Zij zullen niet ontsnappen. Want als zij naar een natie van stervelingen konden terugkeren, zouden zij hen besmetten tot de dood erop volgt. Vuur, O Jehovih, vuur! U die alles zuivert!

6. En hij wierp zijn handen opzij en omhoog, met majesteit, en daar verrezen wanden van vuur op het oppervlak van de bergen; en het schijnsel ervan viel in de dalen van Ugh'sa, de diepte van de hel. Fragapatti keerde zich naar het oosten en westen, noorden en zuiden, en zei: Een wand van vuur! Een wand van vuur! En hijzelf scheen als een zon, verenigd met de Eeuwige Schepper van het Al, wiens stem de macht bezat om de elementen naar Zijn wil te zetten.

7. Weldra waren er op één veld meer dan vijfhonderd miljoen druja's ingesloten, die door de plotselinge verandering tot een wanhopige woestheid werden opgejaagd, met ingehouden adem,

heen en weer hollend, eerst naar de ene kant en dan naar de andere.

8. En ook waren er andere miljoenen van hen, zo laag en stom en krankzinnig, dat de anderen over hen heen liepen alsof ze slechts een hoop afval waren, dood!

9. Toen ging Fragapatti naar Hoab en hij zei: In 's hemels naam, kom en help mij, en haal uw scharen er ook toe over.

10. Hoab zei: O vriend en broeder, bespot mij niet! U hebt mij volkomen geruïneerd. Ik ben niets. Mijn scharen betekenen niets. In 's hemels naam, matig uw eigen licht. Het doorboort mij!

11. Fragapatti vroeg: Moet ik u niet vlug naar Zeredho terugsturen, met uw scharen? Hoab antwoordde: Mijn wensen zijn niets; mijn wil is niets! Uw wil en die van de Grote Almacht zullen geschieden. Fragapatti zei: Als u ooit geloof bezat in uw leven, gelast ik u nu om het vlug in uw ziel op te roepen, want de Grote Jehovih is nu met mij, en door het slechts te vragen en uit te spreken in het geloof aan de Schepper, zal het u geschonken worden. Spreek vlug, terwijl de kracht nog op mij is:

Moet ik het licht duizendvoudig versterken? Zeg dan: **IN VERTROUWEN WIL IK ALLES DOORSTAAN, VOOR DE HEERLIJKHEID VAN JEHOVIH! GEEF MIJ VUUR, OF KWELLINGEN, OF WAT U MAAR WILT, O, JEHOVIH!**

12. Hoab sidderde en verstarde geheel, en tenslotte sprong hij plotseling op en stond tegenover het licht, en opgaand in de vurige vlam, zei hij: Ik wil alles doorstaan, in vertrouwen op U, O Jehovih! Geef mij vuur, of kwellingen, of hetgeen U maar wilt. Van nu af aan zal ik voor U werken, tot in eeuwigheid!

13. Op dat ogenblik werd zijn geest als van kristal, en de overwinning daagde in zijn ziel. Een glimlach, die duidde op de kennis van Volmaakte Heiligheid en Majesteit, straalde op zijn gezicht! Het licht begon zich terug te trekken en weerkaatste van zijn gezicht, schitterend als van de zon. Hij had overwonnen! Hij zei: Dank U, O Jehovih!

14. Fragapatti zei: Vlug nu, maak u meester van het doel; en breng uw licht voor anderen in praktijk, en het zal groeien als een reus. En Hoab werd sterk in het geloof, bijna dol van verrukking door zo'n wonderlijke verandering; en hij stormde voort, gebiedend in de naam van Jehovih, en verhief honderden en duizenden, zoals hij verheven was, kristalhelder.

15. Een volle dag en een nacht werkten zij, en al de etheriërs met hen; en zij reddden, en scheidden, en deelden de geesten der duisternis volgens hun graad in groepen in. En veel van de geesten die behoorden tot de scharen van Hoab werden zo tot de tweede verrijzenis verheven, met licht en macht.

16. Maar van de honderden miljoenen geesten in de kwellingen van de hel werd er tot nu toe geen één verheven in zelfs maar de eerste verrijzenis. Maar zij werden opgewekt en uit de diepe slaap tevoorschijn gebracht; en de aanvoer voor hun dronkenschap werd afgesneden door de wanden van vuur, die Fragapatti geschapen had, en die stonden dag en nacht overeind, zonder ophouden.

17. En Fragapatti plaatste wachtposten bij de wanden van vuur, en hij gebood hen er de elementen van de smerige lucht van dode mensen en zwavel in te werpen, zodat de verstikkende stank zou voorkomen dat de druja's ontsnapten.

18. Op de tweede dag kwamen er miljoenen etheriërs, met roeden water en roeden vuur uit Mouru, in antwoord op Fragapatti's bevel. En toen zij bij hem gekomen waren en gegroet hadden in het

teken van Jehovih's naam, zei hij tegen hen: Zie, ik heb één signaalpost in de hel gevestigd. Er zijn nog duizend posten nodig voordat we hen ontbonden en verlost hebben. Uit uw midden zullen de maarschalken tienduizend kiezen met de rang van DAS om in deze posten te blijven en het werk te voltooien dat ik ontworpen heb.

19. Dus kozen de maarschalken uit de etheriërs er tienduizend met de rang van DAS. Nu zijn de DAS diegenen die macht hebben verkregen met de roede (staf - uitg.) met water, en de roede met vuur, maar niet met de handen zoals de rangen die boven hen staan. Zij begeven zich onder de bewoners van een signaalpost (in de hel - uitg.), met de beide roeden, werpen water met de een en vuur met de ander. En de scharen van geesten in de duisternis hollen op hen toe, zoals vee naar het zout; en de DAS sorteren hen zodoende; want de laagste geesten vrezen het licht, en de hoogste willen gered worden van de laagste.

20. Op de tweede dag gingen de DAS derhalve aan het werk; en er werden miljoenen met water gedoopt; maar met vuur slechts één miljoen. Die werden toen buiten de vuurwanden in een kolonie ondergebracht, en gekleed, gevoed en met bewakers over hen, voorafgaand aan de bewaarplaatsen, ziekenhuizen, scholen, werkplaatsen en de andere vormen van onderwijs die bij de laagste hemel behoren.

21. Op de derde dag verrichtten de DAS weer hetzelfde werk, en nogmaals werden er vele miljoenen gedoopt met water, en maar twee miljoen met vuur. Die werden ook buiten de wanden van vuur gebracht en op dezelfde manier gehuisvest als degenen op de voorgaande dag.

22. Van dien aard is dus de arbeid van de DAS in de hel, dopen en sorteren; en het gaat door totdat alle mensen buiten de muren zijn gebracht. Zij die het laatst worden weggebracht zijn derhalve van de laagste graad, en zij die het eerst worden weggebracht zijn van de hoogste graad. Maar de laatste zijn gewoonlijk zo laag in kennis en eerezucht dat zij niets uit zichzelf doen, maar worden overgegeven aan bewaarplaatsen en ziekenhuizen, om gereinigd te worden van hun smerigheid, en genezen te worden van hun gebreken.

HOOFDSTUK XII

1. Fragapatti zorgde ervoor dat het schip, de avalanza, naar andere zwarte bergen werd gestuurd, die diep begraven waren onder weerzinwekkende misdaden en ellende; waarin niemand met een aan God gelijke macht zich gedurende honderden van jaren had gewaagd. Weer riep hij Jehovih's vuur omlaag, en liet muren oprijzen, ondoordringbaar en hoog aan alle kanten, waardoor zij die zich veroordeeld hadden, door een dolle angst gealarmeerd en in beroering raakten. En zij holden, volkomen bezoedeld door smerige gedachten die hen overdekt hadden met een vreselijke bedorvenheid, en met eden en vloeken en verwensingen gericht tegen alle gerechtigheid.

2. En Hoab, nu ook een zon gelijk, ernaar snakkend om overweldigend goede dingen te doen, zelfs duizendmaal meer dan toen hij in zijn zelfzucht zich onthield van duister gezelschap om niet besmet te worden, hij stormde nu hals over kop binnen naar het meest slechte en smerige, onderwijl Jehovih verkondigend en het verrichten van actief werk om hen aan te zetten; en met zijn vlugge en niet mis te verstane ijver aantonend dat zijn ziel verbonden was met de Kracht van de Almachtige.

3. Achter de voortsnellende Fragapatti en Hoab kwamen ook de honderdduizenden etheriërs die voor het koninkrijk van de Vader werkten; met vurige vlammen hakten ze de kwellende greep van de demonen los van de hulpelozen en wierpen ze in afzondering. Niemand kon ontsnappen vanwege de wanden rondom, die nu kookten met de verstikkende stank van zwavel; en ze moesten

huilend en jammerend in het stof buigen voor de kristalliserende lichten die naar hen toe geworpen werden.

4. De hele dag en nacht rustten ze niet: Fragapatti en Hoab, nu een geweldig werker hetgeen Fragapatti voordien al wist dat het geval zou zijn, en de etherische scharen; want ze vielen de dodelijke hel aan. Ze stuurden de rampzalige en verterende stakkers naar rechts of naar links, broeders en zusters van stervelingen en geesten, die nu waren opgeslokt door hun eigen verdorvenheid, en door hun hopeloos verlangen naar de zonde, terwijl ze miljoenen van middelmatig goeden in bezit hadden als folteraars teneinde hun afschuwelijke liefde voor het zien van verschrikkingen te bevredigen. Globaal verdeelden ze hen in groepen en reeksen, als een beginpunt voor de DAS die later zouden komen om ze zorgvuldiger in te delen.

5. Daarna riep Fragapatti de DAS en zette hen aan het werk met hun roeden van water en vuur, en ze maakten plaatsen achter de wanden van vuur waar de naakte en bevende geredde slachtoffers en druja's werden gehuisvest en gevoed, in bedwang gehouden door bewakers die voldoende kracht en beleid bezaten. Want zodanig is de aard van de laagstaande man en vrouw, dat de liefde voor het kwaad er op de duur meer genot in vindt zichzelf te voeden met het kwade dan met het goede, en zich zelfs zal keren tegen weldoeners, en goede gaven zal versmaden.

6. Waarover Jehovih zegt: Gelijk door het vuur de slakken worden verbrand en weggeworpen, overlatend hetgeen zuiver is, zo schiep ik de rechtvaardige met het licht van Mijn aangezicht, om de slakken uit te branden die de zondaren in hun hart koesteren. Waarin men zal bemerken dat het de slakken zijn die Mijn uitverkorenen genezen. Ga dus, verlos de zondaar die in de hel is, en maak hem schoon met water en met vuur, en u zult een ster ontdekken in elke ziel. En zo velen van hen u verlost, zo is uw heerlijkheid in Mijn etherische koninkrijken.

7. Want elke bevrijder is als een zon waar deze sterren zich omheen verzamelen, en zij versterken elkaar voor eeuwig. En als deze sterren zijn gegroeid, handelen ook zij op dezelfde manier; want het zijn diegenen waaruit Mijn verhevenen bestaan in de hoogste hemelen, die u Goden en Heren noemt, en terecht, vanwege hun hoge macht.

8. Zo trok Fragapatti door de laagste gewesten van Aoasu; gedurende veertig dagen en nachten werkten hij en zijn scharen, en hij maakte een einde aan de gewesten van de hel, en wierp de zielen van de gefolterden uit, duizenden miljoenen van hen. Noch bleef er wat voor plaats dan ook bestaan in de gehele lagere hemel waar het kwaad gezag uitoefende.

9. En er werden rondom in deze gewesten tweehonderdduizend kolonies gevestigd, de kwaadwilligen bevattend die gered waren. Maar de allerlaagsten, zij die niets wisten, dat waren: ettelijke kinderen die stierven tijdens hun geboorte; ettelijke kinderen van dronkaards, die naar de lagere hemelen kwamen met de bedwelming van drank of rook door hun moeders liederlijkheid; ettelijke zeer jong geaborteerden, vermoord door hun moeders en vaders; ettelijke chaoten, gedood in de oorlogen, en die krankzinnig en manisch waren, huilend en schreeuwend en vechtend, waarvan er negenhonderd miljoen waren; hen had Fragapatti weggebracht van al de anderen, en voorlopig wachters over hen aangesteld.

10. Daarna riep hij de bemanning van de avalanza samen, en al de scharen van Hoab, en Hoab zelf; en zodra zij behoorlijk geordend waren, improviseerde Fragapatti een troon en zette zich erop neer; en dit zei hij:

11. Zonder U, O Jehovih, is de mens niets. Noch kan hij rechtop staan, noch zijn hoofd ophouden, noch zijn ziel nadat hij is opgericht, behalve door U. Als hij zichzelf afsnijdt van U, valt hij als de boomtak die werd afgehouden.

12. Hij loopt rond en bluft: Er is geen Alomtegenwoordige Persoon. Maar zijn woorden zijn als een snijdend mes en hij weet het niet. Hij stelt zijn oordeel op en zegt: U was goed voor de dwazen, O Jehovih; maar wat mij betreft, bent u een dwaze belemmering!

13. Ja, hij zegt: Wie heeft Jehovih gezien! En hij lacht om zijn slimheid. Hij zegt: Waar stond Jehovih bovenop toen Hij de wereld schiep? Hoelang sliep Hij voordat Hij ging scheppen? Hij zegt: Wat een dwaze Schepper! Hij scheidt zonde en dood! Hij zegt: Wie kent de afmeting van Zijn hoofd; de lengte van Zijn arm; de plaats waar Hij woont; of wie heeft Zijn stem gehoord!

14. Hij zegt: Werkelijk, er bestaat geen Alomtegenwoordig Persoon, geen Allerhoogste, geen Licht. Dit is het tweede stadium naar omlaag, en in het derde zegt hij: Het geloof is een vloek! Alle dingen zijn een vloek! Ikzelf ben vervloekt! En dan volgt de hel en zijn verschrikkingen om hem te verzwelgen.

15. Maar U bent nabij, O Jehovih! Uw heerscharen bereizen het universum. In Uw naam komen zij, en Uw macht en glorie zijn met hen. In hun majesteit bieden zij alle kwaad het hoofd; zij werpen de hel uit en al zijn gevangenen.

16. Vervolgens wendde Fragapatti zich tot Hoab en hij zei: Spreek, O Hoab. Negenhonderd miljoen gestorvenen die nog altijd slapen in de dood, liggen er aan onze voeten. Deze gewesten zijn ongeschikt voor hun behandeling; waar zullen we ze naartoe brengen? Of moeten we, omdat ze zo dood zijn, hen verlaten zodat ze zichzelf maar zien te redden?

17. Daarop stond Hoab op, groetend, en er stonden tranen in zijn ogen. Hij zei: Machtig bent U, O Jehovih! Zie, ik bevond mij op de rand van een eeuwige val! Ik stond aan een steile afgrond, maar zag het niet. Met verblinde ogen liep ik rond. Ik verloor Uw steun. Mijn familieleden werden vreemdelingen voor mij, en wij waren er na aan toe om vreemdelingen te worden voor elkaar!

18. Ja, ik was ondankbaar tegenover U. Ik vergat dat U mij schiep. Ik vergat dat al de vreugden die ik ooit bezat, door U geschonken waren; en dat ik door U in staat was gesteld mijn eigen genot te waarderen. En toen verhief ik mijn stem tegen U, en plaatste U buiten de wereld.

19. Ja, ik zocht mij een hoekje uit en eigende het mij toe voor eigen gemak en heerlijkheid. Ik zei: Andere Goden en engelen weg van mijn landen te houden, dat is al wat ik wens. Maar U dacht aan mij, O Jehovih! Uw stem klonk door de hemelen daarboven, en Uw Zoon kwam omlaag in Uw heerlijkheid. Hij zag mijn ijdelheid en mijn zwakte, maar hij berispte mij niet. Ja, ik zei hem dat ik er niet van hield om naar degenen te gaan die beneden mij waren en ze te verheffen. Ik zei: Laat ze maar voor zichzelf zorgen!

20. Nu ben ik berispt door mijn eigen woorden! Nu heb ik mijzelf uitgeworpen uit de hel. Zie, ik zei: Zeredho moet voor eeuwig een plaats blijven voor mij en mijn volk! Niemand mag hierheen komen om ons bang te maken of lastig te vallen. En uw Zoon zei tegen mij; Ik kan u en uw mensen leren dat jullie nooit meer angst hoeven te hebben om lastiggevallen te worden door de laagstaanden of de kwaadwilligen; noch dat jullie bang zullen zijn voor Goden of engelen die naar Zeredho komen om er te wonen!

21. Zo sprak Uw Zoon, O Jehovih. En hij heeft ons het geheim gegeven. Wij vrezen niet langer dat anderen Zeredho willen binnendringen. Zie, Zeredho is Uw plaats, O Jehovih. Deze ongelukkigen, deze druja's, zijn Uw kinderen. Zij zullen naar Zeredho gaan. Ik vrees nu geen besmetting, ook mijn scharen niet. Wij zullen deze vuiligheid te lijf gaan, als straatvegers in een smerige straat, en we zullen deze kinderen maken tot stralende sterren in Uw firmament!

22. Ja, O Jehovih, niets kan ons meer angst aanjagen! Wij bezitten niets; wij hebben niets te verliezen. Wij zijn Uw dienaren, nu en voor altijd!

23. Daarna sprak Fragapatti en hij zei: Kijk eens naar de afmeting van mijn avalanza, O Hoab! Als u slechts de maat wilt nemen, zult u zien dat het precies de goede is en gebouwd om u en uw scharen en deze druja's te vervoeren. Denk niet dat dit toevallig zo uitkwam, want ik liet mij tevoren inlichten, en zorgde dat al deze ongelukkigen geteld werden, en ook uw mensen.

24. Toen Hoab die grote wijsheid in Fragapatti bemerkte, en de zorg begreep die nodig geweest was om zoveel tot stand te brengen, gaf hij niet direct antwoord, maar, hem aankijkend, barstte hij in tranen uit. Even later zei hij: Door Uw Macht en Wijsheid, O Jehovih, wil ik ook mijn medemensen opheffen uit duisternis en ellende!

HOOFDSTUK XIII

1. Toen stuurde Fragapatti vlugge boodschappers naar Mouru en die vermeldten alles wat er volbracht was en ze verstreken ook de namen van de generaals en kapiteins van de nieuw gevestigde kolonies met verlost uit Utza, in de bergen van Aoasu, zodat zij opgeschreven konden worden in de bibliotheken van Haraiti. En Fragapatti stelde een lijn van boodschappers in tussen de kolonies, en ook van de kolonies naar Mouru, en hij koos de boodschappers en benoemde hen om dienst te doen tijdens de dageraad.

2. En toen de aangelegenheden van dit gewest in de lagere hemelen voltooid waren en alles klaar was om in gebruik genomen te worden, was Fragapatti gereed om op te stijgen met de krankzinnige en stomme druja's die gered waren uit de hel. Dus gingen de daarvoor bestemde personen aan het werk en droegen ze in de avalanza; terwijl ze verplicht waren hen te blinddoeken vanwege het licht. Ook hielden de druja's niet op met jammeren en schreeuwen van angst en pijn en krankzinnigheid. Maar vanwege de menigte van kinderen en zuigelingen had Fragapatti voordien al gezorgd voor vijfhonderdduizend vrouwen die de kinderen zouden verzorgen zodat ze verlost konden worden voor het eeuwige leven.

3. Fragapatti had zestigduizend geneesheren aan boord en zij gingen rechts en links aan het werk om de ongelukkigen te doen herleven en bij bewustzijn te brengen. En van de scharen van Hoab was er niet één die niet aan het werk ging, bereidwillig als verpleger en helper.

4. Nu begonnen de es'enaurs met hun muziek, dertigduizend van hen, maar zacht en liefelijk als een briesje wind dat de klanken rondom het schip voerde, als een eindeloze echo, roepend en antwoordend uit alle mogelijke richtingen, van een aanhoudende en verrukkelijke afwisseling, als van nabij en ver af, zodat de onwetenden niet wisten waar de muziek vandaan kwam, noch hoe zij werd voortgebracht.

5. Al deze dingen waren juist aan de gang toen de grote avalanza gereed was om te vertrekken. Toen ging Fragapatti in het schip en hij was bijna de laatste die zich aan boord begaf. Reeds begon het licht helder en dicht rond hem samen te trekken, zijn hoofd bijna verhullend in de schittering van de stralenkrans. En toen riep hij uit:

6. Stijg op! Stijg op! In de naam van Jehovih, stijg omhoog! En kijk, terwijl hij sprak bewoog de avalanza zich op zijn wil, want al de scharen deden mee met dezelfde uitroep, en weldra ging het grote vuurschip omhoog; het liet de brandende muren en seinposten flakkerend onder zich, zodat

zelfs de omvergeworpen hel straalde met grote pracht.

7. Fragapatti zei tegen Hoab: Toen ik u en uw scharen meenam uit Zeredho, beloofde ik u naar Mouru te brengen, de hoofdstad van Haraiti, mijn koninkrijk. Nu verlangt u van mij mee te gaan met deze druja's naar Zeredho. Ik wil u nu vragen, denkt u dat u een plan kunt maken voor hun redding, en hen terug kunt brengen naar het licht?

8. Waarop Hoab antwoordde en zei: Ik merk dat ik uit mijzelf niets anders kan doen dan heuvelafwaarts te gaan; of op zijn best de vlakke weg te houden. Zoals ik nu het Al Licht begrijp, is er niets in het hele universum dat kan oprijzen uit zichzelf; maar, door de uitwendige druk van andere dingen, neigt alles ertoe omlaag te gaan, zelfs de mens. Eenheid met Jehovih te bereiken is het begin van de verrijzenis van het individu; maar hij die kracht verworven heeft om anderen te doen verrijzen is werkelijk sterk. Er zijn er velen die krampachtig anderen verheffen, maar helaas, hoe weinigen kunnen hen in de verrijzenis houden! Hij moet niet alleen het Licht van Jehovih in zichzelf bezitten, maar ook de kracht om anderen het Licht voor zichzelf te laten verkrijgen. Helaas, ik ben zwak!

9. Fragapatti zei: Begrijp uzelf, O Hoab. Wees niet misleid, of klein van vertrouwen om te volbrengen; want hierin ligt de sleutel tot alle Wijsheid en Macht. Laat uzelf niet tot het andere uiterste gaan door te zeggen dat de mens uit zichzelf niets kan volbrengen. Een kind dit te leren, is als het afhakken van zijn benen en armen. Door het te leren dat het kan volbrengen, wordt het krachtdadig en werkzaam.

10. Hoab zei: Ik bemerk uw wijsheid, O hoofdman. Hoe moeten we nu een regel vinden waardoor we dit stelsel kunnen aanleren? Als we hen niet inspireren met vertrouwen om te volbrengen, zullen ze niets volbrengen; als we hen leren dat ze voor alle dingen afhankelijk zijn van Jehovih, en dat Jehovih alle dingen doet, en dat geen mens zijn eigen lot kan veranderen, dat hij wordt voortbewogen als een machine, dan maken we onbenuilen van onze mensen. Als we hen daarentegen inspireren dat zij kunnen volbrengen, zal het vat op hen krijgen, en zullen zij uiteindelijk geloven dat zij alles doen, en Jehovih niets. Dit was de modder waar mijn andere koninkrijk in belandde.

11. Toen sprak Fragapatti, en hij zei: U merkt dat het verstand de zaak niet kan oplossen. Laten we daarom dit onderwerp uitstellen, en ik zal u naar Mouru en haar koninkrijken brengen, en misschien kunnen we feiten verkrijgen die meer terzake dienend zijn dan een verstandelijke beredenering.

HOOFDSTUK XIV

1. Omhoog steeg het ruimteschip, de avalanza, met zijn contrasterende verzameling zielen van Licht, en met de zielen der duisternis, de druja's; de heilige es'enaurs zongen liederen van lof en dank, terwijl de druja's bezig waren alles te vervloeken in de hemel of op de aarde, ze huilden en kreunden of waren verdoofd en afgestompt als doden.

2. Fragapatti had voordien vlugge boodschappers naar Athrava en de Heilige Raad van Mouru gestuurd, waar het Licht van Jehovih was neergedaald, en Zijn stem op hen kwam, die zei:

3. Zie, Mijn scharen komen in de avalanza; maak u, met dertig miljoen, gereed hen onder te brengen. Kiest u uit Mijn etheriërs en Mijn atmosferiërs wie de scharen uit de avalanza zullen ontvangen, de negenhonderd miljoen in duisternis. Ga daarvoor naar de kusten van de zee, Chewan, bij de kruiswegen, Tse-loo, waar Ik de vlakten van Hoe'e'tse-gam heb geschapen. geschikt

voor hun verrijzenis. En u moet hen voorzien van huizen en ziekenhuizen en verpleeghuizen, gepast voor hen om in te verblijven, zodra de avalanza aankomt om hen over te geven.

4. Athrava en de Heilige Raad hadden hierop gereageerd, en de vlugge boodschappers hadden op hun beurt Fragapatti ingelicht over de gereed- gemaakte plaats: Dus landde het ruimteschip in Hoe'e'tse-gam, waar de dertig miljoen afwachtten om hen te ontvangen, onder aanvoering van Ardi'atta, de Godin van Zhei in etherea, eerste van de zeven Ie'tas in Gom. En zij hadden tienduizend trompettisten, behalve de andere musici, vierduizend en tweehonderd.

5. Ardi'atta had gezorgd voor weiden van groen en rood en bruin, maar de groene had ze aangelegd bij Che-wan, waar de avalanza zou landen; vandaar dat het Hoe'e'tse-gam genoemd werd en dat betekent: groen voor de nieuwgeborenen. Bijgevolg werden de druja's uit de avalanza op een open groene vlakte gebracht, niet donker en niet licht, geschikt voor de geesteszieken.

6. Fragapatti kende Ardi'atta, want haar vroegere koninkrijk is in een van zijn provincies gelegen, en voor hem was het eenvoudig om op een afstand met haar te kunnen communiceren, en zonder boodschappers. Dus, even voordat de avalanza ging landen, zei hij tegen haar:

7. Ik zal de druja's op de groene velden afzetten en zo snel als u en uw scharen hen tot bewustzijn kunnen brengen, zullen zij worden ingedeeld en vervoerd naar de huizen en verpleeginrichtingen waar u voor gezorgd hebt.

8. Dus werd de avalanza van druja's ontdaan, voorlopig in Haraiti, om behandeld te worden voordat ze naar Zeredho gebracht zouden worden. En Ardi'atta en haar scharen namen ze onder hun hoede, ofschoon meer dan vier miljoen van Hoabs scharen ook bij hen bleven, als vrijwilligers, om te helpen bij de verlossing.

9. Daarna gaf Fragapatti order het ruimteschip naar Mouru te sturen, waar het op tijd aankwam; en daar wachtten meer dan een miljard zielen om hem te ontvangen, en zij hadden voor musici gezorgd, een miljoen spelers en zangers, zodat het heinde en ver leek op een zee van muziek.

10. Toen Hoab de schoonheid en pracht van het schouwspel overzag, en speciaal de geordendheid, werd zijn ziel vervuld van dank aan de Grote Geest, zodat hij nauwelijks kon spreken. En nadat hij zichzelf een beetje meester was, zei hij: O hoofdman, Fragapatti! Hoe kon iemand die zo verheven is als u naar mij toekomen in Zeredho! Ieder uur berisp ik mijzelf om mijn vroegere ijdelheid.

11. Fragapatti zei: Leren om niet over jezelf te spreken, noch over jezelf te denken, hetzij prijzend of berispend, is dat niet de rechte weg tot Jehovih? Hoab zei: Dat is waar. Het tegengestelde is dus de verkeerde weg bewandelen.

HOOFDSTUK XV

1. Zodra de avalanza had aangelegd en de scharen eruit kwamen, vreesden veel van de Zeredhoërs de schittering van de lichten van Mouru en hen werd toegestaan zich een eindje te verwijderen; maar de anderen, geleid door Fragapatti en Hoab, gingen de hoofdstad binnen en kwamen voor de troon van Jehovih, gegroet door Athrava en de Heilige Raad.

2. Athrava zei: In de naam van Jehovih, O hoofdman, gegroet: En u, O Hoab, kom en verleen de troon van Mouru de eer.

3. Fragapatti zei: Wees gegroet, Athrava, en u, meest Heilige Raad, in de naam van onze Vader!

Hoab zei: Gegroet, in Jehovih's naam!

4. En vervolgens gingen Fragapatti en Hoab naar voren en bestegen de troon, en zetten zich aan de linkerkant van Athrava. Dadelijk begon het Licht van de etherische werelden op de troon neer te dalen, en zelfs op de gehele Raad, en het licht was goudgeel, de heilige kleur, en stralend. Hoab had nog nooit zoiets gezien en hij werd overweldigd door angst en verrukking; maar aan velen uit zijn scharen werd het toegestaan hun gelaat te bedekken.

5. Weldra trok het licht zich samen over de troon, terwijl er drie miljard toekeken, tot het als een zon boven Fragapatti's hoofd stond. En toen kwam de Stem van de Almachtige, Jehovih, uit het midden van het licht. Jehovih zei:

6. Hoor de woorden van uw Schepper, O mens! Ik, die de stoffelijke en de es-werelden schiep! Kijk naar het werk van Mijn handen! Wie kan een plaats vinden waar Ik niet geschapen heb!

7. Denk niet dat Ik niet ook een stem en woorden kan scheppen. Want is dit niet gemakkelijker dan een mens te scheppen die woorden moet scheppen. Kijk naar Mijn stoffelijke zonnen temidden van Mijn stoffelijke sterrenwerelden! Kijk naar Mijn etherische zonnen temidden van Mijn es-werelden.

8. Ik maakte stoffelijke duisternis, en Ik maakte stoffelijk licht. Ik maakte geestelijke duisternis, en Ik maakte geestelijk licht. Maar Ik ben het Licht der lichten. Ik ben het Woord der woorden.

9. Zoals de wijsheid van de mens de woorden uitdenkt, zo komt het licht van Mijn Licht in woorden tot hen die Mijn Licht kunnen verdragen.

10. Zie Mijn wijsheid, O mens, in het scheppen van zielen uit de substantie van stoffelijke duisternis! 6). Zo kunnen hun zielen Mij horen en onbevreesd zijn. Maar tot hen die zuivere zielen zijn geworden, kom Ik openlijk. Hun troon wordt Mijn troon! Hun stem wordt Mijn stem, Hun scharen kijken naar mijn troon, en Mijn licht straalt voor Mijn volk.

11. Luister dan naar uw Schepper, O Zeredho. Uw volk riep naar Mij in zijn duisternis, maar Ik kwam niet. Uw hand lag op hen. U had tegen hen gezegd: Zie mijn uitgestrekte landen; mijn bergen en dalen; mijn heldere rivieren en verfrissende winden. Kom, ze zijn van u om voor altijd te behouden!

12. En omdat uw hand op hen lag, waren zij omringd door duisternis; zij konden hun weg naar buiten niet vinden, noch aanschouwden zij meer de glorie van Mijn koninkrijken. Ja, U was als een lichtekooi die naar Mijn uitverkorenen toeging, en uw stem lokte hen weg van Mij!

13. Maar Ik sprak in Nirvana, hoog daarboven, in Mijn tronen van licht, En Mijn Zoons en Dochters hoorden Mijn stem. Ik zei tot hen: Kijk, de rode ster en haar hemelen zijn tot duisternis vervallen! Gaat u naar hen toe en verlos hen in een nieuwe verrijzenis.

14. Heb Ik niet gesproken in de oude tijden, zeggend: Voor zover u hen verheft die beneden u zijn, zal Ik hen die boven zijn naar beneden sturen, om u ook te verheffen.

15. Maar zij vergaten Mijn woorden; noch spanden zij zich meer in om hen te verheffen die in de hellen beneden waren. En Ik zei tegen Mijn Nirvaniërs: Ga naar Zeredho, want ze heeft Mijn

heiligen van Mij weggelokt. En u moet hen onverbloemd een gelijkenis geven over het vergoeden van verkeerde dingen, en zij zullen voor Mijn licht gesteld worden en Mijn stem horen. Want u moet hen meenemen naar de hel en hen de druja's laten verlossen, door het licht van Mijn aangezicht; en daarna moet u hen naar Mouru brengen, zodat Ik rechtstreeks met hen zal kunnen spreken.

16. Luister naar de geboden van uw Schepper, O Zoons en Dochters van Zeredho, want hetgeen Ik u geef zal ongeschonden zijn. Hetgeen is, dat u gezag zult hebben over de aarde en haar hemelen gedurende tweehonderd jaar, beginnende aan het eind van deze dageraad van dan.

17. En u, O Hoab, zult God zijn over al het overige, en u zult worden gezalft met macht om opvolgers te verheffen met macht en wijsheid. Wees verstandig, O Mijn kinderen, en doe uw voordeel met de wijsheid van Mijn etherische scharen zolang de dageraad van dan nog voortduurt.

18. De Stem eindigde. Toen sprak Athrava en hij zei: In Uw naam, O Jehovih, onthef ik mijzelf van Uw troon voor zolang het de wil is van Fragapatti en ook van U. En hij rees op en ging opzij staan. Toen ging Fragapatti in het midden van de troon zitten.

19. Fragapatti zei: Ik kondig drie dagen van ontspanning af voor de Heilige Raad en de stad Mouru. Zie, mijn mensen moeten samengaan als broeders en zusters, zich verheugend in het Licht van de Vader. Wees blij, zing en dans. De opstijging naar Jehovih's koninkrijken lijkt misschien op een ladder met sporten, en niet één is zelfs maar vlak, en u moet dit de eerste stap noemen in de verrijzenis van de aardse hemelen in deze dageraad.

20. Daarop begaven de scharen zich onder elkaar, groetend en vol vreugde, want de Zeredhoërs hadden reeds lang gewenst om de etheriërs te zien die nu in Mouru woonden; en de etheriërs waren net zo verlangend om de atmosferiërs te zien. Dus was er grote blijdschap en vrolijkheid.

HOOFDSTUK XVI

1. Toen de tijd van ontspanning voorbij was, besteede Fragapatti de troon van Jehovih en gaf een teken aan de maarschalken om de orde en het werk aan te kondigen; en dadelijk nam de enorme menigte haar plaats in; en, op hetzelfde moment brachten de es'enaurs muziek ten gehore, met lofliederen, en toen die geëindigd waren, was dit tevens het teken voor hemelse bedrijvigheden. Fragapatti zei:

2. Weer sta ik op het punt te vertrekken en weer moet ik de God van Mouru, Athrava, bij u achterlaten. En Hoab en diegenen van zijn scharen die ik nog zal uitkiezen, zullen met mij meegaan. Want, volgens de rang en glorie van de Goden, moet ik nu Hapacha en zijn koninkrijk Ipseogee verlossen, verrezen uit Guatama.

3. Daarop daalde Fragapatti omlaag naar de voet van de troon en ging zitten; en Athrava, de God van de dageraad van Mouru, kwam omlaag en nam hem bij de hand, volgens oud gebruik, en hij zei: Zie, u hebt mijn troon geëerd, en de tijd van vertrek is voor u aangebroken. Sta dus op, O God, en ga uw gang.

4. En Fragapatti verhief zich en ging opzij staan, en hij gaf het teken aan Hoab om op te staan en te gaan op dezelfde manier, hetgeen hij deed, wijs wordend in het gedrag van de Goden onder elkaar.

5. De maarschalken hadden vijftigduizend begeleiders gerangschikt, benevens tienduizend es'enaurs

en, op een teken van Frapatti marcheerden ze weg uit de hoofdstad, gevolgd door de scharen van Hoab en honderdduizend etheriërs.

6. En zodra zij eenmaal buiten de lichten van Mouru waren gekomen, waren sommigen uit de scharen van Hoab blij omdat ze liever daarheen gingen waar minder licht was. Toch waren er zevenhonderd miljoen van hen die niet blij waren, want ze hielden meer van het licht.

7. Toen zei Frapatti: Het is goed dat niet iedereen van dezelfde aard is. De zevenhonderd miljoen die meer van het licht houden, zullen mijn reizende metgezellen naar Ipseogee zijn. Omdat zij sterk staan in het licht, heb ik werk voor hen te doen. Maar de anderen zullen naar Zeredho worden teruggebracht, waar ik te zijner tijd ook heen zal komen.

8. En nadat zij zich in Zeredho gevestigd hebben, zal ik een God naar hen toesturen, en zij zullen een nieuw koninkrijk stichten, in Jehovih's naam. Laat daarom iedereen aan boord van de avalanza gaan en mij volgen.

9. Dadelijk gingen de scharen aan boord van het ruimteschip, en Frapatti gaf het woord van vertrek, en zij spoedden zich voort op weg naar Zeredho, geleid door vlugge boodschappers die heel goed de naaste weg wisten en de meest verlichte plaatsen. En de route die zij namen ging door de zee van Foo'witchah en de Oram van Haiti.

10. Nauwelijks waren zij onderweg, of het licht van de opperste hemelen begon neer te dalen op Hoab, wiens opwinding over de wonderlijke taferelen hem geschikt maakte voor de verandering; en toen hij de opwekkendheid van het licht voelde, begon hij deze redevoering, en zei:

11. Hoe kon ik U vergeten, O Jehovih? Of Uw bedoelingen niet zien, en Uw plannen loochenen? Hoe zag ik niet dat bij de bezieling in de schoot van mijn moeder, ik het verst van U verwijderd was. En toch, zelfs toen, was Uw adem op mij!

12. En toen U mij gevormd had en mij verzocht rechtop te gaan, zond Ge Uw engelen naar mij toe en die zeiden: Zie, uw Schepper leeft. Leven van Zijn Leven bent u; vlees van Zijn Vlees schiep Hij u. En Hij schonk u aan uzelf als bewijs van Zichzelf.

13. Op de aarde werd ik ontvangen; opgevoed in duisternis; uit Uw Zelf opgebouwd; noch was ik uit mijzelf iets onder de zon.

14. En U schiep de honingbij en liet hem spreken tot mij in mijn eigen voordeel. Hij zei: Kijk mij aan, O mens! Ik ben een werker. Ik leef in gemeenschap met mijn broeders en zusters. Ik sluit mijn ogen voor dingen die zuur en bitter zijn, en ik bevoorraad mijn woning slechts met zoete kost. Mensenziel, luister naar me! Ik ben de Stem van uw Schepper. Kijk naar de harmonie van mijn woning, en de voorziening die ik tref voor mijn nieuwgeborenen!

15. En U schiep de mier, en liet hem tot mij spreken in mijn eigen voordeel. Hij zei: Kijk naar mij, O mens! Ik ben een werker. Ik woon in gemeenschap met mijn broeders en zusters. Mensenziel, luister naar me. Ik ben de Stem van uw Schepper. Kijk naar de nijverheid in mijn huis, en de lasten die we gezamenlijk dragen naar onze voorraadkamers.

16. En U schiep de spin, en liet haar tot mij spreken. Ze zei: Kijk mij aan, O mens! Ik ben één met uw Schepper. Door de geest der dingen beweeg ik mij; uit de geometrische vormen van de onzichtbare werelden bouw ik mijn woning. Denk niet dat ik redeneer, of in de leer ga bij andere spinnen; ik neem geen lessen; ik beweeg mij door de geest die in mij is, en die beweegt zich in

afstemming met de geest der dingen die daarbuiten is. Luister naar mij, mensengeest! Er zijn twee wegen van kennis voor u; de één is door de ziel der dingen; en de ander door te redeneren.

17. En U hield mij voortdurend voor ogen dat het onzichtbare over het zichtbare heerst. Toen werd ik ijdel in Uw ogen, O Jehovih! Ik zei: Zodra ik dood ben, en als geest geboren, dan zal ik het onzichtbare zien, en kan ik mij niet meer vergissen.

18. Maar zie, mijn dwaasheid in Uw ogen! Toen ik in de geest gestegen was, zag ik de geest der dingen; maar helaas, de ziel was nog steeds ver weg. En voor mijn ziel was nu het onzichtbare de oorzaak, en de heerser over de geest.

19. Weer kwamen Uw heiligen uit de etherische werelden tot mij spreken, en ze zeiden: En achter de ziel komt nog Nirvana.

20. Nu heb ik Uw kristallen sferen aanschouwd, en Uw grenzeloze heerlijkheden. Ja, ik kijk in deze zee van Foo'witchah, waarheen ik vaak eerder had gestaard en toen niets zag; maar nu aanschouw ik schepen vol met Goden en Godinnen uit Uw Nirvanische velden, die zich in hogere werken en werelden bewegen.

21. En Uw Vuur raakt mij tot in de ziel, om zich te ontplooien tot het meesterschap over deze atmosferische hemelen. O, kon ik maar uiting geven van de heilige heerlijkheid die U me geschonken hebt! O, kon ik U maar danken voor het geluk dat ik heb omdat U mij schiep!

22. O, kon ik de zielen van de mensen maar openen om Uw wonderlijke werken te zien, en de majesteit om één te worden met U, Almachtige Jehovih! O, wilden zij mij maar aanhoren en geloven! O, wilden zij zich maar niet afkeren van het Licht! O, konden zij maar leren U elke dag te verheerlijken, voor het weinige Licht en de kleine vreugde die zij ontvangen! Hoe zouden zij als Goden en Godinnen worden in Uw koninkrijken.

23. Maar zij koesteren ontevredenheid; zij redeneren over het weinige dat zij van U ontvangen hebben. Zoals de bladruys die groeit door te verslinden, voeden zij hun zorgen door ze steeds opnieuw op te noemen. Voor pijn schreeuwen zij het uit; en om een teleurstelling huilen zij. Ja, zij voeden hun eigen duisternis met duisternis, en aan het eind vergeten zij U, Gij Al Licht!

24. Hoab eindigde, maar hij staarde naar de heen en weer varende schepen in de atmosferische hemelen; waarop Fragapatti zei:

25. Zie Uw wijsheid, O Jehovih! Al wie U sterk wilt maken, hebt U de angel van de tegenspoed laten voelen. Voor de noden die op komst zijn, beraamde U het dat Uw Goden zich naar de steile rotsen haasten waarop miljoenen omkomen.

26. Wie kan ertoe komen Uw wijsheid te kennen, O Jehovih! Wie kan de talloze miljoenen van Uw Zoons en Dochters omvatten! En toch kent U iedereen, en draagt hen op een ademtocht, zo zacht dat zij U niet voelen, noch U kennen. Tot op een haarbreedte brengt U hen; en in tijd van wanhoop komt Uw hand tot redding van de rechtvaardigen.

27. De mens zegt: Nu zal ik mij sterk maken met rijkdommen en huizen, en allerhande bezittingen; tegenspoed zal mij niet overkomen; ik heb meer vertrouwen in mijn bezittingen dan in Jehovih. Mij behoort een koninkrijk dat ik kan zien; want Jehovih is ver weg.

28. Maar U staat hem toe, in zijn ijdelheid, om een tijdlang van U weg te gaan. Vroeg of laat brengt U hem in de kortste keren binnen; of op de aarde of in de hemel. En hij gaat te gronde als een

voorbeeld voor honderden en duizenden die hem benijdden.

29. U hebt de arme mens opgesteld in zijn geloof; hij zwoegt dag en nacht; hij is vermoeid en heeft pijn; hij schreeuwt het uit van de honger; zijn vodden zijn hem tot schaamte; maar hij denkt aan U, O Jehovih! Om U te eren zingt hij een lied in zijn ziel, elke dag. Goed te doen aan anderen is zijn groot genoegen.

30. En Uw hand reikt naar hem omlaag in de tijd erna; zijn ziel is als van een reus. U hebt hem voorbestemd tot een ware God in de hemel!

31. Hij koesterde de vonk van het geloof die in hem was, en het werd als een machtige boom die niet omviel door de stormwind. Het goede dat hij ontving, verheerlijkte hij, en het droeg vrucht en groeide als een oogst op rijke grond; en hij stond sterk op alle plaatsen.

32. Zijn liederen zijn voor Uw eer, en zij gaan eeuwig verder; zijn psalmen zijn de stem van Uw geliefden; en de menigte van Uw volk denkt aan hem, terwijl al het andere wordt omgehakt en vernietigd. Uw werk heeft een zekere grondslag; Uw Wijsheid staat voor de wijsheid van de mensen; niet één heeft een fout in Uw woord gevonden, zoals het spreekt tot zijn eigen ziel.

33. Uw werk bestaat uit het ijle en onzichtbare; Uw voetsteun de oorzaak der oorzaken. Maar de ijdele mens kijkt naar Uw oogmerk; hij keert Uw werkwijzen ondersteboven; hij spant het paard achter de wagen. En U laat hem de buik vol eten aan zijn eigen ijdelheid; en als hij zichzelf in kwellingen stort, vindt U een manier om hem te bereiken en hem thuis te brengen bij U.

34. Groot is zijn heerlijkheid zodra hij U vindt; zijn stem wordt voor altijd tot de liefde van Uw geliefden! Want U had hem gevormd tot een voorbeeld, en hem vrijheid van bewegen gegeven om tot het uiterste te gaan, voor zijn eigen heerlijkheid. Ja, U had hem voorbestemd als een van Uw grote werkers, die naderhand niet zou ondergaan.

HOOFDSTUK XVII

1. Onderweg naar Zeredho kregen Fragapatti en zijn scharen in de avalanza gezelschap van een ruimteschip met een miljard verkenners aan boord, afkomstig uit de noordelijke gebieden, zo'n duizend maal verder dan de poolster en van de zevende lichtgrootte, drie hoger dan Fragapatti. Ctu, de opperbevelhebber van de expeditie, groette met het teken JEHOVIH'S NAAM, waarop Fragapatti antwoordde; en door middel van bepaalde signalen naderden de schepen elkaar en werden vastgelegd, de es'enaurs van beide zongen en speelden hetzelfde loflied, vijf miljoen stemmen en half zoveel trompettisten.

2. Toen kwam Ctu vlakbij Fragapatti, groette, en de scharen gingen op een rij staan zodat ze konden horen wat er gezegd werd. En zo, na de gepaste ceremoniën en het kennismaken met elkaar, en waar zij vandaan kwamen enzovoorts, sprak Ctu en hij zei: Ik zie dat ge uw schip geballast hebt met een noord-magneet?

3. Fragapatti zei: Dit is slechts een dageraad van vijf jaar, en ik leer mijn scharen hoe zij moeten ballasten opdat zij beter de kaarten en wegen en sterren en zonnen kunnen lezen. Van mijn scharen zijn er vijfhonderd miljoen in staat geraakt om overgebracht te worden naar etherea, maar zonder kosmogonie: Ik zorg ervoor dat, zodra zij opgestegen zullen zijn, zij niet verdwaald zullen raken in de etherische werelden, of afhankelijk zijn van anderen.

4. Ctu vroeg: Wat is de lengte van deze slang (zonnestelsel)? Fragapatti zei: Zeven en een achtste Hoitumu 7). En hij vroeg aan Ctu welke afstand hij had afgelegd vanaf zijn huis; en Ctu antwoordde: Een miljoen vierhonderd en twaalfduizend achthonderd en twee en dertig Hoitumu! (1.412.832).

5. Hoe lang duurt uw reis nog? Ctu zei: Vijfhonderdduizend jaar! Daarna vroeg Fragapatti hoeveel sterrenwerelden Ctu tot dusver was voorbijgekomen op zijn reis, en Ctu zei: Twintigduizend sterrenwerelden zijn we voorbijgegaan, sommige kleiner dan deze rode ster, en sommige tienduizend maal zo groot. Sommige van hen nog vloeibare bollen van vuur, sommige met een verse korst, sommige met een dampkring en water en aarde en mineralen die nog niet gescheiden zijn, maar kokend en ziedend en wervelend; sommige vast en juist het se'mu tijdperk binnengaand; en sommige oud en uitgeput. En één die we voorbijkwamen was onvruchtbaar geworden voor levende schepselen; en de God, door wiens weiden zij heenging, liet haar voor onze ogen oplossen en verdwijnen, nadat hij duizenden miljoenen gas- ten had uitgenodigd om het schouwspel bij te wonen.

6. Van de atmosferische werelden die we voorbijkwamen: meer dan negentigduizend; sommige van hen groter dan de vortex van deze rode ster, en in staat om woningen te verschaffen aan zo'n miljoen maal een miljoen bewoners; en toch waren er op vele van hen geen mensen.

7. Zo redeneerden zij over de afmetingen en wonderen van Jehovih's koninkrijken, maar hun aantallen en beschrijvingen konden alleen de Goden zelf begrijpen; zij waren zo omvangrijk; en toen zij ongeveer geëindigd waren, merkte Ctu op:

8. De sterveling verlangt ernaar om een geest te worden; dan is het zijn streven om een etheriër te worden; vervolgens een Oriaan; vervolgens een Nirvaniër; vervolgens een Oe'tan, en daarna te reizen voor het onderzoeken van grootheden. Maar degenen die vooruit zijn gegaan, roepen ons steeds toe ons te haasten, want de heerlijkheden die moeten komen zijn nog over- treffender in pracht! Wie kan dan nader komen tot het Ongenaakbare, het Allerhoogste! Hij die het plan vormde van alle scheppingen! Wie is er die niet verzwolgen wordt door devotie en ontzag voor Hem die Altijd Tegenwoordig is, die zich uitstrekt achter alle begrenzing, onze Vader Jehovih!

HOOFDSTUK XVIII

1. Zodra zij Zeredho naderden, trok Ctu zich met zijn schip en scharen terug, gepast groetend, en ze spoedden zich verder op hun reis. Maar Fragapatti hield stil bij de grenzen van Zeredho en liet zeventien miljoen van zijn scharen aan land gaan terwijl de overigen aan boord bleven.

2. Weer snelde de avalanza voort. Fragapatti zei: Nu wil ik Yaton'te bezoeken, de Heer God van Noord-Guatama, om te kijken wat hij volbracht heeft, en misschien wil hij ons naar Ipseogee vergezellen om Hapacha te zien, mijn zeer geliefde God van de Westenwind.

3. Toen zij nu aan de zee van Ctevahwitich kwamen 8), lieten zij de avalanza vijftigduizend mijl stijgen, tot voordeel van Hoab en zijn scharen, want hier ligt de weg van Tems, waar talloze vloten met studenten passeren door de uiteengerukte gordels van materiedeeltjes die tot de aarde behoren.

4. Hier leren de studenten het proces van verdichting, en het proces van ontbinding van meteorieten en kleine planeten, zoals die waar een sterveling in één dag omheen zou kunnen lopen. Aan de uiterste grens van deze zee is de nebulae in een voortdurende golfbeweging, waar de vortexen draaien, zich verdichtend en openbarstend, als wervelwinden op de aarde of de stoffelijke

ocean.

5. Hier verklaarde Fragapatti: Hierin zullen jullie de wijsheid van Jehovih zien, en de gelijkvormigheid van Zijn werken. Hier bevindt zich de eerste gordel ver van de aarde, die geschikt is om nebulae vast te houden, verdicht tot meteorstenen. Alle nebulae die dichter dan deze bij het aardse oppervlak ligt, wordt of tot de aarde aangetrokken, of er van afgestoten. Bereken dus de afstand van deze gordel vanaf de aarde, tezamen met zijn dichtheid, en jullie zullen ontdekken dat het dezelfde afstand is waarop de wark (materie) gordels zich bevinden bij de sterren in het firmament met de afmetingen van de aarde, en van dezelfde dichtheid en snelheid. De eerste warkgordel is derhalve de plaats waar zijn dichtstbijzijnde planeet zich bevindt; de tweede warkgordel is de plaats van zijn daaropvolgende planeet enzovoorts; en deze warkgordels zijn allemaal gerangschikt volgens de afstanden waarover ik gesproken heb.

6. Jehovih heeft gezegd: Twee manieren heb Ik voor Mijn wiskundigen geschapen om Mijn werken aan te tonen; de een is door te meten hetgeen dichtbij is, teneinde te kunnen bepalen wat ver weg is; de ander is door waar te nemen hetgeen ver weg is, teneinde te bepalen wat nabij is. Want aangezien de mens niet de warkgordels van deze wereld kon afmeten, voorzag Ik hem van de middelen om de warkgordels van de zon te bepalen, zodat hij zijn eigen wereld beter zou kunnen begrijpen.

7. Opdat de mens nog meer bewijzen over de aardse warkgordels zou vinden, schiep Ik de dichtstbijzijnde met verschillende dichtheden, zodat niet ieder jaar op de aarde eender zou zijn wat betreft warmte en koude. En in bepaalde cyclussen van dan verdicht Ik de warkgordels zodat het de stervelingen toeschijnt alsof de zon is verduisterd. Want het is door deze gordel dat Mijn cyclussen van dan'ha in geestelijke zin of licht of duisternis geven aan de stervelingen. 9)

8. Laat de mens Mijn tijden berekenen tot zijn eigen voordeel; Ik schiep de eerste wark met een snellere rotatie dan de aarde, één jaar op iedere elf. Zodat de wark twaalf van zijn eigen jaren heeft vol gemaakt als de aarde elf jaar heeft voltooid.

9. Fragapatti liet de avalanza temidden van een woud van wervelwinden sturen, om het te illustreren en uit te leggen, zodat de scharen het zouden kunnen waarnemen. Hij zei: Jullie zullen nu bespeuren dat die stenen die verdicht zijn beneden het toppunt, naar de aarde vallen, terwijl de opstijgende stenen herhaaldelijk naar het lichtere plateau toegaan en uit elkaar spatten, om dan weer binnen de warkgordel te worden getrokken. Deze gordel is te vergelijken met de wolkenlaag bij de aarde. Daar ontstaan regendruppels en sneeuwvlokken door de windstromingen; hier scheppen de stromingen de eerste nevelachtige formaties die onder de term corpor (materie) vallen.

10. Terwijl Fragapatti zo sprak, schommelde de avalanza heen en weer en veel van de mensen ontwaarden nu, meer dan ooit, de kennis en macht die vereist werd van de engelen en Goden om met goed gevolg de elementen te bekampen. Maar de schoonheid en pracht van deze fonteinen, deze vuurstralen en brandende wervelwinden, tezamen met het gebrul en gefluit van de vliegende stenen, brachten Hoab en zijn scharen zo in verrukking dat zij niet anders konden dan te kijken en zich te verwonderen over de heerlijkheid ervan.

11. Gedurende zeven dagen en zeven nachten reisden Fragapatti en zijn scharen in deze warkgordel en ze observeerden en bestudeerden de miniatuur werelden, die ontstonden en weer verdwenen; en op de achtste dag werd de avalanza omlaag gebracht beneden de stromingen en voeren zij rechtstreeks naar het koninkrijk van Yaton'te, de Heer God van Guatama, geloodst door boodschappers die goed bekend waren met de route. Maar omdat ze zich op een niet dikwijls gebruikte weg bevonden, ontmoetten zij weinig schepen of groepen andere Goden.

12. Yaton'te was op de hoogte gebracht van Fragapatti's komst en dus had hij zijn koninkrijk ervan

in kennis gesteld en zeventig van zijn Heren naar zijn hoofdstad ontboden, die naar hemzelf genoemd werd. Zo gebood Yaton'te dat zijn otevan gereed moest worden gemaakt en verlicht en nadat hij gezorgd had voor vijfhonderd es'enaurs als toevoeging aan zijn bemanning, en tezamen met zijn Heren en tienduizend begeleiders, ging hij op weg naar de grenzen van Hagak, zo'n duizend mijlen, om Fragapatti te ontmoeten.

13. Maar kijk nou, de otevan was maar een bootje vergeleken met een ruimteschip als de avalanza. En zodra zij elkaar naderden, liet Fragapatti dus de voorzijde van de avalanza openen en op die plaats kwam de otevan binnen de wanden en werd vastgelegd. En de scharen van de otevan kwamen naar buiten en werden met grote vreugde ontvangen door Fragapatti en zijn mensen.

HOOFDSTUK XIX

1. Zo'n duizend mijl ten noorden van de noorderlijn van de zon op de aarde en in het midden, tussen de oostelijke en westelijke begrenzingsen van Noord-Guatama, en vijfhonderd mijl zonder tussenliggende ruimte vanaf de aarde naar omhoog, daar had Yaton'te zijn koninkrijk gevestigd en daar ging Fragapatti naar toe om hem te zien. Vijfhonderd mijl naar het westen lag Ipseo-gee, zich tweeduizend mijl uitstrekkend van het noorden naar het zuiden, waar de goede faithist Hapacha regeerde, genoemd als God van de Westenwind.

2. Nadat de avalanza Yaton'te's hoofdstad bereikt had en de scharen naar behoren aan land waren gegaan in de lagere hemel, besteed Yaton'te zijn troon en na gepaste welkomstceremoniën en dankzegging, en met muziek om lof te brengen aan de Allerhoogste, kondigde Yaton'te een ontspanning af voor drie dagen en drie nachten.

3. Vervolgens sprak Fragapatti tot hem en zei: Ik ben hier blij om, want ik hoor heel graag het verhaal over uw wederwaardigheden en uw welslagen in dit koninkrijk, want uw verslag moet ook mijn verslag zijn om naar de hogere hemel mee te nemen aan het einde van deze dageraad. Hoab en zijn scharen moeten eveneens uw woorden horen.

4. Yaton'te antwoordde: Wat ik gedaan heb, heb ik gedaan. Niettemin zal hij, die grote koninkrijken heeft opgebouwd, weinig vinden om te bewonderen in een klein koninkrijk.

5. Fragapatti zei: Ik heb oude mensen gezien die meer verzot waren op een kleinkind dan op de grote familie die zij zelf voortgebracht hadden. En is het geen wijze voorzorg van onze Schepper, dat Hij ons die middelen schonk die ons te allen tijde in staat stellen ons verleden te herleven in de jongeren? Ieder uur zien we een nieuwe weg geopend om ons te herinneren aan onze dwaasheden toen we jong waren; en ook een nieuw kanaal waardoor we Jehovih's wijsheid aanschouwen.

6. Yaton'te zei: Als iemand zijn buurman bekeert van het kwade tot het goede, zijn er twee grote dingen volbracht, de triomf voor die man en de verbetering van de buurman. Als, aan de andere kant, iemand faalt om zijn buurman van het kwade tot het goede te bekeren, dan zijn er twee ongelukken gebeurd, dat wil zeggen, de teleurstelling van de één en het verloren gaan van heerlijkheid voor Jehovih. Een sterk man is hij die zijn eigen fouten kan opsommen en zegt dat hij daarom de Vader verheerlijkt.

7. Fragapatti zei: Hoe zullen we grootheden afmeten, O Yaton'te? Bezit niet een sterveling, die één druk tot het licht heeft gebracht, een niet even zo grote heerlijkheid als een God die er honderdduizenden heeft verlost? Is niet die ene van dezelfde grootheid als de ander? Overeenkomstig onze waardigheid om te volharden in gerechtigheid, ongeacht wat onze grenzen

zijn, is dat niet de grootste heerlijkheid? Jehovih gaf het de mens om eerst te leren zichzelf te verlossen, zichzelf meester te worden, zichzelf te regeren in de Allerhoogste. En in een volgende tijd geeft Jehovih hem het gezag over een klein koninkrijk, misschien een dronkaard, of een lichtekooi, of zelfs over zijn eigen gezin, tot rechtvaardigheid. Hij die dit doet is een groot heerser. Is dan niet iemands volharden in rechtvaardigheid de gehele heerlijkheid van zijn koninkrijk?

8. Yaton'te zei: De Vader weet het! Proberen, en steeds weer proberen; dat is het totaal van het goede dat iemand doet. En welke mens is er in de hemel of op de aarde die slechts een verontschuldiging kan bedenken voor het goede werk dat hij volbrengt? Zegt niet de arme man: O, als ik dat toch had, wat zou ik dan veel goeds kunnen volbrengen? En de rijke man spreekt op dezelfde wijze, en de koning ook. En toch heeft Jehovih aan ieder van hen een koninkrijk gegeven. Maar hij die kan zeggen: Ik heb alles gedaan wat ik kon, volgens mijn kracht en wijsheid, diegene wordt gerekend tot de hoogste van de mensen en de Goden.

9. Luister nu naar me, O Fragapatti; en u zult het beter kunnen begrijpen; sta uzelf toe al het licht van de hoge hemel te vergeten, en te zijn op een plaats van duisternis, waar drie miljard geesten rondzwerven, wijd en zijd verspreid op de stoffelijke aarde. Zodanig was Aoasu in dit koninkrijk; maar de geesten waren niet bijeen in hellen, zoals zij in het oosten deden, want zij bezaten geen binding; geen Goden noch Heren. Zij waren eeuwige migranten, behalve diegenen die bij de Druks woonden als huisgeesten.

10. En wat betreft de geesten van degenen die gestorven waren in de kindsheid, zij werden opgenomen door de geesten van hun vaders en moeders, of door anderen, en verzorgd totdat zij ook genoeg kennis verkregen hadden om hen te dienen als zwervers, en daar was het einde.

11. En vreemd om te zeggen, deze geesten waren zonder kleren of enig soort draperie en zonder schaamte; noch waren zij goed of slecht, noch hadden zij verlangen naar of kennis van een hogere hemel, tevreden met rond te dwalen, te slapen en te eten. En zij hadden zo'n duizend talen; of op zijn minst duizend verschillende soorten van tekens en uitingen die zij op aarde hadden verworven, maar weer verloren en door elkaar gehaald hadden zodat Goden noch Heren met hen konden spreken.

12. Zo vond ik hen en onderzocht hen voor ik deze hoofdstad bouwde, en om die reden kwam ik dus temidden van hen. Weet ook, O hoofdman, dat ik reisde temidden van ze met muziek en met vuur, en felgekleurde uitrusting, in de hoop hun eerzucht te winnen; maar helaas, zij glimlachten niet, en keurden mijn mooie vertoningen ook niet af, maar ze staarden wezenloos naar ons, of vielen zelfs in slaap terwijl onze otevan aan hun ogen voorbij trok.

13. Toen kwam ik hierheen en bouwde deze hoofdstad, en vestigde Jehovih's troon, waarop u mij nu eer bewijst. En vervolgens stuurde ik, hier en daar, opzichtige kleding als geschenk naar hen toe, in de hoop de menigte te inspireren door die paar; maar helaas, degenen die ik uitdoste, ontdeden zich al gauw van hun kleren en gaven de voorkeur aan naaktheid. Zo eindigde mijn tweede mislukking.

14. Daarna stuurde ik honderdduizend predikers naar ze toe, om de grotere heerlijkheid van een hogere hemel af te schilderen. Maar helaas, zij luisterden niet, of als ze wel luisterden vergaten ze binnen een dag alles wat er aan ze verteld was. En zo eindigde de derde mislukking.

15. Toen hielden we een heilige raadsvergadering en smeekten Jehovih om licht en kracht; en Zijn stem kwam op mij en zei: Ga naar hun geliefden, Mijn Zoon; ga naar de stervelingen. Begin met de es'yans.

16. Daarop gebod ik mijn scharen om te gaan en een tijdlang onder de stervelingen te wonen; en

zij brachten de es'yans naar Yaton'te, onder bescherming van de asaphs. En de naaste verwanten volgden, verlangend om te blijven. En ik zei tegen ze: Kijk eens, mijn plaats is mooi, en mijn mensen zijn gekleed. Tenzij jullie niet ook gekleed zijn, kunnen jullie niet bij ons wonen, noch kunnen jullie langer je verwanten zien, die ik voor mijzelf heb genomen.

17. En omwille van de liefde kwamen er vele moeders en vaders, en broers en zusters, die bij de pas gestorvenen behoorden; en zij lieten zichzelf kleden; en dat waren de eersten in mijn koninkrijk.

18. Weer riep ik mijn scharen bijeen en ik zei tegen hen: Ik moet duizend Heren hebben. Ik wil Noord- Guatama onder mijn Heren verdelen, en zij zullen bij de stervelingen wonen en voldoende ashars bezitten om er één aan iedere sterveling te geven, man, vrouw en kind. En of het nu door een natuurlijke dood of door oorlog is, doet er niet toe, de es'yans moeten naar mijn koninkrijk gebracht worden.

19. Dit volbracht ik, en ik zorgde voor verpleeginrichtingen en plaatsen voor amusement voor degenen die hierheen werden gebracht. Maar helaas, de tienduizenden geesten die dus vanwege hun familie kwamen en de kleding aanvaardden om te kunnen blijven, bezaten weinig talent tot spreken, of zelfs maar iets om te verlangen.

20. Op de volgende heilige raadsvergadering kwam het Licht tot mij en zei: Hoor de stem van uw Schepper, O Mijn Zoon; omdat u ijverig hebt gestreefd naar de verrijzenis van Mijn kinderen, ben Ik naar u toegekomen. Kijk, Ik schiep de mens naakt, en met schaamte, als grondslag voor nijverheid. Maar omdat deze mensen, in het tijdperk van Osiris, het opgeven van de omgang met geesten navolgden terwijl zij nog sterfelijk waren, verloren zij het licht van Mijn aangezicht.

21. Ook kunt u hen niet tot nijverheid inspireren, behalve door het lichaam te bekleden; maar het eerst van al moet u hen beschaamd laten worden voor naaktheid; anders is er voor hen geen hogere verrijzenis.

22. Daarop vroeg ik aan de Schepper hoe ik hen schaamte kon bijbrengen. Hij zei: Uit henzelf en voor henzelf kunt u maar weinig doen. Maar u kunt hen inspireren door de stervelingen.

23. Ieder plateau moet duizend mijlen breed zijn naar elke zijde, behalve het laagste, dat moet tweeduizend mijlen zijn, met een stijging van een graad, zodat de plateaus zich als een trap vanaf de aarde naar uw koninkrijk omhoog zullen uitstrekken, het ene plateau hoger dan het andere.

24. En uw Heren moeten zorgen dat er op het laagste en het op een na laagste plateau subjectieve gemakkelikheden komen, en subjectief onderwijs en subjectieve dingen in het algemeen. Noch zal er iets dat werkelijkheid is op deze twee plateaus zijn, behalve de bewoners en hun voedsel, en de spiegels en lenzen, en de apparatuur voor het teweegbrengen van niet bestaande dingen.

25. En het lagere plateau, dat zich op de aarde bevindt, zal ingericht worden als een drogbeeld waarin alles geestelijk van verschijning is, zoals het stoffelijk op de aarde voorkomt. En het moet voorzien worden van wouden en meren en rivieren, en met alle soorten dieren en vogels en vissen, en met wat ook maar geschikt voedsel is voor stervelingen. En het laagste plateau zal Hochedowa heten en dat betekent: gelukkige jachtvelden.

26. En u moet bericht sturen aan uw Heren en zeggen: Zo zegt uw Schepper: Zie, Ik heb een goede plaats geschapen en die heet Hochedowa. Leert u dat aan de stervelingen, door inspiratie en andere manieren en zeg ook tot hen: Ga het elkaar vertellen, want na de dood zal de ziel daarheen gaan in grote verrukking. En u moet tegen hen zeggen: Als jullie geen kleding dragen om je naaktheid te bedekken, zullen jullie Hochedowa niet binnengaan.

27. Yaton'te zei: Toen het laagste plateau bewoonbaar was gemaakt en een groot deel van Guatama overdekte, kwam de Stem opnieuw en zei: Door uw Heren, Mijn Zoon, zult u alle stervelingen bezitten, iedere man en vrouw en kind, en geen enkele van de druja's bij hen laten komen.

28. En zie, Ik zal op vele plaatsen grote droogten op het land sturen, vanwege de samenstelling van uw plateau, en deze zwervende geesten zullen geen voedsel vinden, behalve door u en uw Heren. En zo vlug zij komen, zult u hen verplichten zich te kleden of de lendenen te omgorden, maar u moet de voorkeur geven aan al degenen die versierselen dragen.

29. Yaton'te zei: Dit is wat we volbracht hebben, O Fragapatti: De grondslag van mijn hemelse koninkrijk is ruim en stevig, maar tot nog toe heb ik weinig onderdanen om u te laten zien.

30. Fragapatti zei: Ik zal twee dagen rust nemen, en dan wil ik uw plaatsen bezichtigen. Kondig daarom twee dagen van ontspanning af.

HOOFDSTUK XX

1. Toen de ontspanning geëindigd was, riep Yaton'te zijn raad bijeen en zette zich op de troon, en Fragapatti en Hoab gingen ook op de troon zitten, aan zijn linkerhand.

2. De Stem van Jehovih kwam tot Yaton'te, en Hij zei: Zie, O Mijn Zoons en Dochters, deze hemel en dit land zullen niet zijn als welke andere plaats dan ook; want hier zullen in later tijd diegenen verrijzen, die beginnen zullen met de vestiging van Mijn koninkrijk onder de stervelingen. Want in de landen in het oosten, en de hemelen van het oosten, heb Ik hen Heren en Goden gegeven waar zij voor buigen en aanbidden. Maar in deze hemel en dit land er beneden zal geen Heer of God zijn, noch enig persoon voor hun verrijzenis die uit een vrouw is geboren.

3. Voor dit doel heb Ik deze subjectieve hemel en haar plateaus geschapen, en die zullen blijven tot de dageraad van Kosmon, en de uitbanning van oorlog en sterfelijke koninkrijken. Vanaf deze troon zal Ik komen op die dag, door Mijn hoofdlieden, en de geschiedenissen van Mijn koninkrijken openbaren. En Mijn boodschap zal naar buiten uitstralen, uit deze hemel, totdat Mijn koninkrijken de gehele aarde omringen, en totdat de aardse hemelen Mij ook toebehoren.

4. En of de I'huans nu stervelingen of geesten zijn, u zult hen hier niet leren iemand te aanbidden, behalve de Grote Geest.

5. Want er zal aan het begin van Kosmon een vraag opkomen onder de stervelingen; of zij geregeerd worden door de engelen uit de hemel. En Ik zal hen bewijzen, dat in dit land alle Goden en Heren en verlossers zullen zijn uitgeworpen, en dat de stervelingen vereerders zullen worden van de Grote Geest, en voor dat doel geregeerd worden door de inspiratie die zal neerdalen uit deze hemel, door de geesten van het I'huan ras. En zij zullen weten dat Ik, Jehovih, alleen heers over alles, en in al Mijn werken.

6. Wees wijs, Mijn Zoons en Dochters, want zoals u nu weinig eerzucht aantreft onder de zwervende geesten, zo zal hetzelfde gebrek aan eerzucht aan de dag treden in het begin van Kosmon, onder de stervelingen. De Stem eindigde.

7. Yaton'te riep Et'seing, zijn assisterend God, en hij zei: Kom, en ga op de troon zitten. Ik zal nu gedurende veertig dagen met Fragapatti meegaan en hem al mijn werken laten zien. En ik zal ook

met hem meegaan naar Hapacha, de God van Ipseogee, waarna ik hier zal terugkeren.

8. Et'seïng kwam en ging op de troon zitten, gepast groetend, na tevoren gezalfd en gekroond te zijn. Toen stond Fragapatti op om te spreken, bemerkend dat de grote menigte ernaar verlangde hem te horen. Hij zei:

9. Ik ben zeer verheugd over hetgeen zij verricht hebben O Jehovih. Door Uw stem koos ik hen uit, en zij verdienen noch eer, noch kritiek, omdat zij Uw dienaren zijn. U hebt hen Met wijsheid gekozen, want in deze dageraad bespeur ik de grondslag van hetgeen de stervelingen bereiken zullen in de derde dan'ha die later komt. En omdat U deze plaats hebt verkozen, O Vader, is de verantwoordelijkheid groot voor hen, Uw Heren en Uw Heer God.

10. Omdat zij U gesmeekt hebben, hebt U hen geleid en kunnen zij niet dwalen. Omdat hun werk traag verliep, stellen zij grote prijs op geduld en volharding. Moge Uw Wijsheid, Kracht en Liefde bij hen blijven, tot Uw heerlijkheid, nu en voor altijd. Amen! Fragapatti eindigde, maar het licht werd schitterend boven zijn hoofd; en de Stem kwam uit het Licht en zei:

11. Zij zullen zich meer bekommeren over een rechtvaardige grondslag van Mijn koninkrijk, dan over een menigte van bekeringen en verrijzenissen. Want de maatstaf van hun Heren en Goden en hun opvolgers is van grotere waarde dan tienduizenden verlost die van geringe wijsheid en kracht zijn. Want die laatste zullen naderhand verheven worden.

12. De Stem eindigde en Fragapatti kwam omlaag van de troon, gevolgd door Yaton'te en Hoab. De es'enaurs zongen: Gegroet, Grote Macht van Jehovih! De Onsterfelijke Stem is Zijn Licht! En toen de Goden tot bij Ctius kwamen, hielden zij stil, gingen in een rij staan en liepen achter elkaar voor de troon langs, groetend met het teken van Om, en ze werden beantwoord door Fragapatti. Als laatste kwamen de maarschalken van de reizende scharen; en toen zij voorbij waren gegaan, volgden de Goden en zo verlieten zij de hoofdstad op weg naar de plaats van de vuurschepen, gevolgd door de bewoners van Yaton'te.

13. Zo gingen zij aan boord van de avalanza, onder muziek en gejuich; en zo vertrokken zij om eerst het koninkrijk van Yaton'te te bezichtigen en dan naar Hapacha te gaan.

HOOFDSTUK XXI

1. Nadat Fragapatti de plaatsen van de asaphs en de geneesheren onderzocht had, en de andere plaatsen die tot de lagere hemelen behoren, daalde hij af naar Hochedowa, het land van de zinsbegoocheling, de gelukkige jachtvelden, teneinde de spelen en toernooien te bekijken, die tot dusver ten koste van grote arbeid van de kant van de etheriërs gehouden werden, voor het onderricht door middel van subjectieve beelden. Jehovih zei:

2. Aangezien sterfelijke kinderen onderwezen kunnen worden met objectieve beelden, zo heb Ik Mijn geschapen es-werelden geschikt gemaakt voor een gelijksoortig subjectief proces. Mijn regels zijn niet de regels van de mens, noch zijn Mijn werelden afgebeeld zoals de mens afbeeldt. Kijk naar Mijn regenboog, die voor de stervelingen een subjectieve afbeelding is van een boog, zonder de substantie van een boog. Maar de mens buigt een stok en zegt: Kijk, een boog! En hij houdt hem in zijn hand; maar die van Mij kan hij niet aanraken.

3. Ik schonk het de stervelingen om aan hun zoons en dochters vele samenstellingen te leren door het gebruik van voorwerpen; zodat zij een cirkel zouden kennen, een vierkant, een driehoek, of

- leren op te tellen door het gebruiken van voorwerpen. Omgekeerd schiep Ik op dezelfde wijze subjectieve middelen voor de geesten der doden, opdat zij onderwezen en vermaakt zouden kunnen worden met Mijn werken.
4. Aan de corporiërs geef Ik stoffelijke ogen en oren, zodat zij tot wijsheid op de aarde kunnen komen; maar aan weinigen geef Ik su'is, zodat zij de dingen geestelijk kunnen zien en horen.
  5. Aan de geesten van stervelingen die in de kindsheid sterven geef Ik geestelijke ogen en oren: maar zonder veredeling horen zij geen stoffelijke dingen, noch zien zij stoffelijke dingen. Maar die geesten die een aards leven vervuld hebben, schiep Ik zo dat ze na de dood de aangelegenheden van beide werelden kunnen zien.
  6. Niettemin zijn er vele geesten in de hemel die noch een geestelijk noch een stoffelijk leven hebben vervuld, en zij kunnen slechts weinig zien en horen; om deze reden gebood Ik dat ze druja's zouden heten, hetgeen betekent: geesten der duisternis.
  7. En Ik stuurde Mijn Goden en Heren en zei tegen hen: Ga naar de geesten der duisternis, want zij zien noch horen de hemel of de aarde, en zij zwerven onverschillig rond, zelfs voor hun eigen naaktheid.
  8. En u moet spiegels en lenzen maken, en optische zinsbegoochelingen en waanvoorstellingen, en voorzien in spelen en vermaak voor hen, zodat hun begripsvermogen kan worden opengesteld voor de heerlijkheid van Mijn koninkrijken 10).
  9. Toen de avalanza in Hochedowa aankwam werd hij lager gebracht en tot een uitkijkplaats gemaakt, teneinde te zien wat er gaande was, maar toch zo ingericht dat hij van plaats tot plaats kon gaan.
  10. En zij zagen de hemelse toernooien en spelen; het roeien en vissen en jagen en al het andere vermaak dat representatief was voor hetgeen deze engelen had bezig gehouden in hun sterfelijk leven; en toch waren deze dingen slechts subjectief, en niet werkelijk.
  11. Maar het geschiedde dat bij vele druja's de herinnering aan het aardse leven werd hersteld; hersteld tot zien en horen, en in feite tot het weten dat zij een andere wereld waren binnengegaan; waardoor het helder voor hun trage zintuigen werd dat het voor hen mogelijk was om dingen te leren zien en horen, met verstand.
  12. Niettemin waren er in deze streken honderden miljoenen engelen zo dom dat ze zonder vorm en uitdrukking waren.
  13. Jehovih had gezegd: Als iemand in zwijm gevallen is, moet u hem opwekken door zijn herinnering op te roepen aan dingen die voorbij zijn. En als de druja in de hemel gezien heeft wie hij is, en ook zijn plaats, moet u hem symbolen laten zien van dingen uit het verleden, en hem zo wakker maken.
  14. Jehovih had gezegd: Zie, O mens, u bent de opperste heerlijkheid van Mijn scheppingen. Noch schiep Ik enig dier dat op de aarde loopt, of door de lucht vliegt, of in het water zwemt, of dat op zijn buik kruipt, met een verlangen naar geestelijk leven, noch met het vermogen om geestelijk te groeien. Maar alleen aan u, O mens, heb Ik macht gegeven om de geestelijke entiteit te verenigen.
  15. Want Mijn dieren schiep Ik als een vat dat vol met water is; er kan niets meer in hen gedaan worden; en ook als het vat vernietigd wordt, stroomt het water terug in de oceaan. Ik bezielde hen

met Mijn Eigen hand tot leven; maar als Ik Mijn hand wegneem, gaan zij weer tot ontbinding over. Zoals een waterdruppel geen kracht heeft voor de zon, maar verdampt en niet meer gezien wordt, zo is het met de geest van al de dieren die Ik schiep voor het licht van Mijn aangezicht. Maar aan u, O mens, gaf Ik macht voor eeuwig leven.

16. Niettemin, zoals iemand een druppel water in een flesje zou kunnen doen om het lange tijd te bewaren, zo heb Ik aan Mijn verheven engelen de macht gegeven om de geest van een vis, of van een ander dier dat plotseling stierf, te nemen en opnieuw met de gelijkenis van een lichaam te bekleden, voor een tijd; maar toch is het een subjectief bestaan. En, evenals iemand een steen uit zijn hand op de grond laat vallen, zo ook als Mijn engelen hun handen aftrekken van Mijn geestelijke dieren, vallen hun geesten in de zee van Mijn lichaam, om niet meer gezien te worden. Evenzo, maar in lichtere graad, schiep Ik de bomen, de gewassen, het mos en al de plantaardige dingen die op het oppervlak van de aarde groeien. En Ik gaf aan Mijn verheven engelen de macht om de geest uit een boom te nemen, of een struik, of een plant, en hem weg te brengen en opnieuw te bekleden met stoffelijke substantie. Maar aan Mijn verheven Goden gaf Ik de macht om dezelfde dingen te doen, niet slechts met één plant, maar met hele wouden, en met dieren, en vissen, en slangen. En als zij deze dingen in atmosfeera tot stand brengen, worden het subjectieve hemelen genoemd.

17. Daardoor gebeurde het in de oude tijden dat, wanneer de geesten der duisternis terugkeerden bij de stervelingen, zij hen vertelden dat de hemel eender was als de aarde, met eeuwig leven voor zowel alle dieren als voor de mens. Keer u niet af van zulke geesten, O mens, maar leer van hen, opdat u niet te lang in Mijn gebonden hemelen zult blijven dralen wanneer u ook een geest wordt.

18. Want als ge uw ziel ertoe aanzet om u te voeden met dieren, en bij ze te wonen, kunnen de Goden u niet verlossen voor Mijn geëmancipeerde hemelen, totdat ge uw tijd in de lagere hemelen hebt uitgediend. Een groot licht heb Ik alle mensen geschonken, dat zij voor eeuwig vooruit zullen kunnen gaan. Hoewel het water uit de oceaan opstijgt en wolken vormt; en de wolken omlaag vallen als regen die naar de rivieren stroomt, en vandaar terug in de oceaan, duizend keer, tienduizend keer, is dat water toch niet vooruit gegaan. Noch heb Ik vooruitgang gegeven aan een steen, noch aan een boom, noch aan een dier; maar alleen de mens heb Ik vooruitgang gegeven.

19. Wees wijs, O mens, en bindt uzelf niet vast aan dingen die niet vooruit gaan, noch richt uw ziel erop, anders worden zij u tot slavernij in de volgende wereld. Maar voor de Druks heb Ik hemelen geschapen die tussen licht en duisternis liggen, subjectief en objectief, opdat zij verlost zullen kunnen worden.

20. Fragapatti bezocht ook de Washa'wow'wow, de grote jachtvelden; en de plaats van de toernooien, de Se'ka'to'si, waar duizenden druja's vermaakt werden, en onderricht, en wakker gemaakt voor hun toestand en voor hun mogelijkheden. En toen Fragapatti en zijn scharen de schoonheid en staatsie van deze laagste der hemelen gezien hadden en er een verslag gemaakt was over de zaken, zei Yaton'te:

21. Nu heb ik u de grondslag van een groot huis laten zien, O Fragapatti, mijn koninkrijk dat van Jehovih is. Ik sta tot uw beschikking om waar dan ook heen te gaan zoals u zou kunnen verlangen. Daarop sprak Fragapatti en hij zei:

22. Ik wens naar beneden af te dalen, naar het aardoppervlak, om de vlakten en rivieren en meren te bezichtigen, in de streken waar het koninkrijk van de Vader zal worden gevestigd. Laat mijn wiskundigen de tijd berekenen, en deze dingen moeten ook worden opgetekend in de etherische bibliotheken, tot voordeel van de engelen in die tijd.

23. De wiskundigen berekenden de tijd, en toen zei Yo'tse'putu, het hoofd: 8900 jaar! Dus liet Fragapatti de avalanza lager gaan naar het aardse oppervlak, en hij kruiste over het land, van oost naar west en van noord naar zuid, en toen hij zag dat het een mooie streek was wat betreft land en water, zei hij:

24. Aanschouw de Wijsheid van Jehovih wat betreft de grondslag en de plannen voor het bewonen en onderwerpen van de aarde. En toch, achtduizend en negenhonderd jaar! O, wat een ontelbare miljoenen op de aarde zullen voor die tijd in duisternis ondergaan! Hier zal het Licht neerdalen! Hier is het begin van de dood van Seffas! Toch ligt Uw Hand, O Jehovih, over alles.

HOOFDSTUK XXII

1. Fragapatti stuurde boodschappers naar Hapacha, de God van Ipseogee, hem in kennis stellend van het bezoek. Dus liet Hapacha gehaast zijn Heren komen, en kapiteins, en vaders, om een tijd van ontspanning voor te bereiden, en ook om een gepaste ontvangst en gemakelijkheid voor te bereiden.

2. En Hapacha zorgde ervoor op deze manier: Ten eerste: honderdduizend musici, opgesteld in acht delen van een cirkel, met acht tussenruimtes. Bij elke groep zorgde hij voor duizend maarschalken, en zij kwamen voor de musici te staan, ook met acht tussenruimtes. Vervolgens zorgde hij voor plaatsen voor de boodschappers, waarvan er driehonderdduizend waren. Dan kwamen de asaphs, waarvan er een miljoen waren; dan kwamen de ashars waarvan er twee miljoen waren; dan volgden de verzorgers en geneesheren; dan de leraren uit de werkplaatsen en scholen en colleges; en alles bij elkaar waren het er veertien miljoen zeshonderdduizend.

3. Van de eerste graad boven de es'yans waren er twintig miljoen; van de tweede graad, die de hoogste was, waren er dertig miljoen; maar er waren geen es'yans aanwezig.

4. In het midden van de cirkel bevond zich de troon van Hapacha, die nu was verbreed teneinde plaatsruimte te bieden aan zijn Heren. Ten zuiden van zijn troon waren de zetels van de kapiteins van de scharen. Zijn raadslieden, waarvan er een miljoen waren, stonden in halvemaaanvorm opgesteld.

5. Nadat Hapacha hen aldus bijeen geroepen had, en slechts aan weinigen van hen de bedoeling had verklaard, sprak hij hen nu toe, en zei:

6. Door de Wijsheid en Macht van Jehovih spreek ik tot u. Hetgeen ik zeg komt niet uit mijzelf, maar meer uit het vertrouwen dat ik in Jehovih heb en met dat vertrouwen zijn jullie ook gezegend.

7. Van jongs af aan kregen we raad van de beschermengelen (ashars), hun Heren en God, om sterk te staan in het geloof in Jehovih boven alles. Want in de oude tijden werd ons verklaard dat er een hogere hemel was en een lagere hemel, en dat we door het geloof in de Vader tenslotte allemaal zouden opstijgen om in Zijn Heiligste Koninkrijken te wonen.

8. Om die reden zijn jullie standvastige werkers geweest sinds jullie je sterfelijke levens hebben afgelegd; zelfs voor dit koninkrijk hebben jullie velen verheven en hen doen verheugen in een eeuwig leven. Maar zoals jullie tevoren beloofd werd dat de Goden van boven ons zeker zouden komen om allen te verlossen die gereed zijn voor de volgende verrijzenis, zo ook, op deze dag, koesteren jullie hoop op grotere arbeidsterreinen waar jullie je verwanten en de anderen zullen

kunnen inhalen, die wijs geworden zijn in het licht van Jehovih.

9. Voor velen onder jullie is de tijd van deze verrijzenis nabij. Onze Vader heeft deze hemel in een helderder gebied gebracht, opdat jullie gereed zullen zijn voor dat nog grotere licht daarachter. En vanwege het nieuwe licht dat bij ons is, hebben jullie gezien dat velen van de I'huan-es'yans onze verzorgingsplaatsen hebben verlaten en teruggegaan zijn naar de aarde, want zij houden meer van de duisternis van de aarde dan van het licht van de hemel.

10. Mijn Heren hebben boodschappers uit verschillende delen van de aarde naar mij toegestuurd, en die zeiden tegen mij: Evenzeer als zij uw plaatsen in de hemel verlaten hebben, zijn de es'yans in grote aantallen naar de stervelingen teruggekeerd. En het is zo ver gekomen dat grote openbaringen door de aanwezigheid van geesten nu gewoon zijn voor de mannen en vrouwen en kinderen op de aarde.

11. Veel van deze es'yans die druja's tegenkwamen, hebben hun dwalende gewoontes aangenomen en ontkennen dat er een hogere hemel bestaat, en ze geloven oprecht dat ze een kans hebben om zichzelf te reïncarneren om weer in een sterfelijke gedaante te wonen. Omdat ze geen hogere hemel kennen dan de aarde, en geen geluk kennen anders dan door het bevredigen van hun wellust, verschijnen ze aan de stervelingen en doen mee in manifestaties, valselijk voorgevend een familielid van de levenden te zijn.

12. Dit teken gaat vooraf aan de komst van een nieuwe dageraad van dan die nabij is. Aldus tweevoudig gewapend zijnd in profetie, roept uw God u om getuige te zijn van de woorden en handelingen van Fragapatti, die op weg naar hier is, vergezeld van Yaton'te, de God van Yaton'te, schepper van Hochedowa.

13. Gedurende meer dan zeshonderd jaar hebben velen van ons in dit veld gewerkt, en onze oogsten voor Gau zijn de hoogst gewaardeerde geweest van al de verrijzenissen waaraan de Heren van de aarde hebben bijgedragen. In overeenstemming met onze waardigheid, heb ik de bouwlieden van otevens opgedragen om als afvaardiging van deze oogsten een vaartuig in gereedheid te hebben voor mijn Heren en hun begeleiders, en mijn hoofdmaarschalk, om onze bezoekers halverwege te ontmoeten onder het teken van de triangel, en de vruchten, en het altaar.

14. Toen gaf Hapacha de volledige aanwijzingen; en kort daarop vertrokken de scharen voor de ontvangst in de otevan, met muziek, zich verheugend, en ze werden toegejuicht door de achterblijvende scharen. Intussen liet Hapacha het huis in orde brengen.

HOOFDSTUK XXIII

1. Fragapatti had voordien Hapacha bezocht, maar niet verteld wie hij was, behalve dat hij de God van Lunitzi in etherea was; dus Hapacha, die nu wist dat Fragapatti er aankwam, vertrouwde erop dat het dezelfde persoon was, maar hij verwachtte wel iemand te zien die met groot vertoon en heerlijkheid kwam. Want hij had vernomen van de wonderen die Fragapatti reeds volbracht had in de oostelijke hemelen, speciaal het opruimen van de hellen van Aoasu en de verlossing van de gekwelde gevangenen.

2. Zo kwam Fragapatti te Ipseogee aan in zijn avalanza, en hij toonde noch lichten noch schermen; en hij bracht de scharen voor de ontvangst in zijn vaartuig mee en ankerde bij de troon van Hapacha.

3. Dadelijk kwam Fragapatti omlaag uit het ruimteschip, Yaton'te en Hoab bij hem en ook de maarschalken, die aan de linkerzijde waren en de scharen voor de ontvangst aan de rechterzijde. Hapacha's es'enaurs begonnen te spelen: VERKONDIG JEHOVIH'S NAAM, O HEREN en GODEN! en de scharen uit de avalanza vielen zingend in, en met trompetten en harpen en triangels. Want zij kenden de symbolen van hun koninkrijk, en groot was de heerlijkheid van hun muziek.
4. Toen Fragapatti de troon naderde, stopte de muziek. Hapacha zei: Wie komt daar? en hij maakte het aloude teken van Jehovih's naam. Fragapatti zei: Een Faithist (getrouwe) van Jehovih; en hij gaf het herkenningsteken. Waarop Hapacha zei: Welkom broeder, in Zijn naam, en welkom zijn uw scharen eveneens. Moge Zijn liefde en wijsheid geopenbaard worden in mij en mijn mensen tijdens uw verblijf bij ons.
5. Fragapatti zei: Jehovih is de Al Wijze. Hij vormt sommige mensen tot zonnen, en uit hun zielen verspreidt het licht zich in verafgelegen sferen. Hij stuurt vlugge boodschappers uit Zijn meest verheven hemelen, die in bepaalde tijden en seizoenen deze uitgestrekte velden doorkruisen. En deze boodschappers, die zowel door licht als duisternis heengaan, onderzoeken met hun grote wijsheid de afgelegen koninkrijken waar stervelingen en engelen wonen, en ze begrijpen al vlug van de beschermende scharen en van de taferelen rondom wat de helderste, beste sterren zijn en brengen het verslag naar de heersende Goden daarboven. En als deze Goden omlaag dalen naar de gewesten en plaatsen van deze onsterfelijke juwelen, gaan ze hen bezoeken.
6. Evenzo, O Hapacha, bevindt zich uw verslag in de hogere hemelen. En toen de Vader mij riep om de rode ster en haar hemelen te bezoeken, bekeek ik de verslagen van Jehovih's boodschappers, waarin uw naam geplaatst was, stralend van liefde en vuur. Dus haastte ik mij en kwam naar u toe, nog ongekend in deze hemelen; en uw vele verdiensten en de vriendschap van uw scharen wonnen mijn liefde. Ik vertelde u dat u spoedig van mij zou horen, en dat is zo. Kijk maar, Fragapatti staat voor u!
7. Hapacha zei: Gezegend, O Jehovih! Kom, O Fragapatti en geef mijn troon de eer, in de naam van de Vader! En komt u ook, O Yaton'te, en u, O Hoab! En zij bestegen de troon en gingen zitten, en Fragapatti zat in het midden,
8. Weer zongen en speelden de es'enaurs, en tijdens het zingen begon het licht van de hogere koninkrijken de troon te omhullen. Toen sprak Fragapatti en hij verklaarde:
9. Luister naar mij, O alle mensen, en schenk aandacht aan mijn woorden:
10. Omdat u trouw bent geweest vanaf het begin, bent u tot het licht der aarde geworden, en van deze hemel; en voorzover ge uw altaar en de tijden van de offerande (eredienst - uitg.) hebt gehandhaafd, zijn er in de hogere hemelen altaren en offerandes samen met u in stand gehouden.
11. Waarbij u gezegend werd door de Stem te horen in al de duisternis waar de aarde en haar hemelen doorheen gingen.
12. Zoals de Vader de stem heeft gegeven tussen moeder en kind ofschoon ze op een afstand van elkaar zijn, zo, op dezelfde manier is het met Jehovih's koninkrijken, die solidair zijn in rechtvaardigheid en liefde.
13. Terwijl u het licht aanschouwt dat zich over deze troon samentrekt, denk dan niet dat ik het licht voortbreng, of dat het aan mij persoonlijk wordt gestuurd. Er is een snoer tussen mij en mijn etherische koninkrijken, en ik ben het ene eind daarvan; het andere eind is de troon in etherea. Als ik in het midden van deze troon zit, wordt hij ook verlicht door de hogere hemelen.

14. Denk niet dat mijn hemelen de hoogste van alle zijn, want die, de Allerhoogste, kunnen nooit bereikt worden. Toch zijn mijn hemelen als door een koord verbonden met die boven mij, en zij weer met anderen nog hoger, en zo verder, omhoog, omhoog! Het Allerhoogste wat men zich kan voorstellen, wordt Jehovih genoemd; en ongeacht hoever het omlaag reikt, de Stem is steeds Zijn Stem.

15. Opdat u Jehovih's Stem kunt horen, zal ik nu mijn zon boven de troon plaatsen.

16. Fragapatti eindigde, en een bijzonder stralend licht in de vorm van de zon plaatste zich boven zijn hoofd, achter de troon. Velen konden er niet naar kijken vanwege de helderheid. Weldra sprak Jehovih vanuit het licht en Hij zei:

17. Verheug u, O Hapacha, in de naam van uw Schepper! Zing uw liederen van verrukking, en laat uw volk het hoofd ophouden. Zie, Ik heb wacht gehouden over u en uw scharen; door Mijn beloften hebt u de dageraad van Mijn Licht vervuld!

18. Drieduizend jaar zijn in Mijn ogen als één dag. Gisteren zei Ik: Ga hier zitten, ga daar staan, want morgen kom Ik terug. En dit was Mijn gebod voor duizenden en tienduizenden jaren.

19. Maar anderen hielden Mij niet in gedachten; zij gingen onder in de nacht, als een kind dat in slaap valt. En als Ik kwam in de morgen, waren zij niet ontwaakt. Maar Ik wekte hen, en toonde hen Mijn grote Licht.

20. Weer zei Ik tot hen: Drieduizend jaar zijn in Mijn ogen als één dag. Ga hier zitten, ga daar staan, en denk aan Mij. Morgen kom Ik terug. Maar zie, zij vielen in slaap; zij dachten niet aan Mij, hun Schepper.

21. Maar u, O Hapacha, hebt de hele nacht de wacht gehouden. U bent de eerste van de Goden die Mijn koninkrijk ongeschonden hebt gehouden van dageraad tot dageraad. U bent de eerste van de Goden die Mijn koninkrijk veilig hebt bewaard in de lagere hemelen totdat de morgen kwam.

22. Nu ben Ik tot u gekomen om u en uw koninkrijk naar Haraiti over te brengen, waar u zult wachten tot het einde van de dageraad, als Mijn Zoons en Dochters u omhoog zullen dragen naar Mijn geëmancipeerde werelden; en uw scharen zullen met u meegaan.

23. De Stem eindigde. Toen sprak Fragapatti en hij zei: Ik zal hier drie dagen blijven; twee dagen zult u hebben voor ontspanning, maar op de derde dag moet ge uw opvolger aanstellen, en dan zal ik weer tot u en uw mensen spreken.

24. Toen kondigde Hapacha twee dagen van ontspanning af, en de scharen begaven zich vrijelijk onder elkaar, die van de avalanza kwamen naar buiten en verheugden zich met de Ipseogeeërs, en groot was de heerlijkheid van die twee dagen.

HOOFDSTUK XXIV

1. Hoab was niet blij; en hij als enige van al de mensen die bijeen waren, had een bezwaarde ziel. Hij zei: Jehovih! U hebt me berispt, en ik ben neergeworpen. U hebt me Uw Zoon Hapacha getoond, één van Uw Goden in de laagste van de hemelen. En Hapacha, Uw Zoon, heeft zijn koninkrijk voor U behouden totdat deze dageraad van licht is gekomen.

2. Toch gaf U mij een koninkrijk onder mijn hoede dat veel hoger was dan dit, ja, Zeredho; en ik ging liggen, als een kind dat in slaap valt. Mijn koninkrijk vergat U; mijn volk stopte met liederen zingen voor Uw eer. Wij begroeven onszelf in duisternis.
3. En U hebt mij gekozen om de eerstvolgende God te zijn van de aarde en haar hemelen! Hoe moet ik Uw geboden vervullen? Hoe zal ik de manier weten om Goden en Heren onder mij te kiezen die standvastig en ijverig zullen zijn?
4. Terwijl hij zich op die manier met Jehovih onderhield, zei Fragapatti tegen hem: Alle dingen worden door geloof volbracht; zonder geloof zijn alle dingen onzeker. Hij die zegt: Ik weet dat Jehovih leeft en regeert, heeft met wijsheid gesproken. Maar hij die zegt: Ik begeef mij voort in U, O Jehovih, want ik weet dat U zult volbrengen, heeft veel meer gezegd. Want zijn woorden handhaven de kracht van de Vader in hem.
5. Toen de ochtend van de derde dag was aangebroken, riep Hapacha de scharen uit de ontspanning tot het werk; en de es'enaurs zongen een gezang van blijdschap; en daarna zei Hapacha:
6. Aan U, O Jehovih, zijn alle dingen toevertrouwd, evenals ze uit U voortkwamen. Uw Stem is immer op alle mensen, maar zij horen U niet. Uw oog rust opmerkzaam op alle mensen, maar zij geloven het niet. Deze eenvoudige dingen te leren aan de mensen, is Goden van hen te maken. Hun begrip te openen, om U te vinden, U te kennen en Uw Eeuwige Tegenwoordigheid te beseffen, om één te worden met U, dat is het werk van Uw Goden, en Uw Heren, en Uw heilige engelen.
7. In Uw naam heb ik iemand verhoogd die mij hier, in Uw koninkrijk, zal opvolgen. Uit Uw Licht zal Uw Oriaanse hoofd een kroon voor hem weven. Eigenhandig zal ik hem kronen voor U en Uw koninkrijk.
8. Nu brachten de maarschalken Penoto, van Caracas, zeer geleerd in discipline, naar voren, en hij stond voor de troon van God. Daarop rees Fragapatti op en zei:
9. Zonder een grondtoon kunnen een aantal instrumenten niet in harmonie op elkaar worden afgestemd. Zonder het geloof in een Allerhoogste Persoon, kunnen engelen en stervelingen niet in harmonie leven.
10. Enkelingen mogen sterk zijn, maar de koninkrijken van de Vader bestaan uit velen die samenwerken.
11. Noch engelen noch stervelingen kunnen zich aanpassen uit zichzelf; maar allen kunnen zich aanpassen aan de Vader, ieder vervolmaakt zich anders. Zulke personen worden dan aan elkaar aangepast.
12. Al wie zijn eigen opvatting van het Allerhoogste dient en zichzelf tot dienaar daarvan maakt, is op de rechte weg; en hij zal, volgens het plan van het universum, in een verbinding geraken die is aangepast aan hemzelf.
13. Veel van degenen die tot een eenheid komen, bezitten macht over de elementen om hen heen. Ongeloof in een Allerhoogste Persoon wordt veroorzaakt door zwakte van geest, als gevolg van ziekte of van prenatale zonde (van het voorgeslacht - vert.), of door prijzen van het eigen zelf. Zulke personen kunnen niet tot harmonie komen omdat elk van hen zijn eigenwaarde het allerhoogste vindt. Zij zijn zonder kracht, zonder overeenstemming en zonder opoffering, en ze volbrengen weinig goeds in de hemel of op de aarde.

14. Denk niet dat de duisternis alleen tot de aarde en de laagste hemelen behoort; er zijn degenen die naar de tweede verrijzenis opstijgen, en dan tot ongeloof vervallen en vervolgens in de eerste verrijzenis belanden om naderhand zwerfende geesten te worden. En sommigen van hen komen zelfs in de hel terecht, hetgeen geloven is dat kwaad en vernietiging goed zijn; en weer anderen worden druja's, verdiept in de zaken van stervelingen, en in wellust, en ze onderwijzen reïncarnatie, en worden tenslotte fetals en vampiers van de stervelingen.

15. Al wie de hoogte van zijn eigen ideaal heeft bereikt, staat voor de afgrond van de hel; maar hij die de God van zijn voorvaderen te klein vindt voor zichzelf en dus een veel hogere bedenkt, is een groot weldoener. Een dwaas kan de oude Persoon belachelijk maken; zijn plezier is het om af te breken; maar een wijs man verschaft zich een groter Groot Persoon. Omlaaghalen van de Al Persoon is hetzelfde als Zijn volk omlaaghalen.

16. Trachten een niet te waarden Persoon van Jehovih te maken staat gelijk aan het eigen zelf tot het tegengestelde van een Schepper te maken. Leren te scheppen, uit te vinden, de eigen geest vooruit te brengen met de macht om bijeen te garen en te vormen, dat betekent op de juiste weg te zijn.

17. Leren omver te halen, te verstrooien, te niet te doen, te ontbinden, dingen af te zonderen van elkaar, kwaad te zoeken in plaats van goed, dwaasheid te zoeken in plaats van wijsheid, de onwetendheid van anderen aan de kaak te stellen in plaats van wijsheid in hen te zoeken; dit alles volgt na het eerste begin van ongeloof in de Al Persoon.

18. En aangezien door het ontbinden van de overeenkomst tussen de Schepper en Zijn kinderen de lijn van communicatie met de verheven koninkrijken in etherea is afgesneden, hebben zij inderdaad een dubbele reden om niet te geloven; ook kunnen zij niet begrijpen hoe anderen in een Al Persoon kunnen geloven, en nog veel minder hebben zij vertrouwen in Hem.

19. En dezelfde regel is van toepassing op zowel gemeenschappen en koninkrijken als op enkelingen, met betrekking tot de daaruit volgende val door niet te geloven in een Alomtegenwoordige Persoon. Want een gemeenschap wordt tot Eén Persoon; een koninkrijk in etherea wordt tot Eén Persoon; een koninkrijk in de lagere hemelen wordt tot Eén Persoon; een koninkrijk op de aarde wordt tot Eén Persoon; ieder koninkrijk een afzonderlijke figuur; en zoveel van deze koninkrijken als er verenigd zijn, worden ook tot Eén Persoon, één enkele figuur bestaande uit vele delen, hetgeen de vervolmaking is van iedere enkeling.

20. Vandaar dat, als een enkel individu zichzelf kan afsnijden van de Vader, een gemeenschap of een koninkrijk dit ook kan, en zo door vernietiging ten onder gaat.

21. De sterkste, de beste mens in de gemeenschap is degene die het meeste werkt om de eenheid te vervolmaken, dat is de Persoonlijkheid van de gemeenschap; de sterkste man in het koninkrijk is hij die het meeste werkt om de Persoonlijkheid van het koninkrijk te vervolmaken; de sterkste man in de hemel is hij die het meeste werkt om de Volmaakte Persoonlijkheid van de hemel te vervolmaken. Het tegendeel hiervan is de zwakste van de mensen; hij werkt om te laten zien dat er geen Volmaakte Persoonlijkheid in iets bestaat; werkelijk, hij is reeds ontrouw aan de Vader. Ja, hij beschuldigt zichzelf, want hij zegt: Ik zie noch hoor een Al Persoon, noch geloof ik er in.

23. Het is een wijs man die, als hij ontdekt dat hij in teveel ongeloof belandt, zichzelf terechtwijst. En niet minder wijs is hij die, als hij merkt teveel te geloven en daardoor helemaal niets onderzoekt, zichzelf terechtwijst.

24. Er werd vanouds gezegd, eerstens: bewijs; ten tweede: geloof; ten derde: vertrouwen; en ten

vierde: arbeid; maar ik verklaar u dat, met het toenemen van kennis, het bewijs versterkt moet worden. Want in de oude tijden konden engelen en mensen bevolen worden te geloven, en zij geloofden.

25. Hierin hebben veel van de Heren en Goden van de lagere hemelen zich vergist; want zij leverden degenen die onder hen stonden niet het benodigde bewijs, overeenkomend met de gevorderde kennis in de hemel of op de aarde. Een God moet vlug zijn in het bedenken van voedsel voor meditatie; want zowel engelen als stervelingen zijn zonder gevorderde leraar even goed af met helemaal niets.

26. Er werd vanouds gezegd dat een God op een van de sterren de mensen leerde om te geloven dat Jehovih in een strohalm woonde, en zij stegen in wijsheid, en harmonie en eenheid. Toen er naderhand een andere God kwam die hen leerde dat er geen Jehovih bestond omdat Hij, echt waar, niet in een strohalm kon wonen, vervielen de mensen tot ongelooft en disharmonie en onenigheid. Wie van hen was dan de beste God?

27. Toch zeg ik u dat beiden noodzakelijk waren. Want zonder een woonplaats en gestalte kan de Grote Geest niet onderwezen worden aan engelen of stervelingen. Het werk van de Goden bestaat eruit de mensen opwaarts te leiden, stap voor stap, totdat zij leren zelf Goden en Godinnen te worden.

28. Op deze aarde werden de stervelingen onderwezen door middel van stenen en houten afgodsbeelden; en naderhand door gegraveerde afbeeldingen. Bij sommige van de gemengde stammen zal het nodig zijn hen te leren dat Jehovih incarneerde in een sterfelijke gedaante, en uit medeleven door Zijn lijden hen te leren om Zijn geest te volgen naar de hemel. Maar al deze uitvluchten zullen opzij gezet worden in het Kosmon tijdperk.

29. Deze hemel, meer dan welke andere hemel van de aarde ook, zal in de aandacht staan van de etherische koninkrijken. Beneden u, precies op dit deel van de aarde, zullen de stervelingen het eerst het koninkrijk van de Vader tot het hunne maken.

30. Laat uw werk eruit bestaan om van alle dingen het allereerste het zaad van geloof in een Al Persoon, de Grote Geest, te zaaien. Zoals u nu zaait, en Jehovih's koninkrijk bouwt in uw hemel, zo zal bij de komst van het Kosmon tijdperk dezelfde lering wortel schieten in de zielen van de stervelingen.

31. Ook zult u in geen enkele omstandigheid toestaan dat Goden of Heren of verlossers als te aanbidden wezens worden gevestigd, noch in deze hemelen, noch in dit deel van de aarde. Want dit land is door Jehovih toegewijd voor het omverwerpen van alle idolen, van God, en Heer, en verlosser, en van alles dat aanbeden wordt, behalve Jehovih, de Grote Geest. In deze hemelen en in dit land zal geen van deze idolen wezenlijk gevestigd worden. Maar zie er zeer goed op toe om Jehovih, het Licht der lichten, de Volmaakte Persoon, te vestigen in de zielen van engelen en stervelingen.

32. Fragapatti eindigde en gaf een wenk aan Hapacha om Penoto, de God van Ipseogee, te wijden. Hapacha stond op en zei: Penoto, Zoon van Jehovih! U bent gekozen om gedurende zeshonderd jaar God van Ipseogee te zijn, en zelfs langere tijd indien Jehovih het wenst. U bent geslaagd voor het onderzoek en staat boven al de anderen.

33. U bent bevoorrecht geweest door veel te reizen in de hemel; en, tot uw voordeel, vele vlugge boodschappers uit de geëmancipeerde werelden hebben u uitleg gegeven over de gebieden van de grote hoofdliden.

34. Hij, door wiens velden deze wereld zich nu voortbeweegt, heeft voor u gestaan. Hij heeft tot u en uw mensen gesproken. Let op zijn woorden en u zult één worden met zijn koninkrijken in wijsheid en macht.

35. Bij volmacht heb ik de etherische werelden bezocht; u niet. Door één te worden met dit hoofd, zult u wennen aan het Al Licht, en spoedig zult u ook zijn plaatsen bezoeken bij volmacht 11).

36. En aan het eind van zeshonderd jaar zullen u en uw oogst door de etherische scharen worden opgehaald. Zorg dat u er gereed voor bent! En voordat u vertrekt, zult u iemand verheffen die geschikt is om uw plaats in te nemen, en u zult het hem verlenen.

37. Penoto zei: Uw wil en die van Jehovih zullen geschieden! Hetgeen mij verleend is om te doen, zal ik doen met al mijn wijsheid en kracht, help mij dus, O Jehovih!

38. Hapacha zei: Door de kracht van Uw Wijsheid, Macht en Liefde, die bij mij berust, O Jehovih, wijd ik hem, Uw Zoon, tot God van Ipseogee voor de periode van zeshonderd jaar. Weest U met hem, O Jehovih, en moge hij en zijn werken U verheerlijken voor altijd! Amen!

39. Penoto zei: Hetgeen ik aanvaard en overeenkom met U, O Jehovih, voor Uw heerlijkheid tot in eeuwigheid. Amen!

40. De es'enaurs zongen nu: Gij Licht en Persoonlijkheid, bevestigd en bezongen in de hemel, Jehovih! Onze God Hapacha; Jehovih. U hebt hem geroepen! Welkom Penoto! U alleen, Jehovih, blijft eeuwig! Glorie, glorie zij U, O Gij Schepper!

41. Schitterend trok het licht zich boven Fragapatti's hoofd samen en toen de muziek ophield, sprak de Stem van Jehovih uit het Licht en zei:

42. In de eerste tijden blies Ik Mijn adem over de landen der aarde, en de mens werd een levende ziel. Toen, in de tweede tijd, bewoog Ik Mijn hand over de aarde, en de mens ging voort met macht.

43. Zo dicht is Mijn Stem de aarde genaderd. Wees standvastig in Mijn geboden. Zeker zal de tijd komen, in het derde seizoen, als Mijn Stem gehoord zal worden door de stervelingen.

44. De Stem eindigde, en toen nam Fragapatti het licht in zijn handen zoals men zou doen met mooi vlas, en hij draaide het ongeveer driemaal rond, en kijk, er was een kroon gevlochten, heel schitterend, maar met een roodachtige tint. Hij zei:

45. Een kroon van Uw Kroon, O Jehovih, heb ik gevlochten voor Uw Zoon, de God van Ipseogee. En hij overhandigde hem aan Hapacha, die zei: En in Uw naam, O Vader, kroon ik hem, de tweede God van Ipseogee, voor zeshonderd jaar. Weest U met hem, O Vader! Amen!

HOOFDSTUK XXV

1. Aangezien het nu het einde was van de vierde dag, gebod Fragapatti de scharen om aan boord van de avalanza te gegaan, en de maarschalken begeleidden hen, eerst de zoons en dochters van Ipseogee ten getale van zestig miljoen; vervolgens de Zeredhoërs, tien miljoen; en daarna Fragapatti's begeleiders, voor het merendeel etheriërs, vijf miljoen.

2. Toen ze aan boord waren, stonden Fragapatti en Hoab en Yaton'te en Hapacha op en na het teken van de Ondergaande Zon gegeven te hebben, gingen ze omlaag en zetten zich aan de voet van de troon.
3. God, dat was Penoto, kwam omlaag, nam Fragapatti's hand en zei: Sta op, O Hoofdman! De Vader roept. Fragapatti verhief zich en ging terzijde staan. Vervolgens liet God Yaton'te opstaan, en hij ging ook opzij staan; en daarna liet hij Hoab opstaan, en ook hij ging opzij staan. En nu kwam de grootste beproeving van allemaal . . . Hij nam Hapacha bij de hand en zei: Sta op, O God, de Grote Jehovih roept u! Gaat uw gang en de Zijne.
4. Maar zij barstten allebei in tranen uit en vielen in elkaars armen. Hapacha zei: O Vader! Penoto zei: Zijn wil geschiede! En nu trok het licht zich schitterend tezamen boven het tafereel; Fragapatti bewoog zich voorwaarts, toen Yaton'te, toen Hoab, en vervolgens Hapacha!
5. Penoto hernam de troon. De es'enaurs zongen, en het vurige licht van de hogere hemelen daalde over de gehele plaats neer. Als een zoete droom eindigde het schouwspel. Fragapatti en zijn scharen waren verdwenen.
6. Als een bij die beladen is met honing, vliegend van een veld met bloemen naar zijn tehuis, zo keerde Fragapatti terug met zijn volgeladen avalanza, naar Haraiti, zich door het gewelf van de hemel spoedend, een voortijlende ster in Jehovih's hand.
7. Athrava, de God van Haraiti en assistent van Fragapatti, wist dat de avalanza in aantocht was en dat Hapacha en zijn scharen aan boord waren; en hij besloot voor een glorieuze ontvangst te zorgen.
8. Zo liet hij over een afstand van duizend mijl pilaren van vuur oprichten in twee rijen, zodat de avalanza er tussendoor zou gaan, en bij de pilaren stelde hij trompettisten en harpspelers op ten getale van een miljoen, verdeeld in honderd groepen. En ze waren zo gerangschikt dat, wanneer de avalanza er voorbij zou komen, zij aan boord konden gaan.
9. Tijdens de afwezigheid van Fragapatti waren vele van de geesten die gered waren uit de kwellingen en de waanzin van de hellen in Aoasu, tot bewustzijn gebracht, meer dan honderd vijftig miljoen.
10. Hierover zei Athrava: Kleed hen in de meest opzichtige gewaden, en laat ze de dragers zijn van parfums en bloemen, en fakkels, als geschenken voor de I'hin-scharen van Hapacha. En bij de landingsplaats moeten de lichten worden getemperd, om het dragelijk te maken voor de pas verhevenen, die aan boord zijn.
11. Athrava zei: Wat Mouru betreft, binnen de muren van licht moet het graad zeven zijn; maar zodra Fragapatti de troon heeft bestegen, moet het worden verhoogd tot negen. En in die tijd bedroeg negen in Haraiti vijftig procent van het uithoudingsvermogen op het plateau.
12. Jehovih had gezegd: Indien zij de lichtsterkte verhogen, zal het meer aanvaardbaar zijn voor Mijn etherische scharen, want zij hebben lange tijd dichtbij de aarde vertoefd, en zij dorsten naar het etherische licht. Maar u dient te overwegen dat hier duizenden miljoenen atmosferiërs zijn die het etherische licht niet kunnen verdragen, maar zich prettig voelen bij een lager percentage. Let er dus op, dat de muren van licht Mijn scharen in het duister beschermen aan de ene kant, maar verhoog de graad erbinnen tot negen.
13. Athrava zei: Er zullen reeksen van trappen komen die over de muren van Mouru leiden en op

die dag moeten zij wit en verlicht zijn, hetgeen voldoende zal zijn om de mensen te verdelen in overeenstemming met het licht dat voor hen geschikt is. De I'hins die bij Hapacha zijn, zullen over de muren heen gaan, want zij gingen hun stoffelijke steden op dezelfde manier binnen; zij zijn trouwens in staat om het licht te verdragen; maar de I'huans die bij Hapacha zijn, zullen zonder dat willen blijven. Voor hen moet ge een plaats gereedmaken van genoeg en rust.

14. Maar ten aanzien van de etheriërs verstrekte Athrava geen orders, want zij waren in staat om alle nodige zaken te begrijpen, en wel zonder aanwijzingen.

HOOFDSTUK XXVI

1. Toen Fragapatti met zijn ruimteschip, de avalanza, de Weg van het Vuur binnenkwam, waar Athrava de musici en de groepen vastmakers had opgesteld, verbraken de scharen aan boord alle banden van welvoeglijkheid, zo groot was hun genoeg en zij juichten en zongen uit verheven enthousiasme met de trompettisten mee. Veel van hen bereikten de rang van Oriaan, en niet weinigen zelfs die van Nirvaniër. En zij werden als Goden en Godinnen door hun eigen verrukking, en ze konden zien, horen en begrijpen, zelfs tot aan de derde graad boven die van de bruiden en bruidegoms van Jehovih!

2. Dit waren maar onregelmatige toestanden van verlichting, waaruit zij na verloop van tijd terugkeerden en in staat waren om beschrijvingen te geven van hun visioenen. Want zo schiep Jehovih de mens, met perioden van helderheid die ver uitgaan boven zijn groei en na zich dat gerealiseerd te hebben, keert hij terug tot zijn normale toestand om zich op natuurlijke wijze voor te bereiden.

3. Langs de weg, aan elke kant, waren spreuken en gezegden die karakteristiek waren voor de scharen van Hapacha en de stervelingen van Guatama. Toen Hapacha ze zag, zei hij: Hoe is dat mogelijk? Waar kregen deze Goden die informatie vandaan? Maar het licht kwam tot zijn eigen ziel, zeggend: De wijze en goede uitspraken van de mensen beneden worden door Jehovih's vlugge boodschappers naar de rijken daarboven gebracht. Hoab stond er dichtbij en hoorde wat Hapacha zei, en Hoab vroeg: Hoe kunnen mensen en geesten geïnspireerd worden tot goede en wijze uitspraken? Wie heeft bedacht om zulke opschriften langs de weg naar het Al Licht te plaatsen! En wat worden er toch een duistere daden verricht, als de ziel van de mens vervloekingen en slechte woorden bedenkt om uiting te geven aan zijn afschuwelijke zonden, en hij rond zichzelf een muur van schrikbarende verwensingen optrekt! Waarmee hij later wordt geconfronteerd en dan vol ontzetting is door de verwoesting van zijn eigen dodelijke wapens. Hoe weinigen beseffen inderdaad de vreselijke stuwkracht van hatelijke woorden, zich verbeeldend dat ze slechts zijn als de wind die voorbij gaat en niet meer wordt waargenomen, maar die vermeld staan op het uithangbord van de hemel, als zijn vruchten die hij naar de markt brengt! Het vergif dat zijn mond toebedeelt aan zijn medemens! Een man werpt een dodelijke speer, maar hij valt op de grond en blijft daar liggen; maar woorden en uitspraken zijn veel krachtiger, ze snijden diep in de ziel der dingen. Voor u is het werkelijk prachtig, O Hapacha, en ook voor uw scharen, met de zuivere boekrol daarginds om Haraiti binnen te gaan!

4. Zo vlug als het schip voorbij de lichten ging, kwamen de etherische musici aan boord, verlangend om Hapacha en zijn scharen te ontmoeten, speciaal de I'hins, en hen geluk te wensen dat zij de eerste oogst waren uit de laagste hemel aan het einde van een cyclus. En vreemd genoeg waren het precies tweemaal zoveel als Sethantes gereed had gemaakt tijdens de eerste dageraad op de aarde. Fragapatti riep de vlugge boodschappers die tot de Wegen van Gon in etherea behoorden, en hij zei tegen ze: Gaan jullie naar Sethantes, wiens velden in de Wegen van Gon liggen, en zeg tegen hem:

Gegroet in de naam van Jehovih! De aarde heeft Obsod en Goomatchala bereikt, het tehuis van Fragapatti, die liefde en vreugde zendt namens zestig miljoen, de eerste oogst van h'ak, van graad vijfenzestig.

5. Van deze boodschappers vertrokken er vierhonderd en ze lieten een reserve achter van achthonderd die verder gingen met de avalanza.

6. De druja's, die in opzichtige kleding waren uitgedost, trokken zich enigszins terug bij de aankomst, omdat ze bang waren van het licht. Toen het schip bij de muren was aangekomen en geankerd, kwamen de maarschalken van Mouru naar de voorzijde, ten getale van twee miljoen, als escorte om allen te begeleiden die verkozen over de naar boven leidende trappen te gaan,

7. En zo groot was het vertrouwen van Hapacha's scharen, dat er meer dan vijftig miljoen van hen de zee van vuur ingingen, zingend: U zij de glorie, O Jehovih! Schepper van Werelden!

8. Bij het zien van hun grote vertrouwen gebod Athrava om rode en blauwe lichten, om ze aan te moedigen; en er was niet één van allen die bang werd, of zich van het licht afkeerde. En nu werden velen van hen genoodzaakt om voor het eerst de heerlijkheden en krachten van de Goden en Godinnen te aanschouwen. Mouru was overal verlicht. De structuur van de tempel, zijn omvang en de pracht van het ontwerp, met zijn honderdduizenden spiegels en lenzen, zijn doorschijnende en ondoorschijnende kristallen, doorschijnende en ondoorschijnende cirkels en bogen, honderden miljoenen, die gezien vanaf de ene plaats weer anders waren als ze vanaf de andere plaats gezien werden, alsof elke positie ernaar streefde de anderen in schoonheid en volmaaktheid te overtreffen. Zodat iemand die duizend jaar lang zou rondlopen in de tempel, ieder moment als het ware een nieuw paleis zou zien van een weergaloze pracht.

9. En zo wonderbaarlijk was het ingericht dat de gezichten van een miljard mensen gezien konden worden vanaf elke plaats waar een persoon zich mocht bevinden; en toch maakten al deze mensen deel uit van het gebouw, als edelstenen, geschapen door Jehovih als versiering van Zijn hemelse woningen.

10. Hoab, die altijd rap van tong was, zei: O, konden engelen en stervelingen er maar naar streven zichzelf tot zulke edelstenen als deze te maken! Hapacha sprak niet, hij was overweldigd door de schoonheid en pracht. Yaton'te zei: Als u op de troon bent, Fragapatti, zal ik vertrekken naar het koninkrijk Yaton'te; hier zal ik dus afscheid nemen. Fragapatti schudde hem de handen en zei: Jehovih zij met u!

11. Zo bleef Yaton'te waar hij was, maar Hoab en Hapacha gingen met Fragapatti verder. Alle ogen waren op hen gericht, en in het bijzonder op Hapacha, wiens volharding van geloof in Jehovih de lagere hemelen gewonnen had voor Wijsheid en Liefde. En terwijl zij zich naar de troon begaven, stond de grote Athrava op, glimlachend, en hij strekte zijn handen uit om hen te ontvangen. Naast en achter Athrava zaten de vijf Godinnen, Ethro van Uche en Rok; Guissaya van Hemitza, van het Dal van M'boid in etherea; Si'tissaya van Woh'tabak, het voormalig tehuis van Fuevitiv; Ctevi van Nu, Porte'Auga; en Rinava van de Moerassen van Tholiji, in Zuid Suyarc van de Wegen, nabij Zuh'ta en Hitch'ow, in het Zuidelijk etherische gewelf van Obsod.

12. En ook de Godinnen stonden met uitgestrekte handen op; en nu, vanwege de schittering van hun aanwezigheid, werd de troon een decor van geheiligd licht, en daarvandaan strekten zich koorden uit naar al de raadsleden en van hen straalden die naar buiten uit zodat ieder persoon in de Tempel van Jehovih met de troon werd verbonden, waardoor elk gesproken woord voor allen duidelijk werd.

13. Athrava zei: Welkom, in de naam van Jehovih, O Fragapatti! En uw scharen met u! De

Godinnen herhaalden deze woorden, en ze weerklonken vanuit het voltallige gehoor. Fragapatti zei: In Uw naam, O Jehovih, ben ik naar mijn beminden gebracht. Weest U met ons, O Vader, opdat we U mogen verheerlijken! Ontvang, O mijn volk, Hapacha, de Zoon van Jehovih, die zich verhief en de hele nacht in het duister stond, in vertrouwen op Jehovih. Ik heb hem en zijn scharen verlost in de dageraad.

14. En nu verscheen er, opkomend als een nieuwe zon, Jehovih's licht van achter de troon, roodachtig getint, zinnebeeld van het westelijk Licht, ter ere van Hapacha. En het verrees en stond in grote schittering boven Fragapatti's hoofd. Toen sprak Jehovih uit het Licht en Hij zei:

15. Met Mijn adem schiep Ik het aardgeboren kind tot leven; met Mijn hand bezielde Ik de nieuwgeborene geest; en met Mijn Licht verlicht Ik de ziel van Mijn Faithist. Zie, Ik woon in de Allerhoogste plaats, en in de laagste van de geschapen dingen; wie Mij ook zoekt, die zoek Ik ook; wie Mij ook bekendmaakt, die maak Ik ook bekend, Hapacha, Mijn Zoon, Redder van mensen! Uit Mijn Licht zult u gekroond worden!

16. De Stem eindigde, en nu ging Fragapatti naar het midden van de troon en nam van het licht en vormde het tot een kroon, en plaatste die op Hapacha's hoofd. Hij zei: Kroon van Uw Kroon, O Jehovih, kroon ik Uw Zoon! In Uw Licht zal hij wijs en machtig zijn, met liefde voor al Uw geschapen wezens, van nu af tot in eeuwigheid.

17. De Godinnen ontvingen hen vervolgens, en na de vereiste ceremoniën namen zij allemaal hun plaatsen in, Fragapatti in het midden van de troon. Athrava nam tegelijk ontslag, tijdens het verblijf van Fragapatti. De es'enaurs zongen nu: U zei de glorie, O Al Licht; de Persoonlijkheid van ieder koninkrijk, hoog en laag; die onze broeders en zusters heeft thuisgebracht!

18. Uit spontane opwelling van dankbaarheid stonden Hapacha's scharen op, ten getale van vijftig miljoen en ze antwoordden zingend: Hoe kunnen onze zielen de woorden vinden voor U, O Jehovih! Hoe kunnen we de Liefde van Uw Zoons en Dochters vergelden? Maak ons licht en zuiver, O Vader! Smetteloos voor hen en U!

19. Maar de liederen duurden lang, en ze werden met begaafdheid gezongen, verheugend en antwoordend, van miljoenen aan miljoenen, als een opera van de hoge hemel.

20. Toen de muziek ophield, zei Fragapatti: Aan het eind van de dageraad van dan zullen deze scharen ontvangen worden als bruiden en bruidegoms van Jehovih, en met ons opstijgen naar de gewesten van Gomatchala in etherea. Degenen die indelen zullen hen daartoe in Haraiti in groepen verdelen; met etherische leermeesters om hen voor te bereiden. Opdat dit volbracht zal kunnen worden, kondig ik een dag van ontspanning af, om op de volgende dag in orde van zaken bijeen te komen.

21. De maarschalken verkondigden daarna zoals geboden was en de scharen gingen zich verpozen, de etheriërs stormden in grote vrolijkheid naar Hapacha's atmosferiërs toe en iedereen was verlangend naar de een of ander.

HOOFDSTUK XXVII

1. Toen zij tot het werk geroepen waren, zei Fragapatti: Ten gerieve van mijn eigen scharen zal het licht nu twee graden verhoogd worden. In dit geval zal het goed zijn om de scharen van Hapacha toe te staan dat zij zich terugtrekken naar de velden van Hukaira (in Haraiti), waar Athrava reeds

een plaats en leraren voor hen klaar heeft.

2. Dienovereenkomstig brachten nu de begeleiders de scharen van Hapacha over, behalve ongeveer een miljoen die besloten het licht te verdragen. De es'enaurs zongen terwijl deze regelingen werden uitgevoerd, en toen het voltooid was, hield de muziek op.

3. De hoofdmaarschalk zei: Vlugge boodschappers, die buiten wachten, groeten Jehovih's troon, en Zijn God, en verzoeken om gehoor. Fragapatti vroeg: Waar komen zij vandaan? En met welke reden?

4. De maarschalk zei: Het gaat over de velden van Howts. Hun werk betreft de knopen van Osivi. Fragapatti zei: Verleen hen toegang in het teken van Emuts, met Gods groeten, in de naam van de Vader.

5. De maarschalk verwijderde zich een kort moment en toen hij terugkeerde, bracht hij duizend vlugge boodschappers binnen, van wie Arieune de Godin was. Ze kwam aan de linkerkant van de troon. Fragapatti zei: Godin Arieune, gegroet zij u, in naam van Jehovih! Ga uw gang.

6. Arieune zei: Gegroet, in liefde tot u, Fragapatti, en tot al uw scharen. Ik spoedde mij naar hier van de velden van Howts, afdeling twaalf, op het voormalige plateau en de plaats van Hored, waar een miljard zielen in een knoop zijn verwickeld, sedert vele dagen. Ik meldde dit aan de Heer God van Jaffeth, Ah'oan, wiens strijdkrachten geheel bezig zijn, en hij zond mij hier naartoe.

7. Fragapatti antwoordde: Het is in orde. U bent vrij! Hoab, kunt u de knoop losmaken? Hoab zei: Ik heb het vertrouwen om het te proberen. Waarop Fragapatti antwoordde: Athrava zal met u meegaan, maar u doet het werk. Kies daarvoor uw scharen uit mijn etheriërs, en zorg voor een geschikt vaartuig zodat u, indien u het raadzaam acht hen weg te brengen, dit doen kunt. Ga daarom mee met de kapitein van de gelederen, en bepaal uw keuze, en geef intussen de opdracht dat het vaartuig wordt gemaakt en voor u in gereedheid wordt gebracht.

8. Hoab antwoordde: Met Jehovih's hulp zal ik hen verlossen. En hij groette, en met de kapitein van de gelederen trok hij zich terug en maakte zijn keuze, vijf miljoen in totaal, waarvan de helft doktoren en verplegenden waren. Intussen liet hij de geschikte werklieden een vaartuig bouwen met voldoende ruimte en sterkte, als geboden door Fragapatti. En in zeven dagen tijd was alles voltooid, en gebod Hoab zijn scharen om in het schip te gaan, en hij en Athrava gingen ook aan boord; en weldra waren zij op weg, begeleid door de Godin Arieune in haar pijlschip, naar de plaats van de knoop.

HOOFDSTUK XXVIII

1. De Godin Arieune verminderde de snelheid van haar pijlschip om zich aan te passen bij Hoab's vaartuig; zo spoedden zij zich samen voort in een rechte lijn, aangedreven zoals een raket wordt aangedreven, door voortdurende uitstralingen vanuit de romp, en dit wordt teweeggebracht door de bemanning en de gezagvoerders, geoefend in het hanteren van Jehovih's elementen. Want net als de stervelingen de middelen ontdekken om de oceaan over te steken en een ballon op te laten, zo bouwen de Goden en geesten machtigere ruimtevaartuigen en stuwen ze voort door het firmament, tussen de sterren en over en onder en achter de zon.

2. En wanneer de etheriërs, het hoogst gestegen in de meest ijle sferen, hun schepen naar omlaag sturen in de dichtere lagen van een stoffelijke wereld, nemen hun vaardige werklieden ballast in, en

draaien de propellers om zodat de rondwervelende schroeven een evenwicht krijgen met de ruimte en de richting van voortbewegen; daarom moet de bemanning het vak beheersen en de rang en graad bezitten overeenkomstig de bedrevenheid. Veel van hen doen zo'n duizend jaar dienst als leerling en worden zo bekwaam in het omgaan met de elementen, en in de kennis van de graden van dichtheid, dat miljarden kilometers van wegen in de hemel voor hen als een goed gekend boek zijn.

3. En zodoende vertrouwd met Jehovih's uitgestrekte gebieden, zijn zij zeer gezocht, speciaal in noodgevallen, of op reizen van miljoenen jaren; want zo goed kennen zij de eisen, de plaatsen van verrukking, de gevaren van vortexen en draaikolken en maalstromen dat, als een God zegt: Breng mij hierheen, of daarheen, zij de kortste weg weten en de benodigde energie.

4. Want, zoals Jehovih ijsbergen in de stoffelijke oceaan heeft laten ontstaan, gevaarlijk voor schepen; en sterke stromen van passaatwinden, en stromingen in de oceaan, zo zijn er in het etherische firmament stromingen en verdichtingen waarvan de goedgeschoolde God gebruik kan maken, hetzij voor een rustig plezierreisje, of een snelle reis voor een spoedeisende zaak naar engelen of stervelingen die in nood verkeren.

5. En, hetzij een God of Godin, die plotseling door een hogere raad wordt uitgezonden naar een afgelegen plaats, hij of zij dient reeds voldoende bekend te zijn met navigators om te weten wie ze moeten kiezen; en evenzo de zaak goed genoeg te begrijpen om een helpende hand te reiken als dit vereist is. Want vaak beschikken de navigators niet over vlugge boodschappers om hen te loodsen; en toch kan een korte reis van vijftigduizend mijlen evenveel bekwaamheid vereisen als een van een miljoen mijlen, speciaal bij het afdalen naar de stoffelijke wereld.

6. Hoab wist het, en hij slaagde er goed in. Nauwkeurig volgde hij in het spoor van het pijlschip totdat zij het verwoeste plateau naderden, en toen, temidden van de woelige stromingen, kwam Arieune langs zij, aangezien zij merkte dat Hoab's vaartuig minder hanteerbaar was, en zij maakte haar schip vast. Ze zei tegen Hoab:

7. Kijk, we zijn dicht bij de plaats. Toen vroeg Hoab: Hoe ontdekte u een knoop in zo'n verwoest land? Arieune antwoordde hem:

8. Toen Jehovih de vrouw schiep, schonk Hij haar twee belangrijke eigenschappen: nieuwsgierigheid en de zorg voor anderen. Dus, toen ik hier langs kwam en de plaats onderzocht waar het eerste hemelse koninkrijk was, herinnerde ik mij dat er was verteld hoe Aph enige eilandplaatsen verliet waar ooit een kolonie in de hemel was gesticht, en ik stopte er om het te onderzoeken. Ik werd begroet met gekreun en een vreselijk rumoer! Ik hoorde de Osivi-knopen, zoals ik vaak eerder anderen had gehoord.

9. Wij landden en legden aan, en gingen weldra op zoek, geleid door het trieste lawaai. Toen kwamen we bij de grote heuvel, de knoop, waar een miljard druja's tot een massa waren samengebonden! Jammerend, ingebakerd en kreunend alsof de hele massa waaruit zij bestonden met de dood worstelde, maar niet kon sterven!

10. Omdat ik zelf krachteloos was om zo'n vreselijke overmacht aan te kunnen, oriënteerde ik mij op de gewesten waar ik de dichtstbijzijnde God kon vinden; en nadat ik dus de omvang van de knoop had bepaald, begon ik de reis, zoals u vernomen hebt.

11. Hoab zei: Elke dag aanschouw ik Uw wijsheid, O Jehovih! Uw wonderlijk oordeel rijst in een nieuw licht voor mij op. Wie anders dan U, O Vader, heeft de vrucht der nieuwsgierigheid volmaakt geschapen in Uw Dochters? Van de kleine kiem, zichtbaar in de sterfelijke vorm, tot het overzien

van Uw hemelen door zulke Godinnen!

12. Terwijl Hoab zo redeneerde, kwamen zij aan een geschikte landingsplaats, waar ze hun schepen ankerden, en toen haastten zij zich naar de knoop. Zonder veel ophef ommuurde Hoab de knoop met laagstaand vuur en liet een doorgang open aan de oostkant, waar hij duizend wachten plaatste. Van zijn legermacht plaatste hij een miljoen personen buiten en achter de muren, en die werden verdeeld in groepen van sorteerdere, bewakers, doktoren, verzorgers en dragers, en makers van vuur en water. De sorteerdere waren voorzien van roeden van vuur en water, en de bewakers met schilden en blinddoeken.

13. Vervolgens plaatste Hoab nog een miljoen tussen de knoop en de doorgang, en zij werden in vier rijen opgesteld, elke twee rijen tegenover elkaar en slechts twee passen gescheiden; zodat het tussen de rijen leek op een steeg met muren. En Hoab liet de knoop aan alle kanten omsingelen door de andere drie miljoen. Elk van hen was voorzien van een vuurlamp, die zij in de rechterhand hielden. En toen alles dus in gereedheid was, gebod Hoab dat de aanval zou beginnen. En tegelijk duwden de aanvallers hun vuurlampen in het gezicht van de dichtstbijzijnde druja en, ze met de andere hand vastgrijpend, trokken ze hen weg. Niet al de druja's geven hun houvast aan de knoop op bij het zien van de lamp, maar dikwijls is het nodig dat ze bijna verbrand en verstikt worden door het licht voordat ze hun greep loslaten. Deze greep komt niet voort uit kwaadaardigheid, maar uit angst.

14. De knoop is niets meer of minder dan een massa van miljoenen geesten die in paniek geraakt zijn en hun hoofdman of leider aanvallen, die machteloos wordt in hun greep en al vlug in het midden van het kluwen wordt gewikkeld.

15. En als de bevrijders dus aan de buitenkant van de knoop beginnen en de krankzinnige en jammerende geesten lostrekken, slingeren zij hen naar achter, waar ze worden opgevangen door de volgenden die ze op hun beurt in de stegen gooien, waar ze weer naar voren worden geduwd tot voorbij de doorgang in de muur van vuur. Vanaf het moment waarop de druja de vuurlamp in zijn gezicht geduwd krijgt, wordt het hem dus niet toegestaan te talmen, maar wordt hij zonder meer van de een naar de ander geslingerd, zo vlug dat hij zich niet aan wat voor persoon of voorwerp dan ook kan vastklampen. Want zouden zij zich zelfs maar aan de bevrijders vastklampen, eerst één en vervolgens een ander, dan zou een tweede knoop spoedig het gevolg zijn. Daarom is het ontwarren van een kluwen met een miljard krankzinnige engelen niet alleen een gevaarlijke procedure, maar ook een prestatie van bijzondere grootheid die wordt verricht door vijf miljoen etheriërs.

16. Om ongevallen te voorkomen, stelde Hoab Athrava aan om de verlore engelen onder zijn hoede te nemen nadat zij achter de muren waren; want Athrava had langdurig praktijk opgedaan in zulke aangelegenheden, duizenden jaren. Zo verdeelde Athrava de druja's in groepen en plaatste hij bewakers met vuurroeden over hen; en in sommige gevallen bracht hij de groepen weg en ommuurde ze ook met vuur.

17. Tegen de tijd dat er vijfhonderd miljoen uit de knoop waren losgemaakt, begonnen sommige van de verlore groepen zichzelf tot kluwens te binden. En toen Athrava dit zag, zei hij tegen Hoab: Kijk eens, zij worden te talrijk voor mijn scharen. Ik heb onvoldoende bewakers. Hoab zei:

18. Dan zal ik voor een tijd stoppen en in plaats van ze te bevrijden, naar u toekomen om te helpen. Dus onderbrak Hoab de strijd een poos, en samen werkten zij aan degenen die buiten waren en ze ontbonden de kleine knopen en brachten ze op een veiliger manier onder door een groter aantal bewakers over ze aan te stellen.

19. Toen dit achter de rug was, begonnen de es'enaurs vrolijke muziek te spelen en te dansen en te

marcheren; want zo is de werkwijze in het herstelproces dat door de Goden in praktijk wordt gebracht. Dan komen de verzorgers met opwekkende woorden, met vrolijkheid en pret, het ene vermaak na het andere in een snelle opeenvolging. Maar wat betreft de raaskallende maniakken, en de stompzinnigen en de hulpeloos verblinden, daar richtten nu de doktoren hun aandacht op.

20. Weer vielen Hoab en zijn legermacht op de knoop aan en ze trokken degenen die aan de buitenkant waren weg en wierpen ze eruit, maar niet zo vlug omdat er minder bevrijders waren, want Hoab had een extra miljoen aan Athrava afgestaan, buiten de muren. En nadat er nog driehonderd miljoen verlost waren, stopte Hoab weer en voegde zich bij Athrava om hem te helpen en ze op dezelfde manier in groepen te verdelen. En hij stond nog een miljoen van zijn legermacht aan Athrava af, en daarna hervatte hij nogmaals de aanval op de knoop, en zo ging hij door totdat hij de kern van de knoop bereikte en het hele miljard druja's had ontbonden, en hij geleidelijk aan zijn eigen legermacht verminderd had om die van Athrava te versterken.

21. En toen Hoab bij de kern van de knoop was aangekomen, vond hij daar Oibe, de valse God, die zich valselijk betitelde als Thor, de etheriër. En in het midden van de knoop hadden zij juwelen van buitengewone waarde en gestolen kronen en symbolen, en roeden, en heilig water, en urnen, en wierook, en een gebroken Wiel van Jehovih, een gebroken triangel van de Goden, en in feite genoeg dingen waarover men een boek vol zou kunnen schrijven. Het volstaat met te zeggen dat een valse God en zijn koninkrijk bezweken waren, en hij viel, verpletterd in de glorie van zijn troon. En bij hem waren zeven valse Heren, die ook in de vreselijke val verpletterd waren.

22. Oibe en zijn Heren, eenmaal uit hun opsluiting in de knoop, waren ook krankzinnig en wild van angst, en ze schreeuwden en huilden uit alle macht, net als alle anderen, als liederlijke dronkaards, ijlend en bevreesd voor denkbeeldige verschrikkingen die niet bestaan. Of zoals een hand die langdurig is samengedrukt, gevoelloos wordt en als de druk is weggenomen nog steeds niet vrij lijkt te zijn. Oibe noch zijn Heren wilden geloven dat zij vrij waren, want ze huilden nog steeds en riepen om hulp.

23. Tezelfdertijd kwam er van Ah'oan, de God van Jaffeth, een boodschapper met veertig metgezellen en vijfhonderd leerlingen; en de boodschapper heette Turbe, een atmosferiër, driehonderd jaar en graad twee. Ah'oan laat u groeten, in Jehovih's naam! Turbe zei: Tot wie moet ik spreken; tot wiens eer strekt deze verlossing, behalve Jehovih? Athrava zei:

24. Tot die van Hoab, een Zeredhoër volgeling van Fragapatti, die tijdelijk in Mouru verblijft, de hoofdstad van Haraiti. En Athrava ging verder met te vragen naar Turbe's naam, waar hij vandaan kwam, en in het bijzonder of hij eerder van deze knoop geweten had, en de geschiedenis van zijn ontstaan? Waarop Turbe antwoordde:

25. Dit heb ik van Ah'oan vernomen: Zo'n vierhonderd jaar geleden werd één van de sub-Goden, Oibe geheten, vanwege zijn bescheidenheid en vogelachtige vlugheid, bevorderd door Samati 12), die nu de door Fragapatti aangestelde meester is over de I'huans. Degeen die door Hoab verlost werd, is Oibe, de voormalige trouwe sub-God met eerbare bedoelingen. Zijn koninkrijk gedijde gedurende tweehonderd jaren, en zijn naam en faam verspreidden zich door al deze hemelen, en zelfs omlaag naar de stervelingen, die door zijn geesten die hem aanbaden werden geïnspireerd tot het maken van beelden van vogels (oibe of ibis) en die wijdden ze aan Oibe.

26. Hij werd ijdel vanwege het gevele, en raakte het vertrouwen in Jehovih kwijt en tenslotte eindigde hij in ongeloof en zei dat er geen Allerhoogste bestond, behalve als iedere God voor zichzelf verkoos zich te verheffen. Binnen zijn gebieden, die bijna een miljard engelen bevatten, had hij een dozijn of meer Heren onder zich; tot de wijsten van hen begon hij zijn inzichten te prediken, rekenend op lof en verheerlijking.

27. In de loop van een aantal jaren kwam deze kwestie voor Oibe aan een toppunt en een paar van zijn begunstigde Heren riepen een nieuw koninkrijk uit, getiteld: Het Allerhoogste Koninkrijk in de Allerhoogste Hemel! En de titel die hij aannam, luidde: Thor, de Eniggeboren Zoon van het Al Licht! Thor, het Persoon geworden Al Licht! Thor, de Persoonlijke Zoon van Mi, het Maagdelijke Universum!

28. Zo scheidde Oibe zich af van de ware God en zijn koninkrijken; en dadelijk ommuurde hij zijn koninkrijk met een staand leger en bevorderde zeven van zijn meest bekwame bewonderaars tot Heren; en anderen tot generaals en kapiteins. En tegelijk begon hij ermee zijn troon te vergroten en te verrijken, en zijn hoofdstad, die hij Osivi noemde en die bekend stond als Howts op de echte kaarten.

29. In de loop van honderd jaar werd zijn koninkrijk tot een plaats met twee miljard zielen. Zijn voornaamste stad, Osivi, werd de rijkste en meest opzichtige stad die er ooit geweest was in deze hemelen. De straten waren geplaveid met edelstenen; de paleizen van hemzelf, zijn Heren, en zijn maarschalken en generaals waren gebouwd met de kostbaarste juwelen, met pilaren, bogen en vertrekken van de meest ingewikkelde techniek, en met het kostbaarste materiaal.

30. Oibe werd tot een tiran; en behalve zijn Heren en een paar begunstigde vrienden, werd het aan niemand toegestaan zijn troon te naderen anders dan te kruipen op de buik, en zelfs dat onder bewaking. Ook was het hen niet toegestaan hun ogen op hem te richten behalve van zeer grote afstand. En al zijn onderdanen waren in feite zijn slaven, ofschoon zij onder toenemende discipline stonden. Deze slaven werden ver weg in atmosfeera gestuurd, of anders naar de aarde omlaag, om schatting te vergaren voor de glorie van Thor (Oibe) en zijn gunstelingen; ook koesterden deze slaven geen wantrouwen omdat ze dachten voor Jehovih te werken, gelovend dat Hij in de hoofdstad Osivi woonde!

31. In het begin ontwikkelde Thor zijn slaven en verbeterde hen anderszins; maar toen hij ontdekte dat zij minder gehoorzaam werden als gevolg van kennis, verwoestte hij tenslotte alle hemelse scholen en instituten en besloot zijn onderdanen voor altijd onwetend te houden. Dientengevolge verlieten degenen die wijzer waren hem, behalve zijn beampten, en bleven zijn engelen zonder kennis, niets wetend, behalve dat zij eeuwig voor Thor moesten werken!

32. Bij deze onwetendheid hield Thor zijn onderdanen altijd in angst voor hemzelf, hen voortdurend dreigend met vreselijke straffen als zij ophielden tot hem te bidden als het enige Al Licht in persoon, Jehovih. En na verloop van tijd vergat zijn volk alle streven naar een andere hemel of een andere God. Veel van hen werden afgevaardigd om als beschermgeesten bij de stervelingen te wonen en die over te halen om Thor en Ibis te aanbidden, dreigend dat ze na de dood in padden en slangen zouden veranderen als zij deze geboden niet gehoorzaamden.

33. Zo heerste de valse Thor gedurende vierhonderd jaar in Osivi; ook was het voor Samati niet mogelijk een leger van voldoende sterkte te sturen om zo'n koninkrijk te overwinnen. Maar eindelijk kwam er verandering. Zes generaties geleden daalde er een licht uit de hogere hemelen; en, overeenkomstig de oude legenden, was het een voorteken dat de Goden uit de hogere werelden tussenbeide zouden komen.

34. Dus zond Samati, hiervan gebruikmakend, afgezanten naar Thor, alias Oibe, en verzocht hem om zijn slechte handelwijzen op te geven en Jehovih weer in te stellen. De valse Thor zond antwoord terug, zeggend: Toen ik een kind was, werd mij geleerd om Jehovih te vrezen, en ik vreesde Hem. Na een lange ervaring heb ik ontdekt dat er in alle werelden niets te vrezen valt. Indien er al een Jehovih bestaat, is Hij zonder vorm of persoonlijkheid of betekenis! Ik vrees Hem

niet! Ik vereer Hem niet! Mijn hemel is goed genoeg voor mij en mijn Heren. Wat mijn onderdanen betreft, laat geen mens, of God, of Heer zich met hen bemoeien.

35. Samati, die de rechtmatige God van al deze hemelen en van de aarde was, zag in dat er geen middel bestond om Thors slaven te bereiken, want zij waren te onwetend om iets of iemand anders dan Thor te wensen. Niettemin stuurde hij voor de tweede keer bericht naar Thor. Ditmaal zei hij: Uw koninkrijk is zelfs nu verstoken van genoeg intelligente mensen om u te beschermen in geval van paniek. Als er een komeet, of een plotseling licht, of de aankomst van een avalanza in uw gebieden zou plaatshebben, zou u zich zeer zeker terugvinden in een knoop, omvergeworpen. Uw onderdanen zien tegen u op als de Allerhoogste; zij zullen beslist op u losstormen.

36. Thor stuurde de boodschappers met een beledigend antwoord terug. Zo bleef de kwestie bestaan tot na de aanstelling van Ah'oan als God van Jaffeth en haar hemelen, hetgeen tegelijk Thors afgezanten afsneed van de stervelingen, en hem opsloot binnen zijn eigen koninkrijk. In die tijd was Samati aangesteld om het woord van God te grondvesten onder de stervelingen, maar hij meldde Thors standpunt aan Ah'oan.

37. Ah'oan stuurde afgezanten naar Thor, de valse, hem op dezelfde manier smekend zijn identiteit op te geven, en met zijn koninkrijk terug te keren tot Jehovih, en hij beloofde hem zo goed mogelijk te helpen. Hierop antwoordde de valse Thor via de boodschappers en hij zei:

38. Ah'oan, jij overweldiger! Als jij gunsten van mij verlangt, moet je mij naderen als alle Goden en engelen dat doen, kruipend op je buik tot voor mij. Je zult geen zier inbreuk maken op mijn Meest Heilige Koninkrijk, of ik zal je met zweepslagen en vervloekingen naar mijn laagste gewesten verbannen!

39. Ah'oan was verbaasd, maar hij begreep dat voor Oibe in moeilijkheden zou komen, er niets voor hem gedaan kon worden. Zo kwam die tijd; Jehovih liet hem de volledige periode van zelfverheerlijking doormaken. Dus kwam Oibe ten val!

40. Turbe eindigde, en Athrava zei: O Jehovih, wanneer zal de mens ophouden te vallen? U hebt Uzelf op alle plaatsen bekendgemaakt, hoog en laag; Uw Goden en Heren en talloze engelen hebben U bekendgemaakt! U alleen bent het wachtwoord voor het ganse universum! Uw naam bezit duizend verheven zinspreuken om de zielen van stervelingen en engelen vanuit de duisternis naar het licht te brengen, en toch keren zij zich van U af, Gij Schepper van zonnen en sterren en ontelbare etherische werelden! En zij werpen zichzelf op als voorwerp van verering! O kleinzieligheid van Goden en mensen! O ijdelheid van Uw kleine kinderen!

41. U hebt tegen de stervelingen gezegd: Begeef u niet in de moerassen, want daar heerst de koorts; bouw geen grote steden, want daar heerst de zonde; jaag geen wellust na, want daar heerst de dood! Maar zij lopen er blindelings in, en worden gekneusd en sterven!

42. Tot hen die zijn opgestegen in de hemel, hebt U gezegd: Denk aan de lessen van de aarde, anders gaan jullie ten onder. Denk aan het lot van verwaandheid, opdat jullie niet met de zweep krijgen. Denk aan de koning en de koningin van de aarde, hoe zij in de hemel gebonden worden, anders worden jullie ook gebonden.

43. Maar zij willen niet luisteren; het ijdele ego verheft zich in de ziel; zij zien geen andere God dan zichzelf waarin zij wijsheid erkennen.

HOOFDSTUK XXIX

1. Hoab hoorde het verhaal van Turbe en hij zei tegen hem: Sinds ik deze dingen heb vernomen, heb ik besloten om de valse Thor te binden, en zijn Heren, en ze met u mee te zenden naar Ah'oan! Turbe zei: Dit zou mij genoeg doen. Aangezien Thor Ah'oan heeft beledigd, zou het Ah'oan goed doen hem weer bij zinnen te brengen.

2. Hoab zei: Blijf dan nog even, en mijn doktoren zullen hen binden, opdat ze geen kwaad stichten in hun razernij, en ik zal hen overbrengen in de boot. Dus bonden de geschikte personen Thor en zijn Heren met koorden vast, want zij waren wild en razend; en daarna werden zij in Turbe's boot gestopt, gereed om weggebracht te worden. Hoab zei tegen Turbe:

3. Groet Ah'oan, in de naam van Jehovih. En zeg hem, dat volgens de wetten van deze hemelen, een valse God of valse Heer die de mensen heeft laten afdwalen van de Vader, na zijn verlossing opnieuw de waarheid aan zijn misleide onderdanen moet leren; noch zal hij hoger of sneller bevorderd worden dan de laagste van zijn vroegere onderdanen. Hiertoe zullen Oibe en zijn Heren opnieuw hun koninkrijken ontvangen, nadat Ah'oan's metgezellen hen tot het gezonde verstand hebben teruggebracht. Intussen zal ik op ditzelfde plateau uit deze krankzinnige druja's een nieuw koninkrijk voor de Vader gaan oprichten.

4. Vervolgens gingen Turbe en zijn metgezellen weer aan boord van hun boot en ze zetten meteen koers naar Ah'oan's koninkrijk; de valse Thor en zijn Heren jammerden en huilden van angst, ze konden man, vrouw, noch kind onderscheiden.

5. Nu richtte Hoab zijn aandacht op de in paniek geraakte druja's, die zichzelf voortdurend tot knopen vormden, en toch werden ze even vlug door de etheriërs weer uit elkaar gehaald. Hij zei tegen Athrava: Hoe meer hulpeloos is een geestelijk gestoorde geest dan een sterveling! Zij drijven op hun eigen verwilderde gedachten. De ene keer vluchten zij als de wind van ons vandaan; een andere keer stormen zij op elkaar in, of op ons, als gesmolten rubber, en kunnen we hen niet op een afstand houden.

6. Athrava zei: Zie de wijsheid van de Vader om de mens in een stoffelijk lichaam te scheppen! Wat een prachtige ankerplaats voor een jonge, of een zwakke, of een gestoorde geest! Wat een woning is een stoffelijk lichaam! Wat zouden we beter met deze krankzinnigen kunnen omgaan als zij daarvan voorzien waren!

7. Hoab antwoordde: Dit toont ons de manier waarop we moeten doorgaan met hun herstel. Aangezien we geen stoffelijke lichamen voor hen kunnen scheppen, heeft de Vader ons de macht gegeven om hen voorlopig op subjectieve wijze ervan te voorzien.

8. Dus gingen Hoab en Athrava verder: Om te beginnen ommuurden zij de plaats met vuur zodat geen van de druja's kon ontsnappen, en vervolgens verdeelden ze hen in groepen van duizend, ook door middel van vuur; daarna schiepen ze subjectieve lichamen voor hen, waarmee zij zich bereidwillig verbonden en voorkomen werd dat zij zich aan elkaar zouden vasthechten.

9. (Dit is wat de druja's reïncarnatie in een volgende wereld noemen). En terwijl zij op die manier tijdelijk voorzien werden door hun leraren, voogden en verzorgers, beeldden veel van hen zich in dat zij koningen en koninginnen en hogepriesters waren, en zelfs Heren en Goden!

10. Gedurende meer dan honderd dagen werkten Hoab en Athrava volgens bovengenoemde manier; en de doktoren en verzorgers en es'enaurs werkten om de geest van de mensen te herstellen; en zij

overwonnen de tegenspoed en hadden hen vrijwel allemaal hersteld en geordend toen er boodschappers van Fragapatti kwamen, die liet groeten en zei:

11. Kijk eens, de dageraad van dan gaat snel voorbij, en ik moet de Heer Goden nog bezoeken in de verschillende hemelen van de aarde. Daarom luidt mijn opdracht dat Athrava naar Mouru terugkeert en de troon herneemt; en dat Hoab ook terugkeert en mij vergezelt als mijn leerling en metgezel op mijn reizen. Zend deze bevelen naar Ah'oan, met de groeten uit mijn naam, en hij zal voor een God zorgen om over de verlost en uit de knoop van Osivi te regeren.

12. Zo werden Hoab en Athrava afgelost door een Heer die Ah'oan aangesteld had, en zijn naam luidde Su'kah'witchow, een atmosferische leerling van Samati, van vierhonderd jaar, en met een grote vastberadenheid en bekwaamheid. Derhalve voorzag Hoab Su'kah'witchow van een troon en liet vier miljoen leraren, verzorgers en doktoren bij hem achter. En met de andere miljoen vertrokken Hoab en Athrava naar Mouru in Haraiti.

13. Wat nu de vlugge boodschappers betreft die bij Arieune waren, zodra de knoop veilig was losgemaakt en Oibe en zijn Heren gebonden en overgebracht onder Turbe's toezicht naar Ah'oan gezonden waren, vertrokken zij na de gang van zaken te hebben opgetekend in Arieunes dagboek.

14. Fragapatti, die had vernomen van Hoab's welslagen in het bevrijden van de knoop, besloot hem eer te bewijzen bij zijn ontvangst in Mouru. Dus stuurde Fragapatti herauten uit in Haraiti om een dag van ontspanning af te kondigen en zo velen uit te nodigen als er naar Mouru wilden komen om Hoab te ontvangen. De betrokken ambtenaren zorgden voor musici, vlaggen, banieren en vuurwerk, geschikt om de honderden miljoenen inwoners van Haraiti te plezieren. Anderen zorgden voor een duizendtal ontvangstboten om gedeeltelijk op weg te gaan en Hoab's ruimteschip te ontmoeten.

15. Zo gebeurde het dat, toen Hoab in Mouru terugkeerde, hij met grote eer en majesteit werd ontvangen, en met lichten van buitengewone pracht.

16. Naderhand zei Fragapatti over deze aangelegenheid: Ik had hier een bepaalde gedragslijn mee voor; Hoab zou de volgende God van de aarde en haar hemelen worden. En wat ook maar de liefde, de bewondering en het ontzag zou kunnen winnen van zijn ongeleerde onderdanen, zou bijdragen tot hun verrijzenis.

HOOFDSTUK XXX

1. Zo was er gedurende een dag grote vreugde in Mouru; en toen het voorbij was, en de mensen zich naar hun diverse plaatsen hadden teruggetrokken, begonnen de werkzaamheden.

2. Fragapatti zei tegen Athrava: Kom en herneem de troon van Jehovih. Wat mijzelf betreft, ik moet nu gaan en een andere woonplaats in Zeredho vestigen; en daarna wil ik de Heer Goden van de districten van de aarde bezoeken.

3. En als ik deze werkzaamheden voltooid heb, zal het tegen het einde lopen van de dageraad van dan. Let er dus op, dat allen die zich voor de derde verrijzenis gereed willen maken, tijdig worden bekendgemaakt.

4. En toen Fragapatti was opgestaan van de troon, werden er vlugge boodschappers aangekondigd die van Sethantes, de vroegere aardbewoner kwamen. De maarschalken kregen opdracht hen toe te laten; en weldra kwamen de vlugge boodschappers binnen, groetend in Jehovih's naam. Ze zeiden:

Sethantes zendt zijn liefde aan Fragapatti. Als de verrijzenis van deze dageraad is gekomen, zal Sethantes Mouru bezoeken. En ook zal hij Onesyi meebrengen, de eerste verlosser van de bruiden en bruidegoms van de eerste oogst van de aarde.

5. Toen de boodschap was overgebracht, heerste er grote vreugde in de hoofdstad. Fragapatti dankte de boodschappers uit naam van de Vader, en daarna trokken de vlugge boodschappers zich terug.

6. Kort daarop trok Fragapatti zich eveneens terug en hij nam Hoab en Hapacha mee, en toen zij uit de hoofdstad waren vertrokken en bij de avalanza aankwamen, hadden de maarschalken de hen vergezellende scharen bijeengebracht, tien miljoen, en zo gingen zij aan boord van het schip, en onder muziek en gejuich vertrokken zij en gingen rechtstreeks naar het koninkrijk van Yima, de Heer God van Shem en haar hemelen.

7. Yima was in kennis gesteld van hun komst en had een piedmazr (een roeiboot) laten vervaardigen, teneinde hen tegemoet te gaan. De piedmazr was geschikt om tienduizend musici, dertigduizend roeiers en tweehonderdduizend reizigers te vervoeren; en dat waren de aantallen die aan boord gingen om Fragapatti te ontmoeten.

8. Drie jaar waren er nu verstreken sinds Yima begon met het koninkrijk van de Vader te vestigen in de hemelen van Shem; en behalve via boodschappers was er weinig bekend in Mouru over het werk van Yima. Fragapatti had van hem gezegd: Yima leeft bij de Stem; hij kan niet dwalen.

9. In het zevende diafragma van de oostelijke Apie, ontmoetten de vaartuigen elkaar, en Fragapatti opende het lagere gedeelte van het ruimteschip, de avalanza, en haalde Yima's boot en bemanning en passagiers naar binnen, onder muziek en gejuich. En na de gepaste ceremoniën liet Fragapatti de avalanza verdergaan, bestuurd door Leaps, een van Yima's boodschappers, en snel vervolgden zij hun reis totdat zij te Astoreth aankwamen, de hoofdstad van Yima's koninkrijk in atmosfeera, van de eerste graad en op de aarde rustend.

HOOFDSTUK XXXI

1. Na Yima's aanstelling door Fragapatti, was hij naar deze gewesten gekomen, en toen hij een grote duisternis aantrof over zowel geesten als stervelingen, smeekte hij Jehovih om de oorzaak en de geneeswijze daarvoor te weten te komen.

2. De Stem van Jehovih kwam tot Yima en Hij zei: Hetzij geesten of stervelingen, zij trachten liever hun eigen verlangens te gehoorzamen dan Mijn geboden. Ik stuurde Apollo naar hen toe, en hij schonk hen de gemeenschap tussen de twee werelden van engelen en stervelingen. En een tijdlang hielden zij het hoofd omhoog en dachten aan Mij en Mijn koninkrijken.

3. Maar weldra keerden zij alles ondersteboven, en bouwden voor eigen rekening. Ik had hen getoond dat zij door nijverheid en volharding tot kennis en macht konden komen. Maar aangezien de stervelingen ontdekten dat profetie van de geesten der doden kon komen, hielden zij ermee op zichzelf te vervolmaken, en groeiden op in luiheid.

4. De engelen hielden er niet van te werken om Mijn verheven hemelen te bereiken, tevreden als zij waren met het laagste. En evenzo kwamen zij in de duisternis terecht en vergaten Mij en Mijn hogere plaatsen daarboven.

5. Ik riep om Mijn Zoon Osiris en zei: Ga omlaag naar de aarde en haar hemelen en bouw hen op, in

Mijn naam. Ja, u moet hen van elkaar scheiden, zodat er geen gemeenschap kan zijn tussen de beide werelden, behalve voor Mijn uitverkorenen.

6. En Osiris kwam, en volbracht Mijn geboden; voor de stervelingen zorgde hij dat er geen geest bij hen kon komen; en wat de geesten betreft die de aarde teisterden, die verdreef hij en bracht hen onder in kolonies, en hij sneed hen af van de aarde. En een tijdlang gedijden de stervelingen onder Mijn oordelen; en zij trachtten tevens de talenten die Ik schiep te verbeteren.

7. Maar opnieuw hebben zij Mijn oordelen beschaamd en Mijn wetten misbruikt. Elke mens op de aarde heeft een eigen filosofie; iedere geest in deze hemelen heeft een eigen filosofie. En er bestaat geen gelijkheid tussen welke van hen dan ook. Luister naar Mij, Mijn Zoon; u moet niet onderwijzen zoals Osiris het deed, noch als Apollo, maar volg een middenweg tussen de twee.

8. U moet hen uitkiezen, en aan bepaalde geesten toestaan om terug te keren naar de stervelingen, en toestaan dat bepaalde stervelingen su'is en sar'gis verkrijgen, en dat ze de geesten zien en met hen omgaan. Maar u moet met verstand voor hen zorgen, en het proces van onderlinge gemeenschap tot een geheim maken onder de stervelingen. Want hierin moet u de druja's uit de hemel en de Druks op de aarde buitensluiten.

9. Kijk, Mijn Zoon Samati zal hierheen komen; werk met hem en Zarathoestra. In Gods handen heb Ik Mijn geboden gelegd; hij zal bouwen op de aarde. Bouwt u in de hemel. Zoals hij bouwt voor de stervelingen, zo bouwt u voor de geesten van de tussenliggende wereld. Daar houdt u de toegang open naar Mijn heilige plaatsen in de hemelen daarboven.

HOOFDSTUK XXXII

1. Yima vroeg inlichtingen aan Jehovih, en de Stem antwoordde hem en zei:

2. Ga van plaats tot plaats in deze hemelen, en bewijs uw macht. Voor de onwetende gaat macht vooraf aan het verkrijgen van verstand; na macht komt wijsheid. De dwaas zegt: Wat kunt u doen dat ik niet kan? Maar als hij de macht ziet die uit Mijn handen komt, opent hij zijn oren en ogen. Mensen en engelen leren zich te verenigen, hoe hebben zij niet op alle punten gefaald!

3. De stervelingen hebben gezegd: Het is best om goed te zijn, maar het is niet uitvoerbaar. Zij hebben gezegd: Het is wijs om wijs te zijn, maar de wijsheid gaat langs duizend wegen; ieder mens voor zichzelf.

4. De engelen van deze gewesten hebben gezegd: Voor ons is het goed om ons in koninkrijken te verenigen; om Goden en Heren te hebben; maar wie kan ons verenigen? Moeten we onze vrijheid aan één persoon verkopen? Maar zij willen zich niet verenigen; zij leven in disharmonie. Elk pakt de verdiensten van een ander, het voordeel van de een gaat ten nadele van anderen; zij zijn onvruchtbaar in het eendrachtig goede.

5. Jehovih zei: Een koninkrijk kan vele goede mannen en vrouwen bevatten, maar niets waard zijn als een koninkrijk. Ik reken niet met enkelingen, maar met de hele huishouding. Ik beoordeel de waarde van een koninkrijk naar de gezamenlijke oogsten die onder Mijn hoede worden gesteld.

6. Als een koninkrijk in zichzelf meer wijsheid en deugd verenigt, vormt de omvang van zijn groei Mijn oogst. Als een koninkrijk zijn eigen leden niet kan behouden, wordt het afvallig van Mij. De oprechtheid van weinigen is als niets in Mijn ogen. Het geheim van de macht van een koninkrijk

ligt in zijn vermogen tot verenigen in Mijn naam en het gehoorzamen aan Mijn geboden.

7. Gedurende honderd dagen trok Yima door de lagere hemelen, en hij spreidde de wonderen van de hogere hemelen ten toon; en zijn scharen, waarvan er vele met hem meetrokken, wierven leerlingen aan. Zij brachten speciaal de geesten van jonge kinderen bijeen. En binnen honderd dagen had hij vele miljoenen geesten, abracadabra's, voornamelijk hulpeloze zwervers.

8. Met hen begaf hij zich naar Astoreth en maakte zich gereed om zijn koninkrijk te vestigen. Jehovih sprak tot hem en zei: Vrees niet, Mijn Zoon, vanwege de hulpeloosheid van uw onderdanen. Hij die met een nieuw koninkrijk wil beginnen, is wijs als hij niemand kiest die een liefhebberij van zichzelf heeft. Wie ook voortgaat in Mijn naam, Ik zal bij hem zijn.

9. Yima vroeg aan Jehovih wie er als assisterend God zou worden aangesteld, en de Stem antwoordde: Thulae. Dus zalfde Yima Thulae; en stelde hij Habal aan als hoofdmaarschalk van de hoofdstad.

10. Weer kwam de Stem van Jehovih tot Yima en zei: U zult honderd Heren over Shem aanstellen, en zij zullen het gezag over de stervelingen bezitten. Hoor naar de Stem van uw Schepper: Door Mijn Zoon, Zarathoestra, zal Ik tempels voor Mijn Heren en Goden laten oprichten; en u dient uw hemelse koninkrijk zo te voorzien, dat uw Heren in de tempels zullen wonen om omgang te hebben met de rab'bahs (priesters - uitg.), die God-irs genoemd zullen worden; maar het contact tussen geesten en stervelingen mag alleen aan de God-irs bekend zijn, en aan de hulppriesters onder hen. Maar het moet aan de stervelingen gelaten worden om te geloven dat deze vaders het geestelijke contact verkregen hebben door grote reinheid en wijsheid.

11. Wanneer ook druja's zich aan de stervelingen openbaren, mag dit niet worden aangemoedigd, want het is een teken van het kwaad, opgericht tegen de waarheid.

12. En wanneer u uw koninkrijk gevestigd hebt, moet u de toevoer naar de druja's afsnijden, dan zullen zij aangewezen zijn op uw mensen. Op die manier zullen ze na verloop van tijd toestemmen om te werken.

13. Vervolgens benoemde Yima een honderdtal Heren, die als de wortels werden van de boom des hemels. De Aoshooan-Heren waren:

14. Ithwa, Yaztas, Micros, Jube, Zarust, Hom, Paouris, Vadeve, Niasha, Cope, Drhon, Yus'ak Cood'ayay, en Thracton.

15. De Thestasias-Heren waren: Kashvre, Tusht, Yain, Amesh en Amesha; Armait, Wai'iv, Vahois, Vstavia en Comek.

16. De algemene Heren werden Ashem genoemd, met stem, dat wil zeggen: Ashem-vohu, opperheren, gegeven aan de koninkrijken van de Zon, in het land van Shem. Zij waren: Shnaota, Zathias, Mutu, Aorio, Kaeshas, Cter'ay, Shahkya, Thraetem, Gahnaetobirischae, Habarshya, Paitis'gomya, Huiyus, Hakdot, Anerana, Tibalat, Kevar, Darunasya, Hors, Maidoyeshemo, Runnas, Gayomoratischi, Ba' ahraya, Zartushta, Kai 'boryawich'wich' toe ' benyas en Cpitama. En Yima maakte deze vijfentwintig Heren tot beheerders van de Stem, bij de stervelingen, om Samati te vervangen na de dood en hemelvaart van Zarathoestra, en daarom werden zij de Ashem-vohu genoemd. 13).

17. De Heren van de boeren en herders waren: Gaomah, Hoshag, Tamur, Jamshed, Freden, Minochihr-bani en Hus.

18. De Heren van de zeevaarders waren: Thaetas, Mirh-jan, Nyas, Khafras, Thivia, Agreft, Ardu's'Ior, Tanafar, Avoitas, Marganesiachta, Hoakastanya en Vartuan.
19. De Vrouwen van de geboorten en de moeders, de Hotche'che, waren: Kaviti, Way'huts, Howd, Anechorhaite, Juveas, Wisseta, Hopaeny, Ctnevirchow, Aivipohu, Cadhan, Hucrova, Dion, Balkwoh en Gamosyi.
20. De Heren van de gebouwen waren: Irathama, Haira'thracna. Heidas, Hutu, Coy'gaga, Haira'-wahti, Vivi'seoon, Muta'hagga, Kaoyas, Macyo, Aims, Kodo, Trusivi, Verecopagga en Suyi.
21. De Heren van de tijdmeting (Ah'ches - uitg.), die de heerschappij hadden over het wisselen van de wacht, waren: Copurasastras, Vaitimohu en Howitchwak.
22. Jehovih sprak tot Yima en Hij zei: Heden zal Ik uw werk zegenen. Omdat de stervelingen zijn opgehouden met geloven in onsterfelijkheid hebben zij de omgang met de druja's afgesneden. Daarom moet u een zuivere gemeenschap instellen met uw zuivere Heren, en met niemand anders.
23. Yima stuurde zijn Heren naar hun verschillende plaatsen, en elke Heer nam duizend begeleidende engelen mee. Yima zei tegen hen, voor ze vertrokken: Zie erop toe Heren, dat u de mensen in uw verschillende plaatsen in beweging brengt. En waar u ook koningen, koninginnen of generaals aantreft die omringd worden door geesten die zich met hun aangelegenheden bemoeien, moet u deze geesten afsnijden, en de stervelingen verstoken laten van inspiratie, en hun koninkrijken en legers zullen wanordelijk en hulpeloos worden.
24. En telkens als Samati en Zarathoestra naar een stad toegaan, gaat u ook, en werkt met hen. En als Zarathoestra zijn handen opheft en zegt: O Vader, Licht van Uw Licht!, brengt ge van de rondom aanwezige substantie bijeen en schermt hem af met een muur van vuur. En als Zarathoestra zegt: O Vader, Ormazd, geef Uw kinderen te eten, dan zult u, vanuit de lucht daarboven, vissen en vruchten omlaagwerpen.
25. En als een koning of een kapitein de hand tegen Zarathoestra opheft, verzamelt u zich rondom hem en beschermt hem. En als iemand het zwaard trekt tegen Zarathoestra, grijpt u het lemmet en breekt het in stukken. 14).
26. Jehovih sprak tot Yima en zei: De tijd zal komen dat de huidige sterfelijke koninkrijken ten val zullen komen. Maar de volgelingen van Zarathoestra, die hem zullen opvolgen onder de Zarathoestrische wet, zullen beschermd worden, evenals u Zarathoestra beschermt tijdens de dageraad.
27. Daarom moeten uw Heren andere Heren verheffen om hun plaatsen in te nemen na het opkomen van deze dageraad. En het zal geschieden dat het Al Licht en de Gehele Waarheid en het Volkomen Welslagen voor de stervelingen zal komen door middel van de priesters (rab'bahs), die Zarathoestra zullen opvolgen. Maar wat betreft de koningen van de grote steden, die Mijn Licht niet willen aanvaarden, zij zullen in de duisternis ondergaan, en hun koninkrijken zullen uiteenvallen.
28. Nu Yima zijn Heren had gevestigd, richtte hij zijn aandacht op de hemelse koninkrijken van hadas.

HOOFDSTUK XXXIII

1. Jehovih zei tegen Yima: U moet de geesten scheiden, zij die gedeeltelijk verlicht zijn van degenen die volkomen duister zijn. Bouw daarvoor een troon en een plateau, geschikt voor drie miljard zielen; en omdat er meer vrouwen dan mannen zijn, moet u de plaats van uw troon Astoreth noemen. En als u gezorgd hebt voor een huis voor uw raad, moet u sorteerders uitsturen die zo velen als er willen komen naar u toe zullen sturen; en zij zullen de grondslag worden van uw koninkrijk.
2. Yima ging te werk zoals door de Vader geboden was, en weldra had hij rondom Astoreth een voldoende aantal bijeengebracht om plaatsen voor amusement, plaatsen voor aanbidding en plaatsen voor onderwijs te vestigen. Weer kwam de Stem tot Yima en zei:
3. Omdat uw koninkrijk aantrekkelijk is, wordt u overstroomd door leeglopers die van geen enkel nut zijn voor welke persoon in de hemel of op de aarde dan ook. Om hen weg te houden, moet u uw koninkrijk ommuren met pilaren van vuur. Want zodanig heb Ik de mens geschapen, dat hij met ijver zal terugkeren naar degene die hem verwijderd heeft. Omdat u uw werken in afzondering zult doen, zullen zij op u toe rennen.
4. En als ze bij u komen, moet u met hen onderhandelen over rechtschapen gedrag voordat u hen te eten geeft. En wanneer u dus allen hebt binnengehaald die op deze wijze gekomen zijn, zult u nog niet de helft hebben.
5. Maar degenen die zijn achtergebleven, zullen zonder oordeel zijn, en u moet bezit van hen nemen en hen in kolonies onderbrengen. En u moet hen een rang geven. De laagste van al zullen van de eerste rang zijn; zij die komen nadat de pilaren van vuur zijn opgericht, zullen van de tweede rang zijn; en degenen die bij de sorteerders komen, zullen de derde rang worden genoemd.
6. En u moet uw eigen scharen verdelen; zij die met uw Heren naar de stervelingen omlaaggaan als beschermgeesten zullen ashars heten, en zij zullen de geesten van de pasgestorvenen brengen en hen overgeven aan uw scharen in de hemel, en die scharen zullen asaphs heten.
7. En de ashars moeten alle geesten van de stervelingen vandaan jagen, behalve degenen die door u of uw Heren aangesteld zijn. Want bovenal moet u trachten toezien over de stervelingen te worden, zodat zij uiteindelijk tot faithists van Mij en Mijn heerschappij worden.
8. Toen verdeelde Yima de geesten van de hemel overeenkomstig de geboden van de Schepper. Daarna nam hij bezit van de zwervende geesten der duisternis hetzij op de aarde of in de hemel, en hij liet hen onderbrengen in de voor hen gereedgemaakte plaatsen. En hij voorzag hen van dokters, verzorgers en leraren, en hen werd aan het verstand gebracht dat zij wat betreft hun aardse lichaam gestorven waren, en dat zij de aarde moesten opgeven.
9. Hierna richtte Yima plaatsen van onderwijs in de hemel op, en werkplaatsen, waar de engelen werd geleerd zichzelf te kleden en te voeden door hun eigen nijverheid.
10. Weer kwam de Stem van Jehovih tot Yima en Hij zei: Kijk, Mijn Zoon, de lagere hemel heeft Sepe'oke bereikt. Dit is dus de tijd waarin de engelen van de eerste graad wordt geleerd om hemelse woningen te bouwen.
11. Yima gaf opdracht aan de leraren en de opzichters van de werkplaatsen om de geesten te verbieden naar de stervelingen terug te gaan, behalve als ze toestemming hadden. Yima zei:

12. Het is wijzer de stervelingen te inspireren om na de dood naar de hemel op te stijgen dan dat ze eeuwig de engelen naar de aarde omlaag laten komen. En mijn Heren op de aarde zullen daar ook voor werken. Zo onderwees Yima nieuwe inspiraties, zowel in de hemel als op de aarde, die inhielden dat de engelen van de doden huizen in de hemel zouden bouwen voor hun verwanten, en dat aan de stervelingen geleerd moest worden dat er in de hemel woningen gereed waren voor hun zielen na de dood.

13. Yima zei: Stervelingen die in dit geloof worden gegrondvest, zullen niet zo gemakkelijk tot dolende geesten worden na hun dood.

14. Terwijl Yima zodoende bezig was met bouwen in de hemel, manifesteerden zijn Heren met hun begeleiders zich op de aarde zoals nog nooit tevoren geweest was sinds de grondvesting van deze wereld.

15. De tempels van de sterren 15) werden afgebroken en neergeworpen door de geesten; de ijzeren poorten van de steden werden weggehaald en naar de wouden gebracht; de paleizen van de koningen en koninginnen werden van hun daken ontdaan en de stenen uit de muren van de paleizen werden van hun plaats gegooid; zelfs tot op de fundering, niet een steen werd op de andere gelaten; en deze dingen werden verricht door de geesten uit de hemel.

16. En de mannen, vrouwen en kinderen werden in de lucht gedragen door de engelen, en ze bleven ongedeerd. De huishoudelijke voorwerpen werden naar buiten gesleept, en het eten van de tafels gerukt, zelfs terwijl de stervelingen zaten te feesten, en zij moesten zien hoe het voedsel verdween; met eigen ogen zagen zij deze dingen.

17. En de stervelingen kregen visioenen te zien en droomden profetische dromen, en kregen ongewone krachten. En op vele plaatsen namen de geesten sar'gis aan en liepen rond temidden van de stervelingen, en ze werden gevoeld en gezien; en zij spraken hoorbaar en verklaarden aan de stervelingen de heerschappij van Yima en zijn Heren.

18. In al de dingen die Yima en zijn scharen in de hemel deden, werkten zijn Heren met hem in harmonie aan hun arbeid op de aarde. Toch waren er ook rondzwervende geesten op de aarde die niet behoorden tot de koninkrijken van de hemel, maar voor eigen rekening verschijningen teweegbrachten; en ze gaven zich over aan leugens, en aan vleierij, en in het algemeen aan het kwade. Langzamerhand sneed Yima deze boze geesten af en bracht hen naar zijn kolonies over, en stelde hen onder discipline.

19. Zodanig waren dus Yima's werkzaamheden toen Fragapatti kwam om hem te ontmoeten en ter ere van die gebeurtenis had Yima een ontspanning afgekondigd in Astoreth, en zijn Heren en kapiteins en anderen uitgenodigd om aanwezig te zijn en deel te nemen aan een tijd van genoeg.

HOOFDSTUK XXXIV

1. Bij aankomst van de avalanza zongen en speelden de es'enaurs van Astoreth, en de trompettisten uit de kolonies, verenigd met de scharen aan boord van de vaartuigen. En toen zij stilhielden, gebod Thulae, de assisterend God van Astoreth de maarschalken om de scharen te ontvangen, als eerste Yima en zijn begeleiders, voorafgegaan door zijn reizende maarschalken en harpisten, dit waren vijfduizend vrouwen, onder leiding van We'aytris, de Godin van Foes'ana in etherea. Na hen kwamen de maarschalken van Fragapatti, ten getale van tienduizend; daarna de vlugge

boodschappers, tienduizend; en vervolgens Fragapatti, aan wiens linkerzijde Yaton'te was en aan zijn rechterzijde Hoab. En zij werden gevolgd door de musici, en dan kwamen de gewone scharen.

2. Yima besteeg dadelijk de troon, maar Fragapatti en zijn scharen hielden stil in de arena, binnen de kring van het altaar. Dicht achter hen waren de wakers over de lichten; en aan de buitenzijde daarvan waren de leden van de halvemaanvormige raad.

3. Yima zei: In de naam van Jehovih heet ik u welkom, O Fragapatti, hoofdman van Obsod en Goomatchala, bij de troon van God! In Zijn wijsheid en macht wilde ik dat u Astoreth de eer geeft door de troon in bezit te nemen, in naam van de Vader!

4. Zonder te antwoorden liep Fragapatti alleen naar de troon en groette in het teken Volle Middag, hetgeen Yima beantwoordde met: In de Ondergaande Zon! Yima ging opzij staan, en Fragapatti ging naar boven en bleef voor het midden van de troon staan. Hij zei:

5. Ontvangt U deze, Uw troon, in Uw bezit, O Jehovih! Nauwelijks had Fragapatti gesproken of een licht, helder als de zon, plaatste zich boven zijn hoofd en een Stem kwam uit het midden van het licht en zei:

6. Aan u, Mijn Zoon, en aan uw zoon, en aan uw Goden en Heren, en aan allen die hen in Mijn naam opvolgen, laat Ik deze, Mijn troon, voor altijd na! Wie ook één met Mij wordt, zal niet alleen Mijn Stem horen en Mijn Macht ontvangen, maar ook datgene erven wat hij schept uit Mijn schepping.

7. Jehovih's Stem vervolgde met te zeggen: Wie ook Mijn werken bekijkt en zegt: Zie, ik kan deze elementen niet aan!, is slecht van vertrouwen en wijsheid. Want Ik heb niet vergeefs geschapen, dat stervelingen of geesten Mijn elementen niet kunnen beheersen in hun verschillende plaatsen. Zij moeten de talenten verbeteren die Ik hen gegeven heb.

8. Ik maakte de aarde uitgestrekt, en bekleedde haar met vele dingen; maar Ik gaf de mens een grondslag, opdat hij het meesterschap zou verkrijgen over het land en het water, en de mineralen, en over al het levende. Ja, Ik gaf hem een stoffelijk lichaam om mee te oefenen, en als een verblijfplaats voor hulp aan zijn eigen ziel.

9. En Ik schiep atmosfeera uitgestrekter dan de aarde, en vulde het met alle soorten geestelijke dingen, en met de substantie van plateaus; maar Ik gaf ook talenten aan de geesten der doden, die het meesterschap over alle dingen in atmosfeera kunnen verwerven.

10. Wie ook deze dingen verworven heeft, is als een reizende zon: Mijn licht is op hem; hij bereidt de plaats, en Mijn Stem komt voort uit het Licht daarvan. Laat Mijn Zoons en Dochters zichzelf in beweging brengen; waar zij tezamen zijn in Mijn naam, daar ben Ik ook. Mijn hand is op hen; Mijn Macht wordt één met hen, en Mijn Stem wordt mogelijk in hun midden. De Stem eindigde.

11. Er waren velen aanwezig die niet eerder de Stem van het Al Licht gehoord hadden, en vanwege de schittering werden zij een ogenblik verblind, maar herstelden zich weldra. Vervolgens zei Fragapatti: Hoab en Yaton'te, kom en zet u op de troon. En zij kwamen naar boven en gingen op de troon zitten; en tezeldertijd zongen de es'enaurs: Gegroet zij de Stem van de Grote Jehovih! Zijn Zoons en Dochters, van duizenden jaren, zijn nogmaals teruggekeerd naar de rode ster van hun geboorte, om Zijn grenzeloze heerlijkheid te verkondigen!

12. Fragapatti zei: In de naam van de Vader kondig ik een dag van ontspanning af, om het werk te hervatten bij de klank van de trompet in het oosten. En nu begaven de scharen zich vrijelijk onder

elkaar, opgewekt van vrolijkheid. En tijdens de ontspanning gingen er miljoenen etheriërs naar buiten op het plateau en ze bezochten de onderwijsplaatsen, de werkplaatsen en ziekenhuizen, en de plaatsen die behoren tot de lagere hemelen.

13. De volgende dag, bij de roep van de trompet, namen de mensen hun plaatsen weer in en na de muziek zei Fragapatti: Tot u, O Thulae, wil ik spreken in de naam van Jehovih. U bent door de Vader gekozen om de assistent te zijn van Yima, Jehovih's Zoon, tijdens deze dageraad die ten einde loopt, en daarna zult u de Heer en God zijn van deze hemelen en van de aarde beneden, gedurende tweehonderd jaar.

14. Omdat u wijs en goed bent, heeft de Vader u verheven, en groot is uw heerlijkheid. Opdat u sterkte en macht kunt hebben, zult u tijdens uw regering ook Yima genoemd worden; want voor de aarde is nu de tijd gekomen dat de stervelingen de Heren en Goden die over hen heersen, moeten leren kennen.

15. Gedurende tweehonderd jaar zal de aarde door mijn Oriaanse veld, Goomatchala, reizen en u dient één te zijn met mij in uw gebieden. Wat u ook zult nodig hebben van mijn hand, ik zal het u zenden. Daarom moet ge uw plaats in orde houden; en als u a'ji nodig hebt, zal ik het zenden; als u een dan nodig hebt, zal ik hem zenden.

16. Wees minder bezorgd over de geesten in uw hemelen dan over de stervelingen op de aarde. De stervelingen moeten voldoende a'ji hebben, opdat het ras niet uitgestorven raakt; zij moeten een geschikte dan hebben opdat zij niet als beesten worden. Daarom moet u ieder elfde jaar abracadabra 16) berekenen en mijn vlugge boodschappers met de lijsten daarvan voorzien. Ik zal de elementen van Goomatchala op uw werk richten, tot voordeel van de Vader!

17. Vervolgens moet u voorzichtig zijn met teveel toegevendheid tegenover de geesten in de eerste verrijzenis. Laat hen niet als leraren bij de stervelingen vertoeven. Denk eraan dat stervelingen zoveel van hun gestorven verwanten houden, dat ze hen zelfs zouden beroven van hemelse ontwikkeling om hen alleen maar bij zich te hebben. Denk er ook aan dat de geesten van de onlangs gestorvenen, die als es'yans zijn binnengegaan in alle goede hemelen, zo van hun sterfelijke verwanten houden dat zij naar geen hogere hemel zouden streven dan bij hen rond te blijven hangen op de aarde. Die gewoonte krijgt vat op hen, zodat ze in twee of drie generaties tot druja's verworden, waardeloos voor zichzelf en weinig wetend van de aarde en nog minder van de hemel,

18. Wees daarom standvastig door het gezag over de es'yans te handhaven en laat hen alleen onder bewaking naar de stervelingen terugkeren, en voorkom in het bijzonder dat zij iets anders leren dan de religie van Ormazd.

19. Tenslotte moet u omzichtig zijn in Astoreth, eraan denkend dat het de rol van een God is om in zijn koninkrijk te zorgen voor de ontwikkeling van al de talenten die Jehovih daarbij geschapen heeft. Want u moet werk en ontspanning, en rust en onderwijs zo laten afwisselen dat elk onderdeel even aantrekkelijk is.

20. En, hetzij uw geboden gelden voor engelen of voor stervelingen, u zult hen in alles inspireren tot geloof in de Vader, en tot het volgen van de kleine ster van licht die Hij aan elke ziel gegeven heeft. Fragapatti eindigde.

21. Jehovih zei: Ik heb Mijn halvemaan en Mijn altaar opgetrokken. Wie ook Mijn Stem zou horen en op Mijn geboden zou letten, laat hem luisteren naar de vormen en ceremoniën die de ziel der dingen scheppen. Ik ben Orde; Ik ben Statigheid zonder strengheid; Ik ben Liefde zonder hartstocht; Ik ben Wijsheid door ingeving, en zonder dictaat; Ik ben de meest Stille, maar meest Machtige; Ik

ben de minst Geziene, maar Altijd Tegenwoordig als het gevraagd wordt.

22. En nu, aangezien de mensen wisten dat Fragapatti op het punt stond te vertrekken, regelden de betrokken beambten de zaken zodanig dat allen voor de troon langs konden gaan om zijn zegen te ontvangen. Dus begonnen de es'enaurs te zingen en de processie begon. De meester over de lichten van de raad verlaagde ze, en Fragapatti verlaagde zijn eigen lichten, en kwam omlaag en bleef aan de voet van de troon staan, bedekt met een heldere stof die tot op zijn voeten reikte.

23. Hij hield zijn handen omhoog en wuifde zacht; en hij schiep draperie en parfum en bloemkransen, en hij schonk er iets van aan elke ziel die voorbij kwam, en dat waren er meer dan een miljard!

24. En toen de processie geheel voorbij was getrokken, ging Fragapatti aan de voet van de troon zitten. Vervolgens kwam Yima omlaag, nam hem bij de hand en zei: Zoon van Jehovih, sta op en ga uw gang, en de Vader zij met u! Nu stond Fragapatti op en vertrok, en Hoab en Yaton'te en Yima en Thulae gingen met hem mee; en Yima liet Hi'etra, de Godin van Me'Loo op de troon van Astoreth achter.

25. Zo gingen zij aan boord van de avalanza en onder muziek en gejuich vertrokken zij op hun reis. En Yima begeleidde hen door zijn gebieden, zowel in de hemel als op de aarde. Gedurende vele dagen verbleef Fragapatti aldus bij Yima en Thulae; en nadat hij hun werken had bezichtigd, en zijn griffiers hun verslag hadden voltooid, hetgeen naderhand naar etherea moest worden gebracht om bewaard te worden in de bibliotheken van Fragapatti's gebieden, nam Yima afscheid en werd zijn piedmazr uitgeladen, en vertrok hij naar Astoreth, waar hij mettertijd aankwam. Maar Fragapatti ging verder naar de gebieden van Ah'oan, de Heer God van Jaffeth en haar hemelen.

HOOFDSTUK XXXV

1. De Stem van de Schepper was met Ah'oan vanaf de tijd van zijn landing in deze lagere hemelen. En Ah'oan koos uit zijn scharen een raad van tienduizend, en zij gingen in een levend altaar zitten en de Stem instrueerde hem om een hoofdstad en een troon te bouwen, en het plateau ervan Sang'hi te noemen; hetgeen hij deed.

2. En toen het voltooid was, zei Jehovih tegen Ah'oan: U bent Mijn Heer en Mijn God; het werk van uw handen zal op de aarde en in de hemel blijven bestaan. Hetgeen u ook bouwt, zal Ik bouwen, want u bent van Mijn heilige plaats. Maak voor uzelf een otevan en ga rond door uw gebieden, en onderzoek alle dingen en maak er een verslag van, hetgeen bewaard moet worden in de bibliotheken van deze hemelen, opdat engelen en stervelingen het in later eeuwen kunnen lezen.

3. Ah'oan maakte een otevan en hij reisde als was opgedragen, stelde een verslag op en maakte ook een plaats voor optekeningen in Sang'hi gereed, waar deze zaken werden bewaard; en waar deze woorden een kort afschrift van zijn. Hetgeen luidt:

4. De hemel was zonder orde of organisatie, behalve één koninkrijk, geregeerd door Oibe, die zichzelf valselijk als Thor betitelde, de eniggeboren Zoon van Jehovih.

5. De geesten van deze hemelen zijn voornamelijk van de eerste verrijzenis; toch zijn er miljoenen van hen die geloven dat ze niet dood zijn; en voor het grootste deel verkeren ze in chaos en blijven ze hangen op de slagvelden of op de plaatsen waar ze werden afgesneden van de aarde.

6. Op vele plaatsen bevinden zich geesten die kolonies oprichten en trachten zichzelf te voorzien van huizen en kleding en hemelse woonplaatsen; maar ze worden eeuwig overstroomd en geplunderd door de druja's.
7. Bij en rondom de mensen van Jaffeth zijn er meer dan twee miljard engelen die niet weten hoe ze van de aarde af moeten komen. Miljoenen van hen zijn fetals die zichzelf tot tweelinggeesten maken van de stervelingen. Deze geesten laten zich vaak aan de stervelingen zien, maar men gelooft dat het dubbelgangers zijn; maar de geesten die zodoende gebonden zijn, weten zelf niet wie zij zijn of vanwaar zij kwamen; ook kunnen ze niet weggaan van de stervelingen aan wie zij gebonden zijn, en op wie zij leven.
8. Wat betreft de stervelingen van Jaffeth, zij hebben steden met krijgers, groot en woest. De aarde is gedurende dertienhonderd jaar in a'ji geweest.
9. Nadat Ah'oan dus de gesteldheid van de dingen had ontdekt, keerde hij naar Sang'hi terug, en zij zaten in de raad, en Jehovih zei tot Ah'oan: U moet veertig Heren aanstellen die op de aarde gaan wonen; en aan elke Heer moet u tienduizend assistenten geven. En deze Heren moeten omlaag gaan naar de aarde en de druja's verdrijven, en de paleizen van de koningen en koninginnen in bezit nemen, en de tempels van de sterren; en zij zullen de leiding verkrijgen over de kapiteins en generaals van de legers, en hun oordeel verblinden, en hen op een dwaalspoor leiden zodat zij machteloos zullen zijn in de oorlog en de vernietiging.
10. En als Samati, de God van Zarathoestra, door Jaffeth reist, moeten uw Heren met hem meegaan, met een voldoende aantal engelen om al hetgeen Zarathoestra uit Mijn naam verklaart, met goed gevolg te volbrengen. En uw Heren moeten Zarathoestra rondom afschermen, opdat er geen kwaad tot hem komt; en als vijanden hem vervolgen, moeten uw Heren hen op een dwaalspoor brengen of zolang vasthouden dat Zarathoestra in staat is te ontkomen. Want in deze dageraad zal Mijn woord op de aarde gevestigd worden, om nooit meer te gronde te gaan.
11. En wanneer u op die manier uw Heren hebt gevestigd, moet ge uw hemelen koloniseren, met zeventig kolonies, maar Sang'hi zal het centrale koninkrijk zijn. Uit de atmosferiërs moet u er één uitkiezen die uw assistent-God zal zijn en die op uw troon zal zitten tijdens uw afwezigheid.
12. En u, en uw heilige raad, moeten uw assisterend God zodanig onderrichten dat hij uit Mijn naam de God van Sang'hi zal worden als deze dageraad geëindigd is, voor de volgende tweehonderd jaar.
13. Ah'oan lichtte de raad in over de woorden van Jehovih. En Ah'oan stelde de veertig Heren aan, zoals was opgedragen; en ook benoemde hij een assistent.
14. Dit waren de aangestelde Heren, te weten: Ten eerste, om het beheer te hebben over het WOORD van God op de aarde: The, Seung-bin, Go-ma-git, Ben-hong, She-ang, Bog-wi, Ah-tdong, Mwing-wi, Ah-tchook, Gonk-Goy, Yuk-hoh en Ahwotch. 17)
15. Ten tweede: om het beheer te hebben over de paleizen van de koningen en koninginnen, en tempels: Mina, Ahchaung, Ahyot, Yowgong, Ohonto, Yongwe en Ahma.
16. Ten derde: om het beheer te hebben over de legers en koninkrijken: Kear-ak-a, Geeouh-young, Bi, Gwan-gouk, Gee-oohyoung, Sam-sin en Deth.
17. Ten vierde: om het beheer te hebben over de zeelieden: Shopgee, Agan-ha, Rax en Lo.
18. Ten vijfde: om het beheer te hebben over de moeders en de geboorten: Songheng, Someconc,

Yahiti, Ogne-ka-was en Hoah'ava.

19. Ten zesde: om het beheer te hebben over de huwelijken: Eerst, de loo'is in het algemeen, en dan: Ahsam, Oanis, Yotsam, Ivitsom en Sap-sang.

20. Zo stuurde Ah'oan zijn Heren met hun assistenten naar hun verschillende plaatsen. En daarna begon hij met de kolonisatie van de engelen in zijn hemelen. En binnen een jaar had hij uit Jaffeth meer dan een miljard zielen verheven en hen voorzien van huizen, ziekenhuizen, verzorgingsplaatsen en werkplaatsen, en al die dingen en plaatsen zoals nodig zijn in hada.

21. In het tweede jaar verloor hij nog eens een miljard, meer dan de helft daarvan moest met geweld van de aarde worden weggehaald. En ook die huisvestte hij op dezelfde manier en voorzagen hen van leraren en opzichters.

22. Tegen de tijd dat Samati, de God van Zarathoestra, gereed was om door Jaffeth te reizen en de koningen en koninginnen te bezoeken, hadden de Heren van Ah'oan in zoverre de druja's verbannen, dat die machteloos waren om de verordeningen van het woord van de Vader tegen te houden. En toen Zarathoestra door Jaffeth ging, waren de Heren van de hemel met hem, en de God van het Woord was met hem, en de koningen en koninginnen van de aarde waren zonder macht voor hem.

23. En als Zarathoestra naar een stad toeging en, geïnspireerd door God, zei: Val neer, muren! scheurden de engelen van de hemel de muren, en ze vielen om. En als Zarathoestra zei: Kom tevoorschijn, geesten der doden! grepen de Heren de druja's en hielden ze in de hoogte zodat de stervelingen ze konden zien. En als Zarathoestra zei: O Ormazd, geef Uw kinderen te eten! hadden de engelen van tevoren voor vissen en vruchten gezorgd, die zij op de mensen lieten vallen, terwijl tijd en plaats van tevoren waren afgesproken tussen de engelen en de God van het Woord!

24. Zo strekten Ah'oans gebieden zich omlaag naar de stervelingen uit; zo werd het woord van Zarathoestra tot Jehovih's Woord voor de stervelingen.

25. En nu was Fragapatti, hoofd over alles, in aantocht om de werken van zijn Heer God, Ah'oan, te bezichtigen, en die van Samati. Ah'oan had opdrachten aan zijn Heren en hun assistenten gestuurd om naar Sang'hi terug te keren en daar drie dagen in ontspanning door te brengen. En Ah'oan gebod de kapiteins van de hemelse kolonies om te komen, en zoveel mogelijk van hun leerlingen en onderdanen mee te brengen.

26. En het gebeurde dat, toen Fragapatti's ruimteschip in Sang'hi aankwam, er meer dan twee miljard zielen bijeen waren om getuige te zijn van het schouwspel en de handelingen. Ah'oan had gezorgd voor de middelen en faciliteiten opdat deze dingen luisterrijk zouden worden uitgevoerd.

HOOFDSTUK XXXVI

1. Nooit was er in deze hemelen zo'n pracht en praal geweest als toen Fragapatti's avalanza Sang'hi binnenkwam; nooit waren er zoveel musici, twee miljoen, verdeeld om zo'n grote uitwerking aan een processie te verlenen.

2. Over deze aangelegenheid zei Ah'oan: Door de pracht en de muziek moesten mijn scharen van verloorde druja's de heerlijkheid van de hogere hemelen beseffen; door de glorie van deze driedaagse ontspanning sloot ik de bekoringen van de lagere wereld af. Mijn mensen waren vol van

verrukking; zij waren voor de eerste keer in het hemelse Koninkrijk geboren!

3. Ah'oan zei: Maar de grootste heerlijkheid van al was toen Fragapatti de troon van Sang'hi de eer verleende. Jehovih wierp een zon over de plaats; en de Stem sprak uit het Licht, zodat de hele menigte het Licht zag en de woorden van de Vader hoorde! En toen Fragapatti zich verhief en in het midden van de troon stond, werd het Licht zo prachtig dat miljoenen mensen neervielen vanwege zijn heerlijkheid.

4. De lichten werden getemperd om geschikt te zijn voor de nieuwgeborenen in de hemel 18), en de mensen van etherea mengden zich onder de atmosferiërs, hen vermakend, en inspirerend door hen de grootheid en glorie van de hogere hemelen te verklaren.

5. Na de ontspanning, toen de menigte tot de orde was gekomen, sprak Fragapatti vanaf Jehovih's troon, het eerst tot Es'pacia, de assisterend Godin van Ah'oan, die hem zou opvolgen na de dageraad. Hij zei tegen haar: Es'pacia, Dochter van Jehovih, luister naar mijn woorden: Ik ben één met de Vader, en groet u uit Zijn naam, Zie, van deze tijd af zal het Woord van de Vader bij de stervelingen wonen.

6. Het zal op de aarde verankerd worden, om nooit meer weg te gaan; ofschoon het misschien verminkt en misbruikt zal worden, rust toch Zijn hand erop en zal het niet falen. Zoals een moeder genoeg vindt in de eerste gesproken woorden van haar kind, zo zullen wij allen het genoeg delen dat het Woord van de Vader op de aarde is geplant. Voor deze tijd was het Woord bij de I'hinstam, maar opgeborgen in het geheim. Het kon niet in stand gehouden worden op de aarde, maar wel door het in het verborgene op te sluiten, bij een volk dat voorbereid was als het zaad tot de verlossing van al de rassen van de mensen. Maar nu is het Woord in openheid uitgereikt aan de stervelingen.

7. Indien de geesten van de lagere hemelen het Woord van de Vader niet weten, kunnen zij hierna omlaag naar de aarde worden gebracht en daar worden onderricht in Zijn geboden. Voorafgaand aan deze tijd bezaten de engelen van deze lagere hemelen geen Woord als ankerplaats; zij stortten voortdurend in de duisternis en trokken de stervelingen met zich mee omlaag. Kijk, nu is het Woord ingeprent, door onze Zonen, Samati en Zarathoestra; het kan niet verloren gaan.

8. U bent verhoogd tot eerste Godin van deze hemelen, en tot Vrouwe van dit deel van de aarde, om het licht van deze dageraad te handhaven voor engelen en stervelingen. Het eerst van al moet u werken om het Woord te behoeden voor de stervelingen; over al de priesters en steden van Zarathoestra moet u de meest wijzen van uw engelscharen aanstellen, om hen te beschermen en het Woord te handhaven.

9. Maar die stervelingen die het Woord ontkennen, en die welke het Woord trachten te vernietigen, moet u geen hulp verlenen, maar ofwel zonder engelen laten of slechts met diegenen die hen tot mislukken brengen. Handhaaf uw scharen in de tempels van de eredienst, waar zij de Grote Geest aanbidden.

10. Door heel Jaffeth moet u de stervelingen inspireren het wiel van het altaar op te hangen in de landelijke plaatsen, langs de wegkanten. En als er stervelingen voorbij de plaatsen komen, moeten zij het wiel draaien, als gedachtenis aan de Schepper. Daarom moet u bij elk van deze altaren engelwachters opstellen, die boodschappers moeten hebben bij uw troon. En als een sterveling voorbij het wiel gaat en eraan draait, en hij wordt gekweld door ziekte, dan moet u engelen naar hem toesturen om hem te genezen. Maar als hij het wiel niet draait als gedachtenis aan de Vader, en hij toch gekweld wordt door ziekte, dan moet uw wachter geen bericht aan u zenden, noch moet u engelen zenden om hem te genezen. Desondanks zullen het wiel en het altaar ervoor zorgen dat de

mensen gaan denken; en als een ongelovige voorbij het wiel is gegaan en het niet draaide, en hij wordt gekweld door ziekte, en hij bekeert zich, gaat terug en draait het wiel, dan moet u hem zo snel mogelijk laten genezen, opdat hij wijd en zijd bekend kan maken wat de Schepper voor hem heeft gedaan.

11. Voorzover u deze opdrachten van het Al Licht ten uitvoer brengt, zult u verenigd blijven met mijn hemelen hierboven, welke verenigd zijn met die daar boven, die weer verenigd zijn met de Schepper. En waarin u tekort kunt hebben aan macht of wijsheid, vraagt u het aan de Vader, en ik zal u antwoorden uit Zijn naam.

12. Vervolgens sprak Fragapatti tot de raad, net zoals hij in Astoreth het woord gevoerd had. Daarna liep hij omlaag naar de voet van de troon, waar de maarschalken gezorgd hadden voor een plaats waar de mensen voor hem langs konden gaan, zoals zij dat in Astoreth gedaan hadden. Toen dus de musici begonnen te zingen en te spelen, marcheerden de mensen voor hem langs, en door met zijn handen te wuiven schiep hij draperie, en bloemen, en kransen, en hij gaf er iets van aan al de mensen, hoewel er twee miljard engelen aan hem voorbijgingen!

HOOFDSTUK XXXVII

1. Zo vertrok Fragapatti, en hij koerste op Hi-rom aan, het hemelse koninkrijk van E'chad, de Heer God van Arabin'ya en haar hemelen,

2. Ook E'chad had de Stem van Jehovih met zich, en kon niet dwalen. Na zijn aanstelling over dit deel van de aarde en hemel, droeg Jehovih hem op, evenals Hij Ah'oan had gedaan, om een otevan te maken en al de plaatsen te bezoeken, en een verslag op te stellen voordat hij zijn koninkrijk vestigde. En deze dingen deed E'chad, hij nam dertigduizend metgezellen mee, opzichters, inspecteurs, griffiers en tellers, en van zodanige klasse als vereist wordt bij voorafgaande onderzoeken van de aarde en de lagere hemelen. Behalve hen had hij ook zijn scharen van musici bij zich, zijn herauten en boodschappers.

3. Veertig dagen besteedde hij aan dit werk, en toen was het verslag voltooid, waarvan E'chad twee afschriften liet maken, een voor zijn eigen koninkrijk in etherea en een voor de hemel die hij zou gaan stichten. Uit deze verslagen, die eeuwigdurend zijn in de hemel, schatten de tellers dat er een miljard en achthonderdduizend geesten rondzwierven, hoofdzakelijk op de aarde, terwijl velen van hen tot vergetelheid en ontbinding waren vervallen. En velen van hen waren vergeten wie zij waren, en hadden geen herinnering dat ze ooit een sterfelijk leven hadden geleid. Miljoenen en miljoenen van hen waren hun spraak vergeten, en waren stom. Miljoenen van hen woonden bij de stervelingen als fetals en huisgeesten, afhankelijk van het geestelijke gedeelte van het voedsel dat de stervelingen aten en dronken voor hun eigen bestaan. En weer andere miljoenen van hen streefden het kwade na omwille van het kwaad, en ze inspireerden de stervelingen tot oorlog voeren, om voor hun genoeg te zien hoe de een de ander vernietigde, en om stervelingen over te halen tot zelfmoord en tot alle soorten slechtheid.

4. In het gewest van Gavies waren vier hellen, waarin zich zestig miljoen zielen in kwellingen bevonden, elkaar folterend in onafgebroken verschrikkingen, speciaal mannen en vrouwen die dingen deden welke niet geoorloofd zijn te vermelden. En deze kwelgeesten namen de es'yans, pas uit het aardse leven, en wierpen ze in hun hellen, bestemd voor deze slechte doeleinden. Want zoals de stervelingen genoeg schein in wraaklust, zo kan dit talent groeien totdat het zijn gastmaal vindt in de vruchten van de hel; noch verlangen zulke geesten ernaar om zelfs hun eigen kwellingen te verminderen, noch zouden zij uit zichzelf kunnen ontsnappen als ze het zouden proberen.

5. E'chad zou graag naar binnen zijn gestormd om deze hellen te verlossen, maar Jehovih zei tegen hem: Gaat u eerst Hi-rom vestigen, met geschikte woningen, en keer dan terug om deze hellen te verlossen, en u zult plaatsen voor hen hebben. Dus stichtte E'chad Hi-rom, en benoemde de heilige raad van honderdduizend mannen en vrouwen. Sa-ac maakte hij tot hoofdmaarschalk; en hij stelde Geth'ya aan als zijn assisterend God. Jehovih zei tot hem: Zestig Heren moet u aanstellen over uw deel van de aarde; en zij moeten in de hoofdsteden van Arabin'ya wonen, en de heerschappij over de stervelingen hebben. En iedere Heer zal tienduizend ashars hebben om hun opdrachten uit te voeren.

6. Hier volgen dan de Heren, die voor Arabin'ya door de Heer God benoemd werden, te weten: Ten eerste, voor de heerschappij over het geopenbaarde Woord: Tsdasag, Bachar'raab, Nathan, Neshu, Dath, Shephat, Gaon-ay, Cha'ya en Zeker.

7. Ten tweede, de loo'is in het algemeen, maar in het bijzonder de meesters der geslachten: Achuzeh, Chata, Galah, Dayyan, Aphsi, Ishsah, Basar en Goi. Ten derde, om de slechte steden te vernietigen, en om de goede te beschermen, en om nieuwe te bouwen: Atsil, Sherngoth, Matshebah, Achime, Amos, Ahio, Yat-gaab, Zer, Howdawitch, Beodi, Michal, Yay-Baoth, Ammah, Fakir, Cephets, Bachre en Hiv-iv.

8. Ten vierde, om bij de rab'bahs (priesters) op de aarde te verblijven en hen bij gevaar te beschermen: Machaveh, Emul, Ashshaph, Almosum, Lai-awotch, Trivi-yab, Herivir, Beli-gib, Barat'ay, Shav'ya, Tir en Bowd-wahtal. Ten vijfde, om uitvindingen te inspireren: Kartum-mim, Moses, Beged, Chakasat, Mih-gad, Jagri, Hen-di, Sru, Amoths en Benguda. Ten zesde, om de heerschappij te hebben over de altaren en tempels: Atman, Krit en Anach.

9. Behalve hen benoemde de Heer God zedenmeesters uit Hi-rom en haar kolonies in de hemel; en de over de stervelingen als beschermers aangestelde ashars werd voorgeschreven naar welke kolonie zij hun es'yans moesten brengen, waar de asaphs, de ontvangers, waren geplaatst.

10. Zodra E'chad deze zaken had voltooid, daalde hij met zijn otevan in de vier hellen af, en hij bracht drie miljoen engelen mee om te helpen hen te verlossen. En toen hij aankwam in de plaats, waren de macht en het licht van Jehovih op hem! En hij omsingelde de vier hellen met zijn scharen van engelen.

11. Vuur van Uw Vuur, O Jehovih! riep hij; geef mij hier wanden van vuur, om deze noodlijdende hellen in te sluiten! En in de linie van zijn scharen viel er uit het firmament daarboven een vuurzee, en hij ommuurde de plaatsen met zulke stralende vlammen en verstikkende vlammen dat niet een van de bewoners van de hel kon ontsnappen.

12. En E'chad en zijn scharen vielen op hen aan, rechts en links, en ze bouwden pilaren en wanden van vuur, verblindend voor de druja's, dus die vielen languit neer en verborgen hun gezicht. En zij marcheerden de vier hellen door en door, totdat alle inwoners op hun aangezicht voor hen neergevallen waren, schreeuwend. En zij waren allemaal naakt, mannen en vrouwen; en alleen de laatst aangekomen slachtoffers schaamden zich.

13. E'chad zei: Pak aan nu, en verlos degenen die beschaamd zijn, maak een plaats achter de wanden van vuur; maar ommuur de plaats eveneens, en kleed en voed hen vervolgens. Dus verlost E'chads scharen degenen die zich schaamden. Weer riep E'chad uit: Begin nu in gedeelten en breng de anderen over in gevangenissen, omringd door verstikkend vuur, zodat zij niet ontkomen kunnen. En laat het licht niet ophouden te schijnen op hen die niet gekleed willen worden. Het is beter dat zij voorover liggen dan zichzelf naakt te vertonen. Maar zo snel als zij het aanvaarden

willen om kleren te dragen, en op te houden met vloeken, brengt u hen in de levenwekkende lichten.

14. Gedurende zes dagen en zes nachten werkte E'chad om de vier hellen te verlossen, en op de zevende dag waren allen verlost. En van deze druja's verkeerden er drieëneenhalf miljoen in chaos, geesten die hun verstand verloren hadden door de foltering en andere geesten hen aangedaan hadden. Hen had E'chad in zijn otevan geplaatst en naar Hi-rom gestuurd, om te worden behandeld door de doktoren.

15. Maar E'chad en velen uit zijn scharen bleven bij de groepen van verlost, en ze maakten hen verder gereed voor de verrijzenis. En nu had E'chad hen geïnspecteerd en ook onderzocht hij de es'pe van de aarde om de oorsprong van deze hellen vast te stellen, en wat betreft wie het waren. Hier volgt dan de essentie van de geschiedenis van deze zaak, te weten:

16. In het laagland van Arabin'ya, op de aarde, leefde een I'huan stam van honderden jaren die tot dertig steden was gekomen, waarvan Os'nu de voornaamste was, de hoofdstad van al de anderen. Os'nu werd geregeerd door Che-muts, een koning met grote wijsheid en macht in zijn jeugd; maar nadat hij al de grote steden van Arabin'ya aan zich onderworpen had, werd hij een tiran en een boosaardig iemand.

17. Omdat hij kennis bezat van de aarde, en de maan, en de sterren, trok hij andere mannen tot zijn paleis aan, en niet weinig vrouwen, van grote geleerdheid, en tezamen namen zij het besluit om van de I'hins, het heilige volk, de geheimen van hun wonderen en godsdienst los te krijgen. Tot aan die tijd respecteerden alle mensen op de wereld de I'hins, noch onthielden zij hen iets, want het waren de voorvaders en voormoeders van de I'huans.

18. Che-muts, de tiran, zei: Omdat we vanaf onze jeugd geleerd hebben de I'hins te eerbiedigen, zijn we bijgelovig jegens hen geworden. Nu is het duidelijk dat zij nog andere middelen voor het voorspellen bezitten (dan het raadplegen van de sterren). Daarom luidt mijn bevel, dat de verschillende steden van de I'hins in bezit genomen moeten worden, en de mensen ter dood gebracht, waarbij alleen hulp geboden wordt aan degenen die hun geheimen openbaren. Met hun gaven van wonderen en de macht van de profetie kan ik met goed gevolg opmarcheren tegen Parsi'e, Jaffeth, en Ashem, en zal ik koning worden over de hele wereld. En u die mij in deze zaak helpt, in plaats van enkel steden te hebben om over te regeren zoals nu, zult koninkrijken bezitten met vele steden.

19. De geleerde mannen stemden hiermee in, en, kort daarna, vielen de mensen van de koning op de I'hins aan, trokken hun armzalige muren omver, deden hen op de vlucht slaan of maakten hen ronduit af, geen redding biedend tenzij ze hun geheimen wilden prijsgeven, en zich overgaven om te trouwen met de I'huans.

20. Hab'bak, een hoofd-rab'bah van de I'hins, ging naar de koning toe om te protesteren. Hij zei tegen Che-muts: Kijk eens, mijn volk is ouder dan dit land. Onze wijsheid is niet zoals bij andere mensen, maar door het huwelijk. Hoe kunnen we dan openbaren? Wij worden gesluiert geboren. Geen andere mensen worden zo geboren. Hoe kunt u de geheimen van de schoot verwerven? Bovendien hebben onze vaders en moeders voor onze geboorte tot geheimhouding van onze religie gezworen.

21. U verlangt van ons dat wij onderling huwen met uw volk. Ik voorzie uw oogmerken. U hoopt op de gave van de profetie, hetgeen aan slechte mensen gegeven, hen alle macht zou verlenen. Maar weet, O koning, dat hij die de profetie verlangt voor een zodanig doel, het nooit kan verkrijgen. Profetie komt langs een andere weg.

22. Indien mijn volk onderling trouwt met dat van u, is dit eenvoudig het verlies van het mijne. Als u onze wachtwoorden en tekens bezat, zouden zij u niets baten, geboren als u bent. Volgens ons aantal betalen wij u de juiste schatting. Ik bid u dus uw bevel te wijzigen en mijn volk te laten blijven zoals het is, duizenden jaren!

23. Che-muts, de koning, zei: Waarom noemen jullie jezelf I'hins? Hab'bak zei: Omdat wij faithists zijn van Eén Grote Geest. De koning vroeg: Hoe luidt de geheime naam van de Grote Geest? Hab'bak zei: Ik kan deze naam slechts herhalen volgens bepaalde regels; anders zal ik mijn macht van de profetie verliezen. Bovendien, als u de naam wist zou het zonder waarde blijven die uit te spreken. Wie ook Zijn naam niet in vertrouwen uitspreekt, doet het tevergeefs. Wie ook Zijn naam voor aards gewin of aardse glorie uitspreekt, doet dit ook tevergeefs. Van welke waarde zou dan de naam voor u zijn, zelfs als ik mijn eigen eed geweld aandeed en ik het aan u openbaarde?

24. De koning bespote hem en liet hem grijpen en naar de leeuwenkuil brengen, waarvan alle koningen en rijke mensen in die tijd er één of meer bezaten als een plaats waar ze hun ongehoorzame dienaren inwierpen. En toen Hab'bak bij de leeuwenkuil was, bood de koning nogmaals aan hem te sparen als hij zelfs maar de naam van de Grote Geest wilde openbaren, in de hoop dat door het uitspreken ervan hij ook de zieken kon genezen, de blinden en doven herstellen, en speciaal de profetie kon verkrijgen. Hab'bak zei: Ofschoon u mij erin kunt werpen en ik verslonden zal worden, laat mij eerst voorspellen over u en uw koninkrijk. Ja, ik zal zelfs voorspellen over mijzelf. Luister dan naar mijn woorden:

25. U hebt getracht mijn mensen te vernietigen die, vergeleken met die van u, slechts zijn als een kleine vinger tot een hele arm van een man. In Os'nu hebt u honderdduizenden mensen, en in andere steden tienduizenden en tienduizenden; zoveel dat één man hen in zijn hele leven niet zou kunnen tellen. Maar wat betreft mijn mensen, wat betekenen zij? Niet meer dan tienduizend bij elkaar. Luister dan naar mijn woorden: Geen duizend van mijn mensen kunt u vernietigen. Noch zullen mijn mensen een hand opheffen uit zelfverdediging.

26. Maar u zult mij in de leeuwenkuil werpen, en ik zal worden verslonden. En deze kleine hoed, zonder rand, zal uit de leeuwenkuil tevoorschijn komen, en hij zal een sterke macht zijn voor duizenden jaren. Hij zal rood zijn door mijn bloed, vergoten omdat ik getrouw mijn eed gestand doe aan de Grote Geest, En hij zal worden teruggegeven aan mijn volk, en de KARDINAALSHOED genoemd worden! En op de dag dat hij door de straten van Os'nu gedragen wordt, zult u door uw eigen mensen gedood worden.

27. De koning lachte en zei: Een profetie is er vaak de oorzaak van dat dwazen die ten uitvoer brengen. Daarop gaf hij de beulen het teken, en zij duwden Hab'bak op de valdeur, en wierpen hem in de kuil waar dertig leeuwen in waren. En zij vielen op hem aan en verslonden hem. En zijn hoed werd rood van het bloed; en sommige van de mensen die bijgelovig waren ten opzichte van de I'hins, kregen de hoed in handen en trokken ermee in het rond terwijl ze de voorspelling van Hab'bak herhaalden. En de menigte begon te verlangen naar een voorwendsel zich te rechtvaardigen om de tiran te vernietigen. Zo was er weldra oproer in de stad, en het volk viel op de koning aan en sloeg hem dood, en ook doodden ze de geleerde mannen en vrouwen die zijn raadgevers en ondergeschikten waren.

28. In de bibliotheken van de hemel staat het als volgt opgetekend, namelijk: Vanwege de wreedheid van Che-muts, de koning van Os'nu op de aarde, werden duizenden en tienduizenden mensen ter dood gebracht; en omdat zij in boosheid stierven, en door het onrecht, gingen hun zielen gekweld naar hada, en zij kwamen naar de koning en zetten hem aan tot grotere boosaardigheid ten einde hem te laten doden. En zo geschiedde het dat Che-muts, de opperkoning van Arabin'ya, door zijn eigen volk gedood werd, en de raadslieden van de koning werden met hem gedood.

29. En toen hun geesten waren vrijgekomen van hun lichamen, vielen de druja's op de geest van de koning en de geesten van zijn raadslieden aan, en ze brachten hen weg naar een smerig stinkende plaats in hada, en de druja's kwamen na hem binnen en sloegen hem. Waarop het bekend werd in hada dat er een pas ontstane hel was, en andere geesten brachten andere slachtoffers en wierpen hen er in. En de druja's trokken rond op de aarde, in Arabin'ya, op zoek naar wie ze ook maar haatten, en ze brachten hun geesten in de hel, sloegen hen en takelden hen op allerlei manieren toe, totdat deze vier hellen tot woonplaats werden van zestig miljoen zielen.

HOOFDSTUK XXXVIII

1. Toen E'chad de geschiedenis van deze vier hellen ontdekt had, ging hij op zoek en vond de geest van de koning, en ook van de raadsleden, maar helaas, zij wisten niets en waren in chaos, of eerder nog als in een akelige nachtmerrie waaruit geen ontwaken volgt.

2. Maar E'chad stelde doktoren en verzorgers voor hen aan, en het duurde drie jaar eer zij begonnen te ontwaken; maar nog ten tijde van Fragapatti's bezoek waren zij niet voldoende hersteld om te weten wie zij waren, of als zij het een ogenblik wisten, zouden zij het de volgende keer vergeten. Toch was het niet vele dagen na de verlossing van de hellen dat E'chad de bewoners naar Hi-rom en de kolonies daarvan liet overbrengen.

3. E'chad, die door de herauten was ingelicht dat Fragapatti in aantocht was, stuurde bericht aan zijn Heren en aan zijn generaals en kapiteins, en opzichters van de scholen, werkplaatsen en ziekenhuizen om naar Hi-rom te komen en deel te nemen aan drie dagen van ontspanning, en zoveel atmosferiërs mee te brengen als zij konden.

4. Zo kwamen Fragapatti, en de scharen van E'chad, en er was grote blijdschap voor de duur van drie dagen; tijdens die periode bezocht Fragapatti al de plaatsen en werken van E'chad, en hij liet er verslagen van opmaken om mee te nemen naar etherea aan het einde van de dageraad. Nu, aan het eind van de driedaagse ontspanning, riep de trompet in het oosten de raad tot de arbeid en de scharen tot de orde. Fragapatti ging in het midden van de troon zitten, E'chad naast hem, en vervolgens Hoab en Yaton'te, en dan Thulae en Es'pacia en Geth'yo, en de anderen van lagere rang.

5. Onmiddellijk trok zich een licht samen boven de troon, maar dit keer diep scharlakenrood, met een witte begrenzing. Fragapatti zei: Uw Stem, O Jehovih, zij op deze mensen! Waarop de es'enaurs een hymne zongen, en daarna sprak de Stem van Jehovih uit het licht, en Hij zei:

6. Wie ook Mijn kinderen verheft, verhef Ik met Mijn eigen hand. Wie ook Mijn woorden uitspreekt in wijsheid en waarheid, tot diegene spreek Ik vanaf Mijn rechterstoel, omdat u omlaag gekomen bent uit uw verheven koninkrijken in de hogere hemelen om de druja's van deze hemelen op te heffen, zo kom Ik uit Mijn Allerhoogste Heilige Plaats om u op te heffen. Zoals u het grondvesten van Mijn woord onder de stervelingen hebt voorbereid, zo bereid Ik hier in Hi-rom een hemelse plaats van verrukking voor.

7. Was Ik niet met de I'hins sinds de schepping van de mens op de aarde? En waarin zij Mij getrouw zijn geweest, ben Ik met grote zekerheid gekomen. Maar kijk, de aarde stond op tegen Mijn uitverkorenen en trachtte hen te vernietigen, maar het faalde volkomen. En toen zij Mijn getrouwe dienaar in de leeuwenkuil wierpen, wilde hij toch zijn eed geen geweld aandoen, zelfs hoewel hij de dood onderging. En Ik strekte Mijn hand uit en nam zijn hoed, rood van het bloed uit de leeuwenkuil; en Ik gaf kracht aan de hoed. En in het verafgelegen land van Jaffeth zal Ik de titel

KONING van de ZON brengen, en die verlenen aan Ya'seang, en Arabin'ya noch Parsi'e zullen in heiligheid blijven bestaan.

8. Zie, Ik geef u een nieuw teken, bij de triangel, en dit zal het teken zijn van Hi-rom (scharlaken- of kardinaalshoed) vanaf deze tijd, en het betekent VERTROUWEN TOT ZELFS IN DE DOOD. 19).

9. De Stem eindigde, en Fragapatti wendde zich naar het rode licht, strekte zijn hand uit, nam ervan en zei: Van uw scharlakenrood, O Jehovih! Schenk Uw dienaar een Hi-rom, als een embleem van deze hemel! En hij vormde het tot een hoed zonder rand, en legde hem op de troon. Kort daarop wenste een vlugge boodschapper die van buiten kwam, toegang tot Fragapatti en hem werd toegestaan te komen. Hij zei:

10. Gegroet, O Fragapatti, Zoon van Jehovih! En met de liefde van E'och, de God van Tshi in Ude, graad zes, word ik tot u gezonden in Jehovih's naam. Zie, een zekere Hab'bak wacht buiten, hij was de drager van Hi-rom!

11. Fragapatti zei: Laat hem toe, en verzoek hem de troon van God te naderen. De vlugge boodschapper verwijderde zich, en weldra keerde hij terug en bracht Hab'bak binnen, getrouw tot in de dood. En hij kwam omhoog naar de troon, en Fragapatti nam de scharlaken hoed en zei: Tweede slechts tot Jehovih's kroon, met Hi'rom, bedek ik uw hoofd uit naam van de Schepper! En hij plaatste hem op Hab'baks hoofd, en het licht ervan was zo sterk dat nauwelijks iemand anders dan de etheriërs ernaar konden kijken.

12. Toen zei Hab'bak: Met dit, Uw Macht, O Jehovih, zal ik nu de ziel van de koning voor het eeuwige licht gaan verlossen, hij die mij doodde. En ook zal ik de raad herstellen. Want zij zullen zich de scharlaken hoed herinneren, en het zal als een ankerplaats zijn waaraan hun krankzinnige geesten zich vastklampen! Zo groette Hab'bak met het teken van de triangel en vertrok.

13. En nu was de tijd van het vertrek aangebroken voor Fragapatti en zijn scharen. Dus instrueerde hij Geth'yo en verzocht hem mee op reis te gaan. Vervolgens instrueerde Fragapatti de raad, hetgeen gebeurde op de manier van zijn instructie aan de voorgaande raden. En toen daalde hij af naar de voet van de troon en de maarschalken lieten de mensen voor hem langs marcheren. En Fragapatti schiep bloemen en draperie en versierselen, en hij gaf er iets van aan iedereen die voorbijkwam, ofschoon er meer dan een miljard zielen waren!

14. En toen zij allemaal voorbijgegaan waren, en de hen toegewezen plaatsen hadden ingenomen, ging Fragapatti oudergewoonte aan de voet van de troon zitten, en E'chad daalde naar hem af, nam zijn hand en zei tot hem: Sta op, O hoofdman, Zoon van de Allerhoogste, en ga uw gang! Fragapatti stond op en vertrok, gevolgd door de dienstdoende Goden en Godinnen, en zij allen gingen aan boord van de avalanza en vertrokken, op weg naar het koninkrijk van Gir-ak-shi, de Heer God van Heleste en haar hemel.

HOOFDSTUK XXXIX

1. Toen Gir-ak-shi aankwam in zijn deel van de aarde en hemel, kwam de Stem van Jehovih tot hem en Hij zei: Mijn Heer en God, luister naar de Stem van uw Vader. In uw district heb Ik geen l'hins op de aarde, en de plaats is als een veld zonder zaad. De I'huans zijn ook ontaard, door te huwen met de Druks. En u bent naar deze, Mijn boerderij, gekomen nu het onkruid en de distels hoog op zijn gegroeid.

2. Bekijk uw district, en u zult er geen Ioo'is vinden, noch ashars van enig nut tot gerechtigheid. Denk dus na wat er gedaan moet worden, opdat zowel stervelingen als geesten bekendgemaakt kunnen worden met Mij en Mijn koninkrijken.
3. Gir-ak-shi ontdekte dat de stervelingen barbaren waren, velen van hen naakt of hoogstens gekleed in dierenhuiden om hen in de winter warm te houden. Sommige van hen groeven holen in de grond en sommigen woonden in huizen die gemaakt waren van schors en bladeren en grassen. En hun voedsel bestond hoofdzakelijk uit vis en vlees. Hun steden waren talrijk, maar klein en in iedere stad sprak men een andere taal.
4. Hun strijdwapens bestonden uit knotsen, en speren, en pijl en boog, maar zij kenden noch ijzer noch koper en gebruikten steen om mee te snijden.
5. Gir-ak-shi zei: Wat voor stimulans moet ik zulke mensen geven, om hen te verheffen?
6. Vervolgens onderzocht Gir-ak-shi zijn hemelen, maar helaas, er waren geen koninkrijken, geen organisaties, geen gemeenschappen. Zoals de stervelingen leefden en stierven, zo bleven hun geesten overal op dezelfde plaatsen. Ze verschaften zich op dezelfde manier hun leeftocht, maar dan geestelijk; en vaak deden ze mee met sterfelijke oorlogen en jachtpartijen waarbij ze zagen en hoorden door de ogen en oren van hun sterfelijke verwanten.
7. Gir-ak-shi zei: Welke stimulans kan ik zulke engelen geven, om hen te verheffen?
8. Als ik de stervelingen vertel dat ze de grond moeten bewerken en kleding moeten maken van vlas en wol, zullen mijn woorden uitgelegd worden als dwaas, of als veronderstelde ongemakken. Als ik de engelen vertel dat er hogere hemelen zijn, veel mooier, zullen mijn woorden niet geloofd worden. Als ik hen vertel dat alle groei afhangt van oefening en werk, zullen zij ervoor bedanken om te groeien. Heb ik geen rijke mannen en vrouwen in andere landen gezien die ik vertelde dat, om hoger te komen, zij moesten leren om te werken? Maar zij luisterden niet naar me.
9. Jehovih zei tegen Gir-ak-shi: U hebt meer dan een miljard druja's in uw gebied. De bergen en dalen en wouden zijn vol van hen, in het rond zwervend. Zoals u vogels zou vangen met kostelijk lokaas, zo moet u zoveel van deze druja's als u kunt bijeenbrengen. Maar wat betreft de stervelingen, moet u hongersnoden oproepen in bepaalde plaatsen, en hen er zo toe brengen de Onzichtbare Oorzaak van de dingen waar te nemen.
10. Gir-ak-shi riep zijn scharen bijeen, miljoenen en miljoenen. Hij zei tegen hen: Formeer u in cirkels van honderdduizenden, en begeef u naar de plaatsen die ik zal aanwijzen en roep de hogere hemelen aan in Jehovih's naam. Breng een hongersnood teweeg; en een ziekte onder de dieren van het woud. In het water werpt u vergif, zodat de vissen zullen sterven. Maak dat de stervelingen stilstaan en zich beraden.
11. Laat dan de ashars gaan, en de meest profetische stervelingen opzoeken, en laat hen profeteren over de hongersnoden en de ziekte. Maak hun profeten tot onderwerp van verering; dan kan ik de bewoners van de aarde regeren door de profeten.
12. Met betrekking tot de engelen zei Gir-ak-shi: Vijf hemelse plaatsen wil ik voor de druja's bouwen. Eén zal er Monk worden genoemd, één Acha, één Troy, één Be-yome en één Hellen. Vijf Heren zullen mijn Heren zijn om over mijn hemelse gewesten te regeren: Ki-liope, Heer van Monk; I'tius, Heer van Acha; Foebe, Vrouwe van Troy; Liriyi, Vrouwe van Be-yome, en Co'ye, Heer van Hellen. Dit zullen de hemelse plaatsen in de bergen zijn, zuiver en verrukkelijk.

13. En u moet plaatsen voor feestvieren en sport voor hen maken voor een heel jaar; niets wat gedaan kan worden om ze voor de druja's aantrekkelijk te maken, moet ongedaan blijven.
14. In vijf afdelingen van elk een half miljoen moeten mijn scharen geselecteerd en verdeeld worden, en hun zending zal eruit bestaan dat zij door heel Heleste trekken om de druja's naar mijn vijf hemelse plaatsen te brengen.
15. Wat mijzelf betreft, ik zal een plateau bouwen in deze bergen, de Aguaadica, met een raad van een half miljoen. Laat mijn Heren terzijde gaan staan, en ik zal aan ieder van hen hun begeleiders toebedelen; door de sterrenlichten die op hen vallen zullen zij bekend worden en naar voren komen.
16. De Heren gingen opzij staan, op verschillende plaatsen. Gir-ak-shi wierp vervolgens de sterren totdat de drie miljoen gekozen waren. Daarna ging Gir-ak-shi verder overeenkomstig de Stem van Jehovih; en hij begeleidde zijn scharen naar de plaatsen die de Vader gebod.
17. Nadat zij allen op hun plaats waren, koos Gir-ak-shi zijn eigen raad en bouwde een plateau en een troon voor Jehovih op Mount (de Berg) Aguaadica; en toen hij nadacht over de wijsheid waarmee Jehovih hem geleid had om zo een grondslag te leggen voor zo'n groot werk, hield hij een alleenspraak en zei: O Jehovih, zullen deze druja's ooit de aard van Uw legermachten begrijpen? Zullen deze stervelingen ooit de handelingen van Uw Heren en Goden begrijpen?
18. Gedurende een jaar werden de druja's overdadig vermaakt, gevoed en gekleed door de scharen, die hen weg van de aarde haalden; hen wonnen voor de koninkrijken die voor hen waren gereedgemaakt. En vervolgens gaf Gir-ak-shi opdracht dat er scholen, werkplaatsen en ziekenhuizen in de hemel moesten worden opgericht; en hij benoemde ashars en asaphs, en begon aan de verrijzenis door middel van zijn Heren. En tegen het vierde jaar had hij bijna al de druja's in zijn hemel ondergebracht en hen genoeg ontspanning gegeven om ze ervan te weerhouden naar de aarde terug te keren.
19. Want lange tijd voorafgaand aan Fragapatti's komst had hij dit bekendgemaakt en uitnodigingen om aanwezig te zijn aan hen verstrekt. Dit gaf hij via boodschappers aan Fragapatti door. Aangezien Fragapatti de graad van de plaats kende, besloot hij te komen in opzichtige kleuren en met geschikte muziek, zeer luid en voor het manifesteren van macht.
20. In overeenstemming hiermee liet Gir-ak-shi zijn mensen in de meest opvallende kleuren uitdossen; want op die manier oordelen de onontwikkelden over de glorie en de mogelijkheden van de hoge hemel.
21. Zo geschiedde het dat Fragapatti's ruimteschip, de avalanza, van boven neerdaalde als een zee van vuur, maar op vele manieren versierd met banieren, vlaggen, schermen en het soort van versieringen dat de idee van grootsheid zou kunnen uitdrukken aan de geest van de es'yans. Daarentegen had Gir-ak-shi zijn plaats en koninkrijk en troon, Aguaadica, versierd met de meest buitensporige praal. En hij en zijn Heren, zijn kapiteins en generaals, en zijn heilige raad waren majestueus uitgedost.
22. Behalve deze dingen had Gir-ak-shi gezorgd voor een feest dat na de ceremoniën zou volgen; en na het feest zouden er diverse gemakkelikheden komen. Maar wat deze aangelegenheden betreft, wie kent de gedachten van Jehovih! Hoe heeft Hij niet gezorgd voor vindingrijkheden om de duistere ziel tot begrip te brengen!
23. Gir-ak-shi zei: Sterfelijke leraren te onderrichten hoe zij de barbaar moeten onderrichten, O

Jehovih! Koud Ontzag te leren om Warme Vrolijkheid bij te brengen, O Jehovih! Moeten zij een gevangenis bouwen en de veroordeelde uitdossen in mooie kleren, en hem verzoeken zijn gemak ervan te nemen en toe te kijken hoe de deugdzame voor hem werkt, O Jehovih! Zullen zij ooit Uw macht tot verrijzenis leren kennen, O Jehovih!

HOOFDSTUK XL

1. Fragapatti en zijn scharen verbleven dertig dagen bij Gir-ak-shi, en groot was de vreugde van de mensen; en toen vertrok Fragapatti en ging naar de koninkrijken van Uropa, de eerste Godin van een barbaars gewest op de aarde. De Stem van Jehovih was bij haar geweest sinds het begin, maar er waren slechts weinig corporiërs (aardbewoners) in haar gebied, en maar zeshonderd miljoen engelen, hoofdzakelijk druja's.
2. Niettemin zei Jehovih tegen Uropa: U moet hier een koninkrijk stichten in Mijn naam, en het zal machtig worden in de hemel en op de aarde. Uropa zei: Wat is de beste manier om te beginnen, O Jehovih? Jehovih antwoordde en zei: Wat de druja's betreft, dat weet u. Maar wat betreft de corporiërs, zij hebben koper noch ijzer, maar zij gebruiken steen. Stuur daarom vijfhonderd uit uw scharen van ashars, die goed bedreven zijn in de kunst van het inspireren van stervelingen, naar Arabin'ya; en u moet maken dat er vijftig mannen naar uw landen emigreren. En de vijftig mannen moeten bekwaam zijn in de mijnbouw en het bewerken van koper en ijzer.
3. En uw ashars moeten hen inspireren om naar de bergen te gaan en het erts te zoeken, en dit vervolgens te bewerken en er gereedschappen van te maken en werktuigen voor de jacht en de visserij.
4. Dus stuurde Uropa engelen naar Arabin'ya en zij inspireerden vijftig mannen om naar Uropa te gaan, en koper en ijzer te zoeken en het te bewerken. En in de tijd van vier jaar waren er uit Arabin'ya niet minder dan twintigduizend mensen gekomen. En de ashars inspireerden hen om met de Druks en de halfbloed I'huans te trouwen. En op deze manier werden er in Uropa's gewest nieuwe mensen met een hoger licht geboren.
5. In Zeigl bouwde Uropa haar hemelse koninkrijk en ze grondvestte de stad Oitch. Haar heilige Raad werd gevormd door vijfhonderdduizend engelen, en vijftigduizend kapiteins; en twee miljoen ashars, deels etheriërs en deels atmosferiërs
6. Haar hemelse koninkrijk was naar de aard en de manier als dat van Gir-ak-shi, en haar bestuur evenzo. En binnen vier jaar had zij nagenoeg al de druja's gered in deze gebieden van atmosfeera. Toen Fragapatti dus kwam om haar te ontmoeten, zorgde zij op dezelfde manier voor gemakkelikheden als Girak-shi had gedaan en al haar scharen waren aanwezig.
7. Hierna bezocht Fragapatti Kow'anea en zijn hemelse koninkrijken, en ook zijn aardse gebieden. Vervolgens bezocht Fragapatti M'wing'mi en zijn hemelse koninkrijken en aardse gebieden. Daarna bezocht hij Ots'ha'ta en zijn plaatsen, en toen Soo'fwa.
8. Bij al deze Heren en Goden bracht Fragapatti vele dagen door en hij onderzocht en tekende al het verrichte werk op, en hij sprak hen allen toe zodat zijn stem door bijna alle mensen in de lagere hemelen werd gehoord. En zo groot was het werk dat Fragapatti had volbracht met ieder van deze Heren of Goden, dat er wel een heel mensenleven voor nodig zou zijn om de geschiedenis ervan te lezen, als die geschreven zou zijn. Evenmin is het mogelijk om in aardse woorden de pracht en heerlijkheid te beschrijven van ook maar een enkele van deze ontspanningen tijdens zijn reizen.

HOOFDSTUK XLI

1. Het einde van de dageraad was nabij, Fragapatti keerde terug naar Mouru, het hemelse koninkrijk van Haraiti in atmosfeera, rijk voorzien van kennis over de aarde en haar hemelen. De hoofdstad was verlicht, en het decorum van de hogere hemelen heerste er.

2. Reeds waren daar meer dan vier miljard engelen bijeen, gereed voor de derde verrijzenis. Fragapatti zond bericht naar zijn Heer Goden, en naar zijn Heren en Goden, en naar Samati, de God tot aan het einde van de dageraad. En hij maakte hen allen bekend met de dag en het uur waarop hij de verrijzenis zou volbrengen.

3. En toen riep Fragapatti zijn vlugge boodschappers; hun arbeid berust bij de tronen van Jehovih in etherea. Hij zei: Luister, de dageraad van dan is dichtbij het einde. De bruiden en bruidegoms van Jehovih zullen uit tien miljard zielen bestaan. Twee gedeelten wil ik maken, met de graden vijfenvijftig en zeventig, voor de wouden en vlakten van Goomatchala. Dit moet u mededelen aan Hoseis, de Godin van Alawatcha, op weg uit Affolkistan, groetend in Jehovih's naam, en die van Zijn Zoon Fragapatti, het hoofd.

4. De vlugge boodschappers groetten, en vertrokken toen. Vervolgens riep hij de boodschappers voor de koninkrijken beneden, en van deze boodschappers waren er twintigduizend, verdeeld in twaalf groepen, en zij waren van tevoren toebedeeld aan bepaalde districten van hemel en aarde.

5. Tegen hen zei Fragapatti: Groeten, in de naam van Jehovih, aan de Heer God van elk district, en aan de Heren en Goden, en via hen aan de beambten onder hen! Benoem en zalf de opvolgers in Jehovih's naam; en wanneer uw koninkrijk op orde is, verschijnt u voor de troon van Mouru, want de verrijzenis van mijn scharen is op handen. Zorg voor schepen en die vaartuigen die geschikt zijn en breng uit uw koninkrijken en heiligste plaatsen zoveel atmosferiërs als bezoekers mee als er willen komen, opdat zij getuige mogen zijn van de ceremoniën en de opstijging van Jehovih's Zoons en Dochters.

6. En deze geboden werden naar al de districten van de stoffelijke aarde en haar hemelen overgebracht. Toen zei Fragapatti tegen Athrava: U zult de bruiden en bruidegoms ontvangen. Wat mijzelf betreft, ik zal omlaag gaan naar de aarde om God en Zarathoestra te ontvangen, en zij zullen in mijn eigen schip naar deze plaats gebracht worden, en vandaar naar etherea.

7. In alle plaatsen op de aarde en in de hemel werden de geestelijke bewoners tot het uiterste bewogen. In Haraiti waren er al meer dan vierduizend kolonies, en elk daarvan had duizenden en duizenden die in aanmerking kwamen voor de derde verrijzenis, en die zouden vertrekken met de komende opstijging. Onder hen waren personen uit elk beroep en zij waren volmaakt in hun klasse, behorend bij groepen en reeksen van groepen. En nu reorganiseerden de kapiteins en generaals hen in falanxen (gesloten slagordes); en de Goden organiseerden de falanxen weer in koninkrijken.

8. Zeredho zond haar bijdrage naar Haraiti, vierhonderd miljoen zielen. De Heer Goden vormden hun groepen in hun eigen verschillende districten, om verder te worden georganiseerd na aankomst in Mouru, de plaats vanwaar de definitieve opstijging zou plaatshebben. Sommige van hen hadden een miljard van hun eigen verrijzenis, met inbegrip van hen die zij tevoren naar Haraiti gestuurd hadden.

9. Fragapatti stuurde speciale boodschappers naar God, Samati, om te weten te komen welke dag

was vastgesteld voor Zarathoestra's sterven; en voorts wees hij Zarathoestra drie dagen in hada toe, om tot de stervelingen te prediken door de inspiratie van God, en de vierde dag daarna bepaalde hij als de tijd van zijn opstijging van de aarde.

10. En toen nu al deze zaken geregeld waren, gelastte Fragapatti tot de samenkomst van de gewijde kring van de heilige raad, de Zoons en Dochters van de Allerhoogste. De lichten werden versterkt, en slechts de Goden en Godinnen konden in het zicht ervan blijven, of dichtbij de troon van Jehovih. Fragapatti gebood Hoab om in het midden van de troon te gaan staan, met het gelaat naar de rechterstoel.

11. Fragapatti zei: Luister naar de woorden van uw Schepper, O Hoab. Ik riep u op uit de aarde, en met Mijn eigen Geest bezielde Ik u tot leven. Sinds uw jeugd heb Ik u dag aan dag gevolgd. Ik heb tot u geroepen vanaf Mijn heilige heuvel; met de tederheid van een vrouw kwam Ik u na. Wanneer u trachtte van Mij weg te lopen, volgde Ik u na. Ja, Ik riep Mijn Zoon, hoog verheven in Mijn eeuwige koninkrijken en Ik zei tegen hem: O Mijn Zoon, loop vlug, want Hoab, Mijn dierbare, vlucht van Mij weg. Ga en breng hem terug; want hij is Mijn uitverkorene.

12. Hij zal Mijn God van de rode ster zijn; haar hemelen zullen zich voor hem neerbuigen. Ik zal hem verheffen en hem zalven met Mijn heilig vuur; zijn aangezicht zal stralen als een zon in Mijn firmament.

13. En Fragapatti, Mijn Zoon, achterhaalde u op uw vlucht; met grote listigheid veroverde hij u voor Mijn werk. En u hebt uw stem verheven en Mij verheerlijkt; uw armen waren ontbloot voor het oogsten; uw vrucht is een lied van glorie.

14. Heb Ik u geen ervaring gegeven in alle dingen? Zelfs aan de afgrond van de hel liet Ik u lopen zonder te vallen. Ik liet u omsluiten door de duisternis van de eeuwige dood; in het uur van uw wanhoop kwam Ik tot u en richtte u op.

15. Heb Ik geen groot nut in u, Mijn Zoon? Mijn talloze miljoenen schreeuwen het uit in alle plaatsen; zij aanschouwen Mij niet; zij weten niets van Mij en Mijn hemelse plaatsen. Als een onstuimige zee die geen rust kent, roepen de stemmen van stervelingen en engelen steeds weer uit: Er is geen licht!

16. Waarom was Ik dan niet wijs in u, O Hoab? Ik maakte u met sterke ledematen, en met armen die ver reiken; uw oordeel vormde Ik voor de grote menigten.

17. Ik zeg tot de vogel, de jonge vogel met veren: Vlieg! En hij gaat weg. Ik zeg tot de mens: Ga voort in Mijn naam! Maar hij kijkt rond. Weer zeg Ik tot hem: Ga voort! Maar hij keert zich naar zijn buurman om diens mening. Weer spreek Ik en zeg: Kom tot Mij! Maar hij blijft verbaasd staan. Nogmaals zeg Ik; Kom! Maar hij zegt: Zo meteen. Nogmaals zeg Ik: Kom! Hij antwoordt: Ik heb het volmaakte licht niet! Nogmaals roep Ik, en hij zegt: Helaas, er is niets!

18. En hij gaat onder in de duisternis; hij vervloekt Mij en beschuldigt Mij van fouten! Hij predikt Mijn bekrompenheid, maar in zijn woorden snijdt hij zichzelf af van Mij. In de smerig stinkende plaats van zijn duisternis kunnen Mijn heilige engelen niet komen; hij begraaft zichzelf in een halsstarrigheid die blind en doof is.

19. Maar Ik blaas Mijn adem op de aarde en de sterren; Ik drijf hen voort op nieuwe wegen in het hemelse firmament. In de woonplaatsen van Mijn hoge Goden drijf Ik hen als kaf voor de wind. En als het licht van Mijn hemelen de duisternis heeft opgeklaard, stuur Ik Mijn Goden met grote macht.

20. Voor dit doel heb Ik u verheven, O Hoab. Mijn schild is op u; u zult de triangel van de rode ster

dragen; tweehonderd jaar zult u de heerschappij voeren over de aarde en haar hemelen. Spreek uit Mijn naam, O Hoab!

21. Toen sprak Hoab en hij zei: Uw Stem is op mij, O Vader! Mijn ledematen zijn zwak; mijn handen beven als van een oude man die verlamd is. Zie, ik heb vergeefs gezocht naar iets volmaakts in mij; ik ben als een trompet die beurs en gespleten is; er is geen harmonie of kracht in mij.

22. In het begin gaf u mij een vrouw en zoons en dochters om over te heersen en te verheffen voor Uw heerlijkheid, maar ik faalde volkomen. Mijn vrouw zag niet met mijn ogen, noch hoorde zij met mijn oren, noch oordeelde zij met mijn oordeel; wij waren als twee instrumenten, gebroken en ontstemd. Wat mijn zoons betreft, zij verdwaalden als schapen zonder herder; mijn raad was zo zwak voor hen als de schaduw is tot de boom. En mijn dochters liepen weg van mijn liefde en kozen jonge mannen, voor mijn ogen.

23. Toen riep ik naar U en zei: O Jehovih, waarom gaf U mij een koninkrijk? Zie, het is verstrooid en verdwenen! Toen ging ik met verdriet het graf in. Maar Uw hand richtte mijn ziel op in de hemel; en U gaf mij een ander koninkrijk. Maar mijn volk wilde niet zien met mijn ogen, noch horen met mijn oren. Toen trachtte ik te weten te komen of mijn ogen niet verkeerd waren, en mijn oren verkeerd, en mijn oordeel verkeerd.

24. En ik keerde mij om, als iemand die in een bos is verdwaald, en zijn ogen sluit voor wat betreft de richting van de zon, gaande op het geluid van een menigte van tongen. En Mijn koninkrijk trok een grens rond zichzelf en sloot al het licht buiten. Maar Uw Zoon kwam en verlostte mij en mijn volk.

25. Zie, ik was zwak als een kind; in mijn zwakte kwam Uw licht op mij. Nooit weer zal ik verlangen dat anderen met mijn ogen zien, of met mijn oren horen, of oordelen met mijn verstand. U hebt mij genezen van mijn gebrek, O Jehovih: Slechts met één Oog kunnen de dingen doorzien worden; met één Oor kunnen de dingen gehoord worden; met één Oordeel kunnen de dingen beoordeeld worden.

26. U hebt gezegd: Ga uit in Mijn naam! Ik zal gaan, O Vader! U hebt gezegd: U zult de heerschappij hebben over de aarde en haar hemelen! Ook dit wil ik volbrengen, met Uw Licht en Macht, O Jehovih!

27. Toen sprak Jehovih door Fragapatti en Hij zei: Aanvaard de aarde, O Hoab, Mijn Zoon, Mijn God! Zij is van u om te behoeden en over te heersen! Aanvaard atmosfeera, O Hoab, Mijn Zoon, Mijn God! Het is van u om te behoeden en over te heersen!

28. Hoab zei: Ik wil Uw Zoon zijn, O Jehovih! Ik wil Uw God zijn, O Jehovih! Van U aanvaard ik de aarde om te behoeden en over te heersen! Van U aanvaard ik de aardse hemelen, om ze te behoeden en over te heersen! Weer sprak Jehovih door Fragapatti en zei:

29. Wat u voortaan doet, doet u uit Mijn naam, want het is uit Mij en Mij in u!

30. Hoab zei: Wat ik in het vervolg doe, doe ik uit Uw naam, O Jehovih! Want ik weet dat U het in mij is die alle glorievolle dingen doet!

31. Jehovih sprak door Fragapatti en Hij zei: Met Mijn eigen handen weef Ik een kroon voor u, Mijn Zoon, Mijn God van de rode ster! Ik plaats hem op uw hoofd voor de heerlijkheid van Mijn koninkrijken, die eindeloos in getal zijn en vol heiligheid! Draag Mijn kroon, want hij bestaat uit Wijsheid en Macht!

32. Vervolgens werden Fragapatti's handen door de Grote Geest in het rond bewogen en werd er een kroon gevlochten en op Hoabs hoofd geplaatst, en hij was stralend en wit, bezaaid met talloze miljoenen edelstenen. Hoab zei: Kroon uit Uw hand, O Vader! Ik aanvaard hem en draag hem, zinnebeeld van Uw koninkrijken, oneindig in getal en vol heiligheid. Ik weet dat U altijd met mij zult zijn in Wijsheid en Macht! Ik zal U voor eeuwig verheerlijken! Mijn koninkrijken zullen U voor eeuwig verheerlijken!

33. Nu geleidde de hoofdmaarschalk Hoab naar de troon van Jehovih, waar tevoren afstand van was gedaan, en Hoab ging in het midden van de troon zitten. Intussen zongen de es'enaurs een gloriehymne. Toen zei Hoab: Fragapatti, Zoon van Jehovih, Oriaanse hoofdman, kom en geef de eer aan mijn troon in de naam van de Vader. Vervolgens ging Fragapatti naar de troon en zette zich erop neer. Daarna riep Hoab Athrava, toen Hapacha, en toen de andere Goden en Godinnen.

34. En nu, terwijl de raad bijeen was, zei Fragapatti: Zie, de tijd van Zarathoestra's dood is gekomen. Blijven jullie hier, en ik zal vlug omlaag naar de aarde gaan om God en hem te ontvangen, en de scharen van God en zijn Heren.

35. Dus vertrok Fragapatti en hij voer snel omlaag naar Parsi'e op de aarde, en kwam bij de ontmoetingsplaats van de corporiërs die belast waren met de zorg voor het heilige woord. En het was op de ochtend van de vierde dag na Zarathoestra's overlijden. Gedurende drie dagen en nachten had zijn geest tot de Faithists gepredikt en de koninkrijken van Jehovih verklaard.

36. Zo kwam Fragapatti bij God aan, en hij zei: Luister, mijn Zoon, uw arbeid is gereed. Ik heb een groot behagen in u. Kijk, mijn schip ligt bij de rivier; mijn lichten zijn versterkt voor de eeuwige tronen! God (Samati) zei: Het is voleindigd! Hetgeen u mij oplegde, heb ik gedaan! Kijk, hier staat Zarathoestra, mijn Zoon.

37. Zarathoestra nam vervolgens afscheid van zijn stoffelijke vrienden, want zijn ziel was snel verlicht aan het worden. Ja, hij had opgekeken en het schip van het Al Licht gezien, en hij kende nu de Stem van de Vader.

38. Nu ging Fragapatti naar Zarathoestra toe en nam hem in zijn armen, en hij zei: Kom, mijn beminde. Uw woning is daarginds! Toen gingen zij aan boord van het schip van vuur en stegen op naar Mouru.

HOOFDSTUK XLII

1. En nu begonnen de Heer Goden, en Heren en Goden in Mouru aan te komen. De maarschalken en hun beambten en werklieden hadden de landingsplaatsen voor de menigte van schepen uitgebreid; en waren ontvangers aangesteld en toegewezen aan hun diverse plaatsen. Herauten en boodschappers waren voorzien van aankondigingsplaatsen; en er waren lijnen voor interne communicatie gelegd, zodat de woorden van herauten en boodschappers door al de wachtende miljoenen gehoord konden worden.

2. Laat het bekend zijn, O engelen en stervelingen, dat de glorie van Jehovih's werken zodanig is dat, waar u ook staat, Zijn koninkrijken altijd daarboven schijnen te zijn. Zoals u van de aarde omhoog kijkt en de sterren ziet, zo kijken zij die op de sterren wonen omhoog om de aarde te zien. Als u dus boodschappers van de sterren zou ontvangen, zou het u toeschijnen dat ze omlaag kwamen; maar voor hen alsof ze omhoog stegen, zelfs tot vlakbij de landingsplaats, waar het dan

ook voor hen een omlaag gaan zou zijn. Dit omdat de voeten van een sterveling of de voeten van een engel zich op de grond van zijn standplaats bevinden, en omdat het hoofd in tegenovergestelde richting van de voeten staat.

3. Als eerste kwam Ardi'atta, de Godin over de geesten die door Fragapatti en Hoab waren verlost uit de hellen van Aoasu en ondergebracht in Zeredho en Haraiti. En bij haar was haar opvolger Gaipon, de leider van de scharen. Ardi'atta bracht een miljard en driehonderd miljoen zielen aan boord van haar schip mee, voornamelijk bezoekers die uit de hel bevrijd waren. Behalve hen waren er twintig miljoen verheven tot het licht, (de graad van de derde verrijzenis - uitg.), gekleed als bruiden en bruidegoms van Jehovih. Deze laatsten vormden de oogst van Ardi'atta, en waren onder haar hoede. De ontvangers van haar schip stationeerden het op zijn plaats, en toen begeleidden de ontvangers van haar scharen hen naar hun plaatsen.

4. En nu kwam E'chad, de Heer God van Arabin'ya in zijn schip, met meer dan vier miljard zielen, waarvan de helft bestonden uit bruiden en bruidegoms. Zijn schip werd door de bevoegde beambten ontvangen en op zijn plaats gestationeerd; en zijn scharen werden ontvangen door de bevoegde personen en naar hun respectieve plaatsen geleid. Met de bruiden en bruidegoms ging E'chad de zuidelijke vleugel van de hoofdstad binnen; en E'chads opvolger bevond zich bij de bezoekende scharen. Toen E'chad tot voor de troon kwam, groette Fragapatti hem met het teken: Jehovih's Rust, en E'chad antwoordde met: De Glorie van de Avond!

5. Voordat de scharen van E'chad waren geland en ondergebracht, kwam daar Ots-ha-ta, de Heer van Noord-Oceya, met zijn opvolger, in een schip met dertig miljoen zielen, waarvan Ots-ha-ta er twee miljoen als bruiden en bruidegoms had. Zijn schip werd ontvangen en op zijn plaats gestationeerd; en zijn scharen werden ontvangen en hun plaatsen toegewezen.

6. Intussen kwam Kow'anea, de God van Zuid-Guatama met zijn opvolger in zijn schip en hij bracht zeventien miljoen zielen mee, waarvan Kow'anea er zestig miljoen als bruiden en bruidegoms had. En zij werden door de bevoegde beambten ontvangen en hun plaatsen toegewezen.

7. Nauwelijks was Kow'anea geland of Yaton'te kwam, met zijn opvolger en zijn scharen. Yaton'te's schip was het mooiste van allen die tot nu toe waren aangekomen. Zijn scharen bedroegen vier miljard zielen; maar hij had slechts dertig miljoen bruiden en bruidegoms. Fragapatti begroette hem met het teken van De Ster van het Westen, en Yaton'te antwoordde met het teken van De Gouden Cirkel! Vervolgens werd hem en zijn scharen hun plaatsen toegewezen.

8. Nu kwam M'wing'mi, de God van Zuid-Oceya, en zijn kleine schip was geladen met vierhonderd miljoen zielen, en hij had drie miljoen bruiden en bruidegoms. Zijn schip werd ontvangen en op zijn plaats gestationeerd, en zijn scharen werden ontvangen en op hun plaatsen gestationeerd.

9. Vervolgens kwam Soo'fwa, de God van Japan en haar hemelen. Zijn schip was het schitterendste van alle schepen en hij had drie miljard vijfhonderd miljoen zielen aan boord, waarvan tweehonderd miljoen bruiden en bruidegoms waren. Zijn schip werd ontvangen en gestationeerd, en zijn scharen eveneens; en toen hij voor de troon kwam, groette Fragapatti hem met het teken: Vóór de Ouden! En Soo'fwa antwoordde hem in het teken: Kleine Ster!

10. En nu kwam de meest geliefde van allen, Uropa, Godin van de barbaren! Haar schip was het snelste en het best gestuwd, en ze bracht een miljard zielen mee, waarvan ze tachtig miljoen bruiden en bruidegoms als haar oogst had. Toen ze voor de troon van Jehovih kwam, haar bruiden en bruidegoms naar binnen leidend, groette Fragapatti met het teken: Volhardend Vuur! En Uropa antwoordde hem in het teken: Jehovih's Vertrouwen!

11. Nu kwam de grote Ah'oan, de Heer God van Jaffeth en haar hemelen. Zijn schip was het grootste van allen, en hij bracht vijf miljard zielen mee, waarvan er bijna twee miljard bruiden en bruidegoms waren. Toen hij voor Jehovih's troon kwam, groette Fragapatti hem met het teken: De Macht van de Liefde! Ah'oan antwoordde hem in het teken: Eeuwig Leven!

12. En nu kwam het schip van Gir-ak-shi binnen en het bracht een miljard zielen mee, waarvan er tachtig miljoen bruiden en bruidegoms waren.

13. Bovendien waren er zesenzeventig andere Goden uit departementen van de grote hemelse districten en sommige brachten vijf miljoen zielen en sommige zelfs twintig miljoen. En er waren Heren van eilanden en Heren van kleine plaatsen op de aarde, die ook in kleine schepen gekomen waren en sommige brachten vijf miljoen en anderen tien miljoen zielen. En al deze Goden en Heren hadden bruiden en bruidegoms overeenkomstig de plaats en het aantal en de toestand vanwaar zij kwamen.

14. Zo kwamen er naar Mouru meer dan dertig miljard atmosferiërs die door Jehovih's wil van de aarde waren verzezen; en van hen waren er tien miljard en achthonderd miljoen geesten die als bruiden en bruidegoms voor de Grote Geest gereedgemaakt waren. Behalve hen waren er de scharen van Fragapatti, de tien miljoen etheriërs, hoofdzakelijk Goden en Godinnen, en zij vormden de binnenste gewijde cirkel van de heilige raad. Naast hen waren hun opvolgers, tien miljoen, die de heilige raad van Mouru zouden vormen na de opstijging. En daar weer buiten waren de Heer Goden en hun gevolg opgesteld, achter wie hun bruiden en bruidegoms stonden. Daarnaast stonden de Goden en hun gevolg, en de bruiden en bruidegoms; en vervolgens de Heren, hun gevolg en hun bruiden en bruidegoms.

15. En weer daarbuiten stonden de opvolgers, de Goden en Heren met hun gevolg; en weer achter hen, hun bezoekende scharen. En temidden van hen allen waren de musici, de maarschalken, de boodschappers, de vlugge boodschappers en herauten hun respectieve plaatsen toegewezen. Maar zo enorm was de menigte van engelen, en zo groot de heerlijkheid dat men er een hele dag naar zou kunnen kijken om zelfs niet het miljoenste deel ervan te zien; noch is het mogelijk om in sterfelijke woorden ook maar een grof beeld uit te drukken van het luisterrijke schouwspel.

HOOFDSTUK XLIII

1. God, hij is Samati, zei: In mijn handen gaf u de rode ster en haar hemelen, O Jehovih! Als een zinnebeeld van Uw eerste drie werelden, en van de eerste, tweede en derde verrijzenissen schonken Uw Zoons mij de triangel. Zie, de tijd van mijn regering is tot een eind gekomen. Met Uw heilige oogst roept U mij naar een hogere wereld.

2. Maar U hebt Uw Zoon verheven, Hoab, die grote wijsheid en macht heeft in U. Hij zal Uw God en Uw Zoon zijn in de plaatsen waar ik het geweest ben. In Uw naam, O Vader, schenk ik hem de triangel, het symbool van U en Uw geschapen werelden, en van de individuen daarop. Met mijn afscheid ervan wordt het einde van deze dageraad opgeschreven; met Hoab's aanvaarding ervan is zijn heerschappij begonnen.

3. Vervolgens deed God de triangel af en hing hem om de hals van Hoab, en hij zei: Ik groet u, God van aarde en hemel! Meteen begonnen de es'enaurs te zingen: Wees gegroet, O God, Zoon van Jehovih!

4. Gedurende de tijd van aankomst van de scharen van Goden en Godinnen en hun verrijzenissen,

waren er hoog aan het firmament daarboven twee sterren te zien, als een tweeling, die omlaag kwamen. Dit waren de avalanza's van Hoseis, de Godin van Alawatcha, die kwamen om de bruiden en bruidegoms van Jehovih in ontvangst te nemen en ze over te brengen naar de etherische rijken die door de Orianen van de hogere hemelen voor hen waren gereedgemaakt.

5. Haar ruimteschepen, de avalanza's, daalden langs de weg van Affolkistan en naderden snel. Men wist niet goed waar men het beste naar kon kijken, wat betreft de heerlijkheid van deze lichten en de ceremoniën in Mouru, want de ontzagwekkendheid en pracht aan elke kant was overweldigend. En niet minder waren de es'enaurs, de zangers, en de trompettisten in de verte, die zo'n enorme schare tot bewogenheid brachten. Daar stond ook de grote menigte bruiden en bruidegoms, in het wit getooid, als een enorme witte zee, meer dan tien miljard!

6. Maar het wachten duurde niet lang, want de Goden kiezen het tijdstip voor hun werken zodanig, dat iedere onderneming aansluit op een volgende. De tweelingsterren werden groter en groter totdat ze, als twee neerdalende zonnen, zo uitgestrekt leken als de grenzen van Haraiti! En terwijl de menigte zo staarde en afwachtte, verhief Fragapatti zich van zijn plaats op de troon en riep uit:

7. Zie, nu is de tijd gekomen waarop de broederschap van de Goden en Heren wordt geschonken aan de aarde en haar hemelen. Zoals de aarde is verdeeld in vele delen, zo heb ik aan de aarde vele Heren gelegateerd, om de heerschappij te hebben over de stervelingen; en over hen allen heb ik één God gekozen en aangesteld.

8. Want op deze manier waren de eerste hemelse koninkrijken van de rode ster door Sethantes, de Zoon van Jehovih, gegrondvest. Uit de geschiedenis die volgde sinds zijn dagen, is gebleken dat eerst de ene Heer en vervolgens een andere de macht in zijn koninkrijk kwijtraakte, en uiteindelijk waren zelfs de Goden machteloos om de engelen en de stervelingen te regeren in rechtvaardigheid.

9. Opdat u voortaan sterk zult zijn, als de hemelse koninkrijken van andere werelden, verorden ik nu de Diva, in de naam van Jehovih! En God en zijn Heer Goden, en zijn Goden en Heren van de districten, zullen de Diva vormen; noch zal enig ander persoon in aanmerking voor de orde komen, noch van deze wereld of van een andere wereld; mannen en vrouwen zullen de leden van de Diva zijn.

10. En hij die God is, en Hoab was, hoog verheven uit Zeredho, zal de Div over allen zijn. Niettemin

moet de naam Div worden gebezigd door al de leden van de Diva, als ze in hun verschillende gebieden verblijven. Maar geen andere persoon, noch op de aarde of in de hemel, zal recht hebben op de rang van Div.

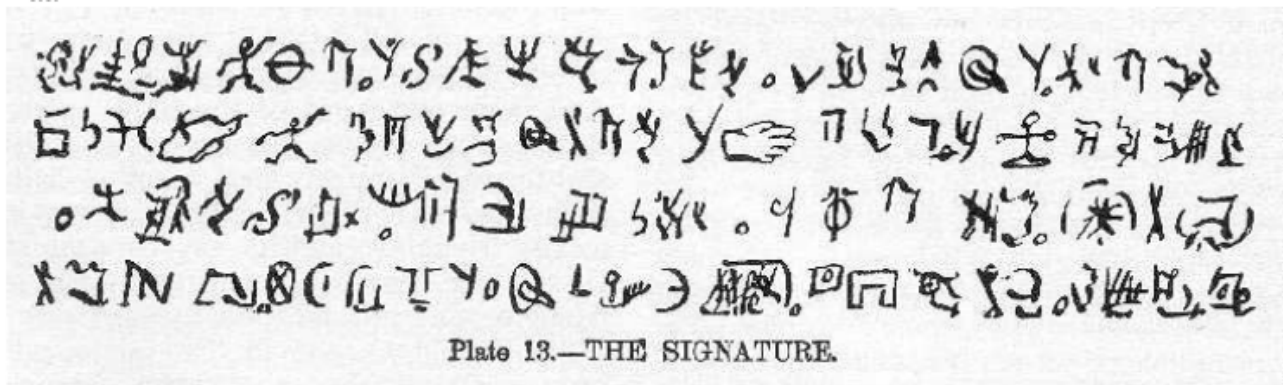
11. En de Diva zal elk aards jaar driemaal samenkomen, in deze hoofdstad Mouru, om elkaar de zaken van hun verschillende gebieden weer te geven; en als de vergaderingen plaatshebben, moet iedere Heer en God, en Vrouwe en Godin aanwezig zijn en dezen, mijn geboden, vervullen.

12. En als de leden zijn samengekomen, mag alleen de Div de titel van Div voeren; en de leden zullen hem groeten als DIV, de ZOON van het AL LICHT; maar geen andere persoon mag de titel voeren van de DIV, de ZOON van het AL LICHT. En de vergaderingen van de Diva moeten besloten zijn; noch zal welke andere persoon dan ook in aanmerking komen om in de Diva aanwezig te zijn, behalve de novices (nieuwelingen) die in voorbereiding kunnen zijn om Heren en Goden te worden voor de opvolging. Maar niemand van de novices zal het recht hebben om in de Diva te spreken.

13. En ieder lid van de Diva zal verslag uitbrengen over zijn departement, wat betreft of er hulp

nodig is, of over zijn mogelijkheden om emigranten te verschaffen aan andere plateaus, en zo'n verslag moet persoonlijk voor Div worden uitgebracht; en wanneer alle verslagen zijn ingeleverd, dan zal Div daarna een oordeel uitspreken, en geven, of eisen van een of meer van de gebieden, overeenkomstig de Stem van Jehovih.

14. En de uitspraken van Div, de Zoon van het Al Licht, zullen de Divan-wet genoemd worden 20), waar geen hoger beroep tegen mogelijk zal zijn. En de Heren en Goden zullen deze besluiten omlaag brengen naar de stervelingen, in hun verschillende gebieden, en ze overgeven aan de God-irs (oudste wijze man van een stad - vert.) op aarde, waarbij de stervelingen via de rab'bahs gemeenschap zullen ontvangen vanuit het Al Licht.

afb. 11 De ondertekening

15. Ten tijde van de vergadering van de Diva moeten er vlugge boodschappers aanwezig zijn om getuige te zijn van al de wetten die aangenomen zullen worden; en onmiddellijk daarna moeten zulke vlugge boodschappers uit Mouru vertrekken en naar de etherische koninkrijken op de weg van de aarde en haar hemelen gaan, en deze uitspraken overhandigen aan de dichtstbijzijnde Oriaanse hoofdman, of een andere etherische God, Zoon van Jehovih.

16. Opdat mijn geboden uit naam van Jehovih zullen zijn, laat daarom God en de Heer Goden, en de Goden en Heren, en de Godinnen en Vrouwen de troon van de Vader naderen, zodat ik hen kan geven overeenkomstig de ritens en ceremoniën van de Goden van andere stoffelijke en atmosferische werelden.

17. Nu leidden de maarschalken hen allemaal, behalve God, tot voor de troon: Eerst Thulae, dan Es'pacia, dan Geth'ya, enzovoorts, totdat de scharen van de gebieden voor Fragapatti waren. En toen ging God (Hoab) staan en keerde zich naar het westen. Fragapatti zei:

18. In Uw naam, O Al Licht, roep ik een Diva in het leven voor de aarde en haar hemelen; en deze, Uw God, zalf ik tot Div, met de macht voor hem om zijn opvolger op gelijke wijze te zalven. Moge Uw Stem en Oordeel voor eeuwig met hem zijn! En zij, Uw Heer Goden, en zij, Uw Goden en Uw Heren, en zij, Uw Godinnen en Uw Vrouwen, zalf ik als leden van de Diva; en aan elk van hen geef ik de macht om uit Uw naam opvolgers na hen te benoemen voor Uw toegewezen seizoenen. Moge Uw Wijsheid en Macht met hen zijn tot in eeuwigheid. Amen!

19. God zei: In Uw naam, O Al Licht, aanvaard ik de Diva. En, namens mijn Goden en Heren, maak ik Uw Divan-Macht bekend aan de hemel en de aarde.

20. De anderen antwoordden: Wij zullen Uw geboden volbrengen, O Al Licht, nu en voortaan, in

eeuwigheid. Weest U met ons in wijsheid en kracht voor Uw heerlijkheid!

21. Toen strekte Fragapatti zijn hand uit naar boven en hij zei: Inqua git s'ang, van Uw Inqua git s'ang, O Al licht! (Heerschappij binnen heerschappij, geef mij Uw symbool, O Jehovih!) En daar kwam uit het licht voor de troon een substantie, en Fragapatti greep het en hij vormde daar eerst een holle bol van, en daarin een andere bol; en vervolgens twee in elkaar gesloten triangels; en hij gaf aan elk van de Diva een stel, dat wil zeggen, een bol in een bol en een triangel; en hij zei tegen ze:

22. Zie, O Jehovih, U riep mij uit mijn hoge plaats in de hemel en zei: Ga naar de rode ster, de aarde; haar bodem is nat van menselijk bloed! Haar hemelen zijn doods; Mijn oogst is niets! En ik kwam en bracht Uw Woord aan de stervelingen; in bloed gaf ik het, en waste vervolgens de hele aarde schoon. En ik bracht Uw verdwaalde kinderen bijeen in de lagere hemelen, en heb hen verheven met macht. Waarvan, als teken dat Uw Licht binnenin mij was, ik één ben geworden in Uw werken, en ik ook Goden en Heren heb verheven in U; opdat één volmaakt ding in een ander kan bestaan, op de manier van Uw geschapen werelden, vermaak ik dit, Uw heilig teken, aan hen, om van hen te zijn en van hun opvolgers tot in eeuwigheid!

23. Zo schonk Fragapatti het de Heren en Goden, en zijn werken waren voltooid.

24. Intussen naderden de zonnescepen van Hoseis en ze landden, zuidelijk en westelijk van Mouru, en zo machtig en vol staatsie waren ze dat de duizenden miljoenen die toekeken, ademloos van ontzag en verbazing waren. Toen daalden uit de vuurschepen de maarschalken van Hoseis' scharen af, waarvan er dertig miljoen aan boord waren. En zij spreidden een looper vanaf het schip tot aan de troon van Jehovih uit, en Hoseis stapte uit het schip en liep snel voort over de looper, en Fragapatti en zijn scharen gingen naar haar toe en ontvingen haar, en begeleidden haar naar de troon.

25. En nu, na de vereiste ceremoniën tussen de Goden en Godinnen, stond Athrava op en zei: Aan u, O Hoseis, Godin van Alawatcha, schenk ik in de naam van Jehovih, de bruiden en bruidegoms van hemel en aarde. Zij vormen de oogst van Samati, God van het district Haniostu, zijn Heren en Goden door de Oriaanse hoofdman Fragapatti, voor de geëmancipeerde hemelen van de Vader!

26. Hoseis zei: Bruiden en bruidegoms van Jehovih, in Zijn naam ontvang ik u, voor de overdracht aan de hogere werelden.

27. En vervolgens gingen Hoseis en Athrava op de gebruikelijke manier verder met de ceremoniën, en ze werden beantwoord door de tien miljard bruiden en bruidegoms.

28. Toen de ceremoniën voltooid waren, was het moment van de opstijging op handen. Dus daalden Fragapatti en Hoseis, vergezeld door hun Goden en Heren, af naar de voet van de troon en gingen zitten, en God, die Hoab was, zat alleen in het midden van de troon. Vervolgens zongen de es'enaurs een loflied op de Voortgang van Jehovih's Werelden! Toen het geëindigd was, ging God naar beneden en nam Fragapatti en Hoseis bij de hand, en hij zei: Sta op, O Zoon, en u, O Dochter van Jehovih! De Vader roept! Gaat uw gang! Fragapatti en Hoseis stonden op, en toen stonden al de Goden en Heren op.

29. Hoab, die God is, viel Fragapatti in de armen! En toen zij elkaar omhelsd hadden, verwijderde God zich en keerde terug naar de troon. Fragapatti groette hem met het teken: Faithist, en God antwoordde hem in het teken: Tot in Eeuwigheid! Waarop de scharen Fragapatti en Hoseis volgden, en aan boord gingen van de grote avalanza's.

30. Fragapatti gaf zijn eigen ruimteschip aan Athrava en zijn begeleiders, en zij haalden de magneet

er uit en brachten die ook aan het roteren. En toen zij allen aan boord waren, gebod Hoseis tot de opstijging, en de machtige vuurschepen verhieven zich, wendend en stijgend.

31. Fragapatti schiep bloemen en draperie en wierp er voldoende van overboord, zodat al de achterblijvende twintig miljard zielen elk een herinnering kregen. In korte tijd was de verrijzenis voltooid; de zonnescampen stegen hoger en hoger; passeerden de aard-vortex en gingen etherea in, op weg naar de koninkrijken die voor hen gereed waren gemaakt door de hoog verheven Zoons en Dochters van Jehovih!

EINDE VAN HET BOEK VAN FRAGAPATTI, DE ZOON VAN JEHOVIH